

รายงานสถานการณ์ทางสังคม ระดับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน

(นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา
ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง ชุมพร)

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

077 355 022 3

@tpso10surat

tpso-10@m-society.go.th

คำนำ

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 (สสว.10) เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาครับผิดชอบพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน อันประกอบไปด้วย จังหวัดนครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง และจังหวัดชุมพร โดยมีบทบาทภารกิจ ด้านการพัฒนางานวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านวิชาการ องค์กรความรู้ ข้อมูลสารสนเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำหน่วยงานเพื่อจัดบริการให้ทุกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ภายใต้นโยบายหลักของกระทรวง รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์กรภาคเอกชน และประชาชน ศึกษา วิเคราะห์สถานการณ์ และสภาพแวดล้อม เพื่อคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคม และ ผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาสังคมและจัดทำยุทธศาสตร์ในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดตลอดจนนิเทศงาน ติดตามประเมินผลการดำเนินงานเชิงวิชาการตามนโยบายและภารกิจของกระทรวงในพื้นที่กลุ่มจังหวัดสนับสนุนการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ปลัดกระทรวงมอบหมาย

รายงานสถานการณ์ทางสังคมภาคใต้ตอนบน ประจำปี พ.ศ.2566 จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวม วิเคราะห์ คาดการณ์แนวโน้มสถานการณ์ทางสังคม เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับสนับสนุนการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ กิจกรรม และบูรณาการกิจกรรมทั้งในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัดและภาคใต้ตอนบน แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนเพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคม สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาครัฐ และเอกชนในการสนับสนุนข้อมูลและการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรม ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ต่อไป

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10
กันยายน 2566

บทสรุปผู้บริหาร

การจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด ประจำปี 2566 (จังหวัดชุมพร ระนอง กระบี่ พังงา ภูเก็ต นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยข้อมูลสถิติและผลการศึกษารวมทั้งวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมตลอดจนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมาย เจริญประเด็น ซึ่งจะประกอบไปด้วย ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 พร้อมด้วยข้อมูลด้านต่างๆ เช่น ข้อมูลด้านประชากร อาณาเขต ภูมิประเทศ สาธารณสุข เศรษฐกิจ รายได้ และการทำงาน การศึกษา ส่วนที่ 3 สถานการณ์กลุ่มเป้าหมายทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด เป็นข้อมูลกลุ่มเป้าหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านเด็กและเยาวชน ด้านสตรีและครอบครัว ด้านคนพิการ ด้านผู้สูงอายุ และด้านกลุ่มคนเปราะบาง ส่วนที่ 4 สถานการณ์เชิงประเด็นทางสังคมและสถานการณ์เร่งด่วน ได้แก่ คริวเรือนเปราะบางระดับพื้นที่ แนวโน้มสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมกลุ่มจังหวัด ตามกลุ่มเป้าหมายและส่วนที่ 6 บทสรุป รวมไปถึงข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติระดับกลุ่มจังหวัด

รายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 สามารถสรุปได้ ดังนี้

ที่ตั้งและอาณาเขต

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 รับผิดชอบพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่โดยรวม 7 จังหวัด ขนาด 41,564 ตารางกิโลเมตร หรือ 26,071,216 ไร่ จังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขนาด 12,891 ตารางกิโลเมตร รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ขนาด 9,943 ตารางกิโลเมตร เขตการปกครองในพื้นที่ 7 จังหวัด 74 อำเภอ 533 ตำบล 4,349 หมู่บ้าน 566 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วย 7 อบจ. 383 อบต. 4 เทศบาลนคร 15 เทศบาลเมือง 157 เทศบาลตำบล

จำนวนประชากร

ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ปี 2565 มีจำนวนทั้งหมด 4,487,811 คน มีจำนวนเด็กอายุ 0 – 14 ปี จำนวน 815,653 คน วัยแรงงาน อายุ 15 – 59 ปี จำนวน 2,892,188 คน วัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 779,967 คน และจำแนกอายุไม่ได้ จำนวน 3 คน

สถานการณ์ทางสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมาย

1.กลุ่มเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กแรกเกิดมีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564-2565 ในขณะที่เด็กอายุ 0-17 ปี ที่เข้ารับการอุปการะในบ้านพักเด็กและครอบครัวมีอัตราที่สูงขึ้นเกือบ 3 เท่าของปี 2564

ขณะเดียวกันเด็กที่อาศัยอยู่ในครอบครัวอุปถัมภ์เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเด็กอายุไม่เกิน 20 ปี ที่ตั้งครรภ์กลายเป็นแม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวสูงขึ้นอาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร

2.กลุ่มสตรีและครอบครัว พบว่า อัตราการอย่าร้างเพิ่มขึ้น 6 จังหวัด ยกเว้นจังหวัดระนอง โดยมีจังหวัดพังงา อัตราการอย่าร้างสูงสุด นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาการใช้ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว ใน ปี2563-2565 มีจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวปริมาณที่ใกล้เคียงกันซ้ำเป็นสถานการณ์ที่ต้องดูแลและเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง

3.กลุ่มคนพิการ พบว่า สัดส่วนคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการคิดเป็นร้อยละ 2.5 ของประชากร ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนใหญ่เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ร้อยละ 49.9 ซึ่งเป็นประเด็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องของการดูแลคนพิการที่เพิ่มมากขึ้น และครอบคลุมในทุกๆด้าน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้พิการสามารถเข้าถึงสิทธิสวัสดิการได้มากขึ้น เช่น ได้รับการศึกษามากขึ้น เข้าสู่ระบบการทำงานในสถานประกอบการมากขึ้น แต่มีข้อสังเกตว่ายังมีสถานประกอบการ ร้อยละ 6.7 ยังไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จังหวัดจึงจำเป็นต้องเร่งรัดกำกับให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อให้ผู้พิการได้รับสิทธิมากยิ่งขึ้น

4.กลุ่มผู้สูงอายุ ในภาพรวมพบว่า มีผู้สูงอายุ ร้อยละ 16.13 กำลังเป็นสังคมผู้สูงอายุ โดยสมบูรณ์ โดยมีจังหวัดชุมพรมีอัตราผู้สูงอายุสูงสุด นอกจากนี้พบว่า ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเอง (ติดบ้าน ติดเตียง) และอยู่เพียงลำพังมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมความพร้อมของครอบครัวและชุมชนในการรองรับกลุ่มผู้สูงอายุกลุ่มนี้ และยังมีประเด็นที่ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง คือ ผู้สูงอายุถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว

สถานการณ์ทางสังคมเชิงประเด็น

1.สถานการณ์กลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน พบว่า มีครัวเรือนเปราะบาง 108,754 ครัวเรือน ครัวเรือนเปราะบางประสบปัญหามิติด้านรายได้สูงสุด รองลงมาด้านความเป็นอยู่ ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา และด้านการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ ซึ่งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรจัดทำแผนงาน/โครงการ รองรับ การแก้ปัญหาตามความเร่งด่วน

2.สถานการณ์แม่วัยใสในครัวเรือนเปราะบาง พบว่า เด็กและเยาวชนในครัวเรือนเปราะบาง มีแนวโน้มกลายเป็นแม่วัยใสเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อแม่วัยใสและเด็กที่เกิดมา ทำให้เกิดปัญหา ซ้ำซ้อนเนื่องจากความไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว และเกิดแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวสูงขึ้นตามมาด้วย

3.สถานการณ์สังคมสูงวัย พบว่า จังหวัดที่มีผู้สูงอายุเกือบร้อยละ 20 ของประชากรกำลัง จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพังงา จากฐานข้อมูลคนพิการ พบว่า ช่วงอายุของคนพิการอยู่ในช่วงอายุของผู้สูงอายุมากที่สุด ร้อยละ 58.4 จึงเป็น สถานการณ์ที่ต้องเฝ้าระวัง ป้องกัน และเตรียมความพร้อมของประชาชน เพื่อเป็นผู้สูงวัยที่มีคุณภาพ ตั้งแต่ ช่วงวัยเด็ก ครอบคลุมทุกมิติทั้งด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.สถานการณ์การค้ามนุษย์ พบว่าตั้งแต่ 2563-2566 มีจำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี/ผลิตหรือเผยแพร่วัตถุ สื่อลามก/ การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น รองลงมาคือรูปแบบ การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ โดยปี 2566 จังหวัดที่มีคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.ระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินทางสังคม Ess help me พบว่า มีจำนวนการเพิ่มเพื่อนทั้งหมด 36,062 คน โดยจังหวัดที่มีจำนวนการเพิ่มเพื่อนมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาคือจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดระนอง และจังหวัดพังงา ตามลำดับ สำหรับการแจ้งเหตุในพื้นที่ 45 ราย ระบุเหตุ 43 ราย ก่อวิน 2 ราย

6.การให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 พบว่า กลุ่มผู้ใช้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 คือ กลุ่มผู้ใหญ่ รองลงมาคือกลุ่มเด็ก กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเยาวชน และกลุ่มคนพิการ ตามลำดับ ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ปัญหารายได้ความเป็นอยู่ รองลงมาคือ ปัญหาสิทธิสวัสดิการและกฎหมาย โดยจังหวัดที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

ด้านเด็กและเยาวชน

1.เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สภาเด็กและเยาวชนให้เป็นกลไกหลักในการประสานบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไขและพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่

2.พัฒนาระบบฐานข้อมูลเด็กให้ครอบคลุมเด็กทุกประเภท ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน

3.เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง สามารถดูแลสมาชิกในครอบครัวได้อย่างมีคุณภาพ

4.ส่งเสริมให้มีระบบสวัสดิการที่สามารถหนุนเสริมให้ครอบครัวเลี้ยงดูเด็กแต่ละช่วงวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.พัฒนาศักยภาพเครือข่ายผู้ปฏิบัติต้นด้านเด็ก และสร้างกลไกความร่วมมือเชิงบูรณาการที่มีความสอดคล้องต่อเนื่อง

6.พัฒนากลไกคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดให้มีศักยภาพ สามารถกำหนดกรอบทิศทางการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิและพัฒนาเด็กครอบคลุมทุกประเภททุกพื้นที่

ด้านสตรีและครอบครัว

1.ควรมีแผนบูรณาการพัฒนาศาสนาครอบครัวให้มีความเข้มแข็งทุกมิติที่มีประสิทธิภาพ ทั้งระดับประเทศ และระดับจังหวัดและนำสู่การปฏิบัติที่จริงจัง

2.ขยายโอกาสในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างทักษะความรู้

3.ส่งเสริมให้ครอบครัวเป็นครอบครัวคุณภาพ ใช้สารสื่อสารเชิงบวก มีเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ใช้ความรุนแรงในการจัดการปัญหา

4. ส่งเสริมกิจกรรมครอบครัว ให้ความรู้ ในการลดและป้องกันความรุนแรงในครอบครัว การรณรงค์ ส่งเสริมด้านอื่นๆ เพื่อลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

5. ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความสำคัญและร่วมขับเคลื่อนนโยบายด้านการพัฒนาของท้องถิ่นผ่านแผนงาน/โครงการ โดยเฉพาะด้านการศึกษาและการส่งเสริมอาชีพรวมถึงการเป็น ศูนย์รวมหรือศูนย์ประสานงานให้กับอาสาสมัคร คนและครอบครัวในระดับชุมชน

6. พัฒนาศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถเป็นกลไกพัฒนาครอบครัว เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาในครอบครัวได้ด้วยชุมชนเอง รวมทั้งยกระดับศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน ระดับดีเด่นและดีมาก ให้มีกิจกรรมโรงเรียนครอบครัวและเป็นศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความรุนแรงในชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล

ด้านคนพิการ

1. สร้างคุณค่าให้กับคนพิการเพื่อความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการศึกษาและการเรียนรู้ให้แก่คนพิการ โดยเฉพาะหลังจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสร้างการรับรู้เรื่องแนวทางการอยู่ร่วมกันระหว่าง คนในสังคมกับคนพิการ

2. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปเต็มพื้นที่เพื่อเป็นกลไกในการสนับสนุน ให้ผู้พิการสามารถเข้าถึงบริการและสวัสดิการได้ครอบคลุมทุกพื้นที่

3. ฝึกอาชีพให้แก่คนพิการและผู้ดูแลคนพิการให้สอดคล้องกับกายภาพ ความต้องการ และความสามารถ โดยเน้นการฝึกอาชีพในระยะสั้น รวมถึงการเข้าสู่ตลาดแรงงานในโอกาสต่อไป

4. ศูนย์บริการคนพิการจังหวัดเป็นกลไกในการเชื่อมโยง ความช่วยเหลือทั้งในระดับจังหวัดสู่ระดับ พื้นที่และขณะเดียวกันรวบรวมปัญหาและอุปสรรครวมทั้งข้อเสนอในพื้นที่ขับเคลื่อนเป็นวาระจังหวัด และนำข้อเสนอสู่ส่วนกลางเพื่อขับเคลื่อนนโยบายต่อไป

5. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึง การศึกษา

6. ยกระดับและพัฒนาอาสาสมัคร องค์กรด้านคนพิการ ให้เป็นกลไกในการให้ความช่วยเหลือ คนพิการและพัฒนาศักยภาพในลักษณะผู้จัดการรายกรณี (CM)

7. ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานประกอบการที่อยู่ในข่ายต้องจ้างงานคนพิการเข้าทำงาน ให้นับการจ้าง งานคนพิการตาม ม.33 ลดการจ่ายเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตาม ม.34 เพื่อส่งเสริมให้คนพิการมีอาชีพ/รายได้

ด้านผู้สูงอายุ

1. จัดทำแผนบูรณาการเตรียมความพร้อมรองรับสังคมสูงวัยและพัฒนาระบบและกลไกที่สามารถ นำสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับพื้นที่

2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้สูงอายุ และภาคีเครือข่ายที่มีการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุที่เป็นระบบ Digital Platform ที่เป็นปัจจุบันและมีคุณภาพ ที่ประชาชนและหน่วยงานสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างปลอดภัย (Digital Aging Data Center Development)

3. ผลักดันให้มีกฎหมายจ้างงานผู้สูงอายุในสถานประกอบการ เช่นเดียว กับการจ้างงานคนพิการ หรือหาแนวทางส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีการจ้างงานผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปธรรม

4. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปรับปรุงระเบียบกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์ พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) เพื่อดูแลผู้สูงอายุในชุมชนพร้อมทั้งสนับสนุน และจัดบริการเพื่อการดูแลผู้สูงอายุแบบครอบคลุมทุกมิติ

5. ปรับปรุงระเบียบการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุในภาวะยากลำบากให้เหมาะสมและควรถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทน

6. กำหนดมาตรการในการวางแผนทางการเงินให้แก่คนทุกช่วงวัย

7. กำหนดสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เหมาะสมให้กับอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) และอาสาสมัครที่ดูแลผู้สูงอายุ (อผส.)

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติระดับกลุ่มจังหวัด

ด้านเด็กและเยาวชน

1. จัดทำฐานข้อมูลเด็กให้ครอบคลุมเด็กทุกประเภทให้ถูกต้องและทันสมัย และจัดทำแผนการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบบูรณาการให้ครอบคลุมทุกมิติ

2. ส่งเสริมความรู้เรื่องเพศวิถีและทักษะที่จำเป็นแก่เด็กอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาช่องทางให้การคำปรึกษาและบริการที่หลากหลาย ปลอดภัยและเป็นมิตรกับเด็ก

3. จัดทำทำเนียบครอบครัวที่มีความพร้อมในการอุปการะเลี้ยงดูเด็กแบบครอบครัวอุปถัมภ์ และครอบครัวบุญธรรม

4. พัฒนาศักยภาพครอบครัวอุปถัมภ์และครอบครัวบุญธรรมให้สามารถเลี้ยงดูเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเตรียมความพร้อมก่อนครองคู่ มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ชีวิตครอบครัว การวางแผนครอบครัว การตั้งครรภ์ การเลี้ยงดู และการสร้างครอบครัวคุณภาพ

6. สร้างความเข้มแข็งให้สภาเด็กและเยาวชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข พัฒนา และเครือข่ายเฝ้าระวัง มีบทบาทในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่และเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

7. จัดทำทำเนียบเครือข่ายด้านการพัฒนาเด็กในระดับพื้นที่ และพัฒนาศักยภาพให้มีองค์ความรู้ และทักษะการทำงานด้านเด็กและเชื่อมโยงบูรณาการเครือข่ายให้มีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

8. ควรส่งเสริมและสนับสนุนการสอนทักษะชีวิตและทักษะทางวิชาชีพให้เยาวชนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

ด้านสตรีและครอบครัว

1. จัดทำแผนบูรณาการพัฒนาศาสนาครอบครัวในระดับจังหวัด/พื้นที่
2. ส่งเสริมอาชีพให้แก่สตรีในพื้นที่ พร้อมฝึกทักษะฝีมือแรงงานให้แก่สตรี รวมไปถึงจัดกิจกรรมที่เป็น การเพิ่มรายได้เสริมให้แก่สตรี
3. พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านครอบครัวให้สามารถเป็นกลไกในการเฝ้าระวัง ป้องกันปัญหา ในระดับชุมชนและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเร่งด่วน
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำปรึกษาเรื่องการบริหารการเงิน ให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และรวม ไปถึงด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ด้านคนพิการ

1. จัดทำฐานข้อมูลผู้พิการให้ครอบคลุม ถูกต้อง ทันสมัย ทุกมิติ สามารถนำมาใช้เป็นฐานในการจัด สวัสดิการได้อย่างทั่วถึง
2. จัดทำแผนบูรณาการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทุกมิติและผลักดันให้นำแผนสู่การ ปฏิบัติอย่างจริงจัง
3. ส่งเสริมสนับสนุนการจ้างงานคนพิการของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และมี มาตรการในการยกย่องเชิดชูเกียรติ
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและบุคคลทั่วไปในพื้นที่ สาธารณะ
5. ส่งเสริมอาชีพ ฝึกอาชีพให้กับผู้ดูแลคนพิการเพื่อจะได้มีรายได้เสริมให้กับครอบครัว
6. สร้างคุณค่าให้กับคนพิการที่มีความสามารถให้เป็นบุคลากรที่ดีของสังคม
7. สร้างความเข้าใจให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน เพื่อลดความขัดแย้ง การทำร้ายบุลลี (Bully) คนพิการ

ด้านผู้สูงอายุ

1. มีคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานขับเคลื่อนงานด้านผู้สูงอายุในระดับจังหวัด
2. จัดทำฐานข้อมูลด้านผู้สูงอายุและเครือข่ายด้านผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกมิติ ถูกต้องและเป็น ปัจจุบัน
3. จัดทำแผนบูรณาการด้านผู้สูงอายุในระดับจังหวัดและระดับพื้นที่
4. จัดกิจกรรมเชิดชูเกียรติ และมอบประกาศเกียรติคุณ ให้แก่ บุคลากร ผู้นำหรือแกนนำชุมชน องค์กร และเครือข่ายที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้สูงอายุ

ด้านกลุ่มคนเปราะบาง

1. จัดทำฐานข้อมูลครัวเรือนเปราะบางให้ชัดเจนและจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเป็น ระบบครบถ้วนสมบูรณ์
2. ส่งเสริมอาชีพให้กลุ่มคนเปราะบาง โดยการสร้างความร่วมมือในชุมชน สร้างงาน สร้างอาชีพ

สารบัญ

คำนำ.....	1
บทสรุปผู้บริหาร	2
สารบัญ.....	8
สารบัญตาราง.....	12
สารบัญภาพ	13
ส่วนที่ 1 บทนำ.....	16
1.1 หลักการและเหตุผล	16
1.2 วัตถุประสงค์.....	17
1.3 วิธีการดำเนินงาน	17
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัด	19
2.1 ประเด็นด้านพื้นที่และประชากร.....	19
2.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต	19
2.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ และภูมิอากาศ.....	19
2.1.3 พื้นที่การปกครอง	20
2.1.4 โครงสร้างประชากร	22
2.2 ประเด็นด้านสุขภาพ.....	23
2.2.1 หน่วยบริการสาธารณสุขภาครัฐและภาคเอกชน.....	23
2.2.2 ทรัพยากรด้านสาธารณสุข	24
2.2.3 ภาวะสุขภาพ ความเจ็บป่วย และการตาย	26
2.3 ประเด็นด้านเศรษฐกิจ รายได้ และการทำงาน.....	30
2.3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด.....	30
2.3.2 รายได้ หนี้สิน ความไม่เสมอภาคของรายได้ และการออม.....	31
2.3.3 ภาวะการมีงานทำ.....	34

2.3.4 ผู้ประกันตน	37
2.4 ประเด็นด้านการศึกษา	38
2.4.1 สถานศึกษา.....	38
2.4.2 เด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ.....	38
2.4.3 กลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงด้านการศึกษา.....	39
2.4.4 ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	40
2.5 ประเด็นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	41
2.5.1 การรับแจ้งคดีอาญาตามฐานความผิด.....	41
2.5.2 อุบัติเหตุบนท้องถนน	41
2.6 ด้านที่อยู่อาศัย.....	43
ส่วนที่ 3 สถานการณ์กลุ่มเป้าหมายทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด.....	44
3.1 ด้านเด็กและเยาวชน.....	44
3.1.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านเด็กและเยาวชน	44
3.1.2 สถานการณ์เชิงประเด็น	46
3.1.2.1 เด็กและเยาวชนกลุ่มเปราะบาง	46
3.1.2.2 แม่วัยรุ่น/ แม่วัยรุ่นเลี้ยงเดี่ยว	47
3.1.2.3 ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน	50
3.1.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านเด็กและเยาวชน	51
3.2 ด้านสตรีและสถาบันครอบครัว.....	52
3.2.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านสตรีและสถาบันครอบครัว	52
3.2.2 สถานการณ์เชิงประเด็น	53
3.2.2.1 สตรีกลุ่มเปราะบาง.....	53
3.2.2.2 ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว	54
3.2.2.3 ความเสมอภาคระหว่างเพศ.....	54
3.2.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านสตรีและสถาบันครอบครัว	55

3.3 ด้านคนพิการ.....	56
3.3.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านคนพิการ.....	56
3.3.2 สถานการณ์เชิงประเด็น	57
3.3.2.1 การศึกษาของคนพิการ.....	57
3.3.2.2 การทำงานของคนพิการ	58
3.3.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านคนพิการ	60
3.4 ด้านผู้สูงอายุ.....	61
3.4.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านผู้สูงอายุ.....	61
3.4.2 สถานการณ์เชิงประเด็น	62
3.4.2.1 ผู้สูงอายุกลุ่มเปราะบาง	62
3.4.2.2 ความรุนแรงในผู้สูงอายุ.....	63
3.4.2.3 การทำงานของผู้สูงอายุ	64
3.4.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านผู้สูงอายุ	65
3.5 ด้านกลุ่มคนเปราะบาง	66
3.5.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านกลุ่มคนเปราะบาง	66
3.5.2 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านกลุ่มคนเปราะบาง.....	67
3.6 ภาคิเครือข่าย/ สวัสดิการสังคม.....	67
ส่วนที่ 4 สถานการณ์เชิงประเด็นทางสังคมและสถานการณ์เร่งด่วน (Hot Issues) ในระดับกลุ่มจังหวัด	69
4.1 สถานการณ์เชิงประเด็นในระดับพื้นที่	69
4.1.1 สถานการณ์กลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน	69
4.1.2 ผลการขับเคลื่อนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน.....	70
4.2 สถานการณ์ประเด็นเร่งด่วน Hot Issues.....	77
ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมกลุ่มจังหวัด.....	79
ส่วนที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	85
6.1 บทสรุป.....	85

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	89
6.3 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติระดับกลุ่มจังหวัด.....	91
ภาคผนวก.....	94

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	พื้นที่ จำนวนประชากร และความหนาแน่นของประชากร	19
ตารางที่ 2	สาเหตุการตายจากโรคต่างๆ 5 อันดับแรก	26
ตารางที่ 3	สถานศึกษาในระบบ นอกระบบ รายสังกัด ปีการศึกษา 2566.....	38
ตารางที่ 4	เด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ ปีการศึกษา 2566.....	38
ตารางที่ 5	ชุมชนผู้มีรายได้ต่ำ ปี 2565	43
ตารางที่ 6	พฤติกรรมเด็กและเยาวชน และความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน	50
ตารางที่ 7	สภาเด็กและเยาวชน	52
ตารางที่ 8	ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว	54
ตารางที่ 9	สตรีที่เป็นสมาชิกของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	55
ตารางที่ 10	คนพิการที่ได้รับการศึกษา	58
ตารางที่ 11	เครือข่ายด้านคนพิการ	60
ตารางที่ 12	สวัสดิการด้านคนพิการ.....	61
ตารางที่ 13	ความรุนแรงในผู้สูงอายุ	63
ตารางที่ 14	เครือข่าย/ สวัสดิการด้านผู้สูงอายุ.....	64
ตารางที่ 15	จำนวนผู้แสดงความสามารถ	67
ตารางที่ 16	เครือข่าย/ สวัสดิการด้านกลุ่มคนเปราะบาง	67
ตารางที่ 17	ภาคีเครือข่าย/ สวัสดิการสังคม	68
ตารางที่ 18	กลุ่มคนเป้าหมายตามฐานข้อมูลระบบการพัฒนาคอนแบบซีเป้า MSO-Logbook แยกรายมิติ	69
ตารางที่ 19	ข้อมูลครัวเรือนเปราะบาง.....	69
ตารางที่ 20	ครัวเรือนเปราะบางให้การช่วยเหลือแล้วแยกรายมิติ.....	70
ตารางที่ 21	ผู้มีสิทธิรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด	73
ตารางที่ 22	สถานการณ์การค้ามนุษย์เชิงประเด็นพื้นที่ภาคใต้ตอนบน	74
ตารางที่ 23	กลุ่มเป้าหมายและปัญหาที่พบมากที่สุดของการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300	76

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 พื้นที่การปกครอง	21
ภาพที่ 2 จำนวนประชากร ปี 2565	22
ภาพที่ 3 สัดส่วนประชากร ปี 2563 - 2565	23
ภาพที่ 4 หน่วยบริการสาธารณสุขภาครัฐและภาคเอกชน	24
ภาพที่ 5 บุคลากรทางการแพทย์ ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน	25
ภาพที่ 6 เตียงในสถานพยาบาล ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน	25
ภาพที่ 7 อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า	28
ภาพที่ 8 อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ	29
ภาพที่ 9 ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัยและสูงตีสมส่วน	30
ภาพที่ 10 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita)	31
ภาพที่ 11 จำนวนรายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน	32
ภาพที่ 12 สัดส่วนประเภทหนี้สิน	32
ภาพที่ 13 ดัชนีความไม่เสมอภาคของรายได้	33
ภาพที่ 14 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออมเงิน	33
ภาพที่ 15 จำนวนกำลังแรงงาน	34
ภาพที่ 16 จำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	35
ภาพที่ 17 อัตราการว่างงาน	35
ภาพที่ 18 ร้อยละของแรงงานนอกระบบ	36
ภาพที่ 19 จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ	37
ภาพที่ 20 สัดส่วนผู้ประกันตนในมาตรา 33 และมาตรา 39	37
ภาพที่ 21 จำนวนเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา	39
ภาพที่ 22 จำนวนเด็กนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษ	40
ภาพที่ 23 ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	40
ภาพที่ 24 การรับแจ้งคดีอาญาตามฐานความผิด ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน	41
ภาพที่ 25 สัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน	42
ภาพที่ 26 สัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน	43
ภาพที่ 27 จำนวนเด็กและเยาวชนจำแนกกลุ่มอายุ	44
ภาพที่ 28 จำนวนและอัตราเด็กแรกเกิด	45
ภาพที่ 29 อัตราส่วนพึงพิงวัยเด็ก	46

ภาพที่ 30 จำนวนเด็กในบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด	46
ภาพที่ 31 จำนวนครอบครัว และเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์	47
ภาพที่ 32 จำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครรภ์ และอัตราการเพิ่มขึ้น	48
ภาพที่ 33 อัตราการคลอดมีชีพในเด็กและเยาวชน	48
ภาพที่ 34 ร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี	49
ภาพที่ 35 จำนวนแม่วัยใสและแม่วัยใสเสี่ยงเดียวที่ได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด	49
ภาพที่ 36 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ	50
ภาพที่ 37 จำนวนครอบครัวและเด็กที่เงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน	51
ภาพที่ 38 สัดส่วนประชากรเพศหญิงจำแนกกลุ่มอายุ	52
ภาพที่ 39 ครอบครัวที่จดทะเบียนสมรส หย่าร้าง และอัตราการหย่าร้าง	53
ภาพที่ 40 อัตราการว่างงานในสตรี	53
ภาพที่ 41 อัตราแรงงานในระบบหญิงต่อชาย	54
ภาพที่ 42 เครือข่ายด้านสตรีและสถาบันครอบครัว	55
ภาพที่ 43 จำนวนและสัดส่วนคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียน	56
ภาพที่ 44 สัดส่วนคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ	57
ภาพที่ 45 จำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม	58
ภาพที่ 46 การรับคนพิการเข้าทำงาน	59
ภาพที่ 47 สัดส่วนการรับคนพิการเข้าทำงาน	60
ภาพที่ 48 จำนวนผู้สูงอายุ	61
ภาพที่ 49 สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร	62
ภาพที่ 50 การคัดกรองผู้สูงอายุติดสังคม ติดบ้าน ติดเตียง	62
ภาพที่ 51 ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว	63
ภาพที่ 52 ผู้สูงอายุที่กั๊ยมประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุ	64
ภาพที่ 53 ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการงานศพผู้สูงอายุตามประเพณี	65
ภาพที่ 54 จำนวนคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่	66
ภาพที่ 55 อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต่อครัวเรือน	68
ภาพที่ 56 การบันทึกข้อมูลในระบบ Mso-logbook	70
ภาพที่ 57 อัตราแม่วัยใสของกลุ่มภาคใต้ตอนบน 2565-2566	71
ภาพที่ 58 อัตราการตั้งครรภ์ของเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี 2565-2566	71
ภาพที่ 59 สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร 2564-2566	72

ภาพที่ 60 ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาที่อยู่อาศัยและได้รับการช่วยเหลือ	73
ภาพที่ 61 ข้อมูลดำเนินคดีและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	74
ภาพที่ 63 ข้อมูลการเพิ่มเพื่อนและแจ้งเหตุ Ess help ภาคใต้ตอนบน.....	75
ภาพที่ 64 ข้อมูลสถิติการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ภาคใต้ตอนบน	76

1.1 หลักการและเหตุผล

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มีสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับการบูรณาการ โดยกำหนดว่า “ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ” (มาตรา 10 วรรค 1) ในทางปฏิบัติแม้ว่าจะมีความพยายามในการบริหารแบบบูรณาการในภารกิจที่มีความสำคัญหลายเรื่อง แต่ยังคงเกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติในหลายๆ ภารกิจ เป็นผลให้เป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบงบประมาณประเทศจาก “ระบบงานงบประมาณเชิงยุทธศาสตร์” สู่ “ระบบงบประมาณเชิงพื้นที่” (Area-Based Budgeting: ABB) ซึ่งเป็นแนวคิดของการทำงานงบประมาณแบบมีส่วนร่วม (Participatory Budgeting) โดยมีการฟังเสียงประชาชนในพื้นที่ มีกระบวนการทำแผนพัฒนาจากล่างขึ้นบนตั้งแต่แผนชุมชนจนถึงแผนจังหวัด และให้หน่วยงานทั้งภูมิภาคและท้องถิ่นร่วมกันกันกรอง ทำให้งบประมาณสามารถใช้ให้ตรงกับปัญหาความต้องการของคนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นทั้งกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลการใช้งบประมาณแผ่นดิน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการตนเอง การสร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาล การควบคุมพฤติกรรมนักรบการเมืองโดยประชาชนในพื้นที่และการบูรณาการการทำงานของหน่วย Function และหน่วย Area ที่อยู่ในพื้นที่ร่วมกัน ซึ่งตามแผนปฏิรูปกำหนดให้เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ 2548

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ (สสว.) 1 – 11 เป็นส่วนราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค โดยมีอำนาจหน้าที่ คือ

ข้อ 1 พัฒนางานด้านวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้สอดคล้องกับพื้นที่และเป้าหมาย

ข้อ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านวิชาการองค์ความรู้ข้อมูลสารสนเทศให้คำปรึกษาแนะนำแก่หน่วยงานบริการกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ให้บริการ ในความรับผิดชอบของกระทรวง รวมทั้ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์กรภาคเอกชนและประชาชน

ข้อ 3 ศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมและผลกระทบ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาสังคมและการจัดยุทธศาสตร์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ข้อ 4 สนับสนุนการนิเทศงาน ติดตามประเมินผลการดำเนินงานเชิงวิชาการตามนโยบายและภารกิจของกระทรวงในพื้นที่กลุ่มจังหวัด มีหน้าที่เป็นกลไกขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นอกจากนี้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มอบหมายให้สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการทำหน้าที่เชื่อมโยงประสานนโยบายระหว่างหน่วยงานส่วนกลางกับส่วนภูมิภาคในการแปลงนโยบาย ข้อมูลสารสนเทศ องค์ความรู้ และแผนต่างๆ ของกระทรวงฯ ให้เกิดการบูรณา

การการปฏิบัติงานของหน่วยงานสังกัดกระทรวงฯ ในส่วนภูมิภาค ให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ และมีการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องขับเคลื่อนให้เกิดการบูรณาการโครงการด้านสังคมเชิงพื้นที่ในระดับพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งในส่วนของแผนปฏิบัติงานและแผนค่าของงบประมาณเชิงพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการบูรณาการการดำเนินงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการสังคมที่สอดคล้องกับพื้นที่และยุทธศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ด้วยเหตุนี้ จึงได้จัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมและคาดการณ์แนวโน้มสถานการณ์ทางสังคมในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 ที่ครอบคลุมจังหวัดนครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง และจังหวัดชุมพร ประจำปี 2566 ขึ้นเพื่อรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลด้านสังคมในจังหวัด ประกอบด้วยสถิติการให้บริการที่เป็นปัจจุบันทันต่อสถานการณ์ ครอบคลุมทั้งข้อมูลเชิงกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลเชิงประเด็น ข้อมูลจากระบบสารสนเทศของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูลด้านสังคมจากหน่วยงานแวดล้อมกระบวนการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูลด้านสังคมจากหน่วยงานแวดล้อมกระบวนการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงสถานการณ์ทางสังคมตัวชี้วัดที่เป็นสากล รวมทั้งสถานการณ์ทางสังคมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและข้อเสนอแนะในการป้องกัน แก้ไขปัญหาทั้งในเชิงนโยบายและปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัด
- 2) เพื่อคาดการณ์แนวโน้มสถานการณ์ทางสังคมและผลกระทบในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัด
- 3) เพื่อนำประเด็นในพื้นที่และประเด็นเร่งด่วน Hot Issues แจ้งเตือนไปยังกลไกในของพื้นที่ นำไปสู่การเฝ้าระวังภัยทางสังคมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัด
- 4) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางสังคมในพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัด

1.3 วิธีการดำเนินงาน

- 1) ชี้แจงวัตถุประสงค์และพิจารณาหาหรือแนวทางการขับเคลื่อนรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด
- 2) จัดทำแผนปฏิบัติงานกิจกรรมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เรื่อง การจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อกำหนดช่วงเวลาในการดำเนินงานตามกระบวนการขับเคลื่อนงานของการจัดทำรายงานสถานการณ์ฯ
- 3) ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของแต่ละพื้นที่ เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดประเด็นการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด
- 4) จัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคม 2 ประเด็น ได้แก่ รายงานสถานการณ์สังคมระดับกลุ่มจังหวัด และรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับพื้นที่ หรือประเด็นเร่งด่วน (Hot Issues)

- 5) นำรายงานสถานการณ์ทางสังคมในระดับพื้นที่ หรือประเด็นเร่งด่วน (Hot Issues) ของ สสว. แจ้งต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพื่อให้สำนักงานพัฒนาสังคมฯ เสนอต่อการประชุมคณะกรรมการจังหวัดของแต่ละจังหวัด หรือคณะกรรมการ/อนุกรรมการในระดับจังหวัดอย่างน้อย 1 คณะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์
- 6) นำรายงานประเด็นเร่งด่วน (Hot Issues) แจ้งเตือนไปยังกลไกในระดับพื้นที่ เช่น ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ตำบล/ภาคีเครือข่าย/ ทีม One Home
- 7) ดำเนินการวิเคราะห์ สถานการณ์และสภาพแวดล้อมทางสังคมระดับจังหวัด (พื้นที่) และกลุ่มจังหวัด เพื่อทำรายงานคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมซึ่งเป็นเนื้อหาของรายงานสถานการณ์และแนวโน้มสถานการณ์สังคมกลุ่มจังหวัด
- 8) จัดทำรายงานสถานการณ์และแนวโน้มสถานการณ์สังคมระดับกลุ่มจังหวัดฉบับสมบูรณ์
- 9) นำเสนอรายงานคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมระดับจังหวัด (พื้นที่) และกลุ่มจังหวัดในรูปแบบดิจิทัล (Dashboard) และส่งต่อให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (OSM) เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- 10) เผยแพร่รายงานการคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดและกลุ่มจังหวัดรูปแบบดิจิทัล อย่างน้อย 3 ช่องทาง เช่น Facebook/ LINE OA/ เว็บไซต์หน่วยงาน/ Youtube/ ฯลฯ
- 11) นำแบบประเมินความพึงพอใจให้ผู้ใช้บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประเมิน โดยเกณฑ์การประเมินอย่างน้อยโดยถัวเฉลี่ยรวม สสว. 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 80 และให้ติดตามผลการนำรายงานการคาดการณ์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมไปใช้ประโยชน์อย่างน้อยโดยถัวเฉลี่ยรวม สสว. 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 60
- 12) ดำเนินการจัดประชุมแบบ On-site ร่วมกับ สสว.1-11 เพื่อถอดบทเรียนการจัดทำรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด 2566 และหารือแนวทางการดำเนินงานของรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัด ในปี 2567
- 13) จัดทำรายงานสรุปผลการขับเคลื่อนงานตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของรายงานสถานการณ์ทางสังคมระดับกลุ่มจังหวัดประจำปี 2566

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) มีข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมระดับพื้นที่ ที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม
- 2) หน่วยงานระดับท้องถิ่นและระดับจังหวัดสามารถนำข้อมูลในพื้นที่ไปใช้ในการกำหนดนโยบายแผนงานโครงการในการคุ้มครองป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมในระดับพื้นที่และหน่วยงานระดับกระทรวงสามารถนำข้อมูลในภาพรวมไปใช้ประโยชน์วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาทางสังคมที่สำคัญและกำหนดนโยบายแผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมภาพรวมต่อไป

2.1 ประเด็นด้านพื้นที่และประชากร

2.1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 รับผิดชอบพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่โดยรวม 7 จังหวัด ขนาด 41,564 ตารางกิโลเมตร จังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขนาด 12,891 ตารางกิโลเมตร รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ขนาด 9,943 ตารางกิโลเมตร และจังหวัดชุมพร ขนาด 6,009 ตารางกิโลเมตร แยกขนาดรายจังหวัดได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 พื้นที่ จำนวนประชากร และความหนาแน่นของประชากร

จังหวัด	พื้นที่	จำนวนประชากร	ความหนาแน่นของประชากร (ตร.กม./ คน)
นครศรีธรรมราช	9,943	1,545,147	155.41
กระบี่	4,709	480,057	101.96
พังงา	4,171	267,442	64.12
ภูเก็ต	543	417,891	769.55
สุราษฎร์ธานี	12,891	1,073,663	83.28
ระนอง	3,298	194,226	58.89
ชุมพร	6,009	509,385	84.77
รวม	41,564	4,487,811	188.29

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

2.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ และภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิประเทศมีทะเลขนานสองด้าน คือ ทิศตะวันออกทะเลอ่าวไทยและทิศตะวันตกทะเลอันดามัน แบ่งพื้นที่ได้ 2 เขต คือ 1. เขตเทือกเขา มีลักษณะการวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ ได้แก่ เทือกเขาตะนาวศรี เป็นพรมแดนกั้นเขตแดนไทยกับพม่า เทือกเขาภูเก็ต อยู่ทางตะวันตกของภาค เทือกเขานครศรีธรรมราช เป็นแกนกลางของภาค 2. เขตที่ราบ มีลักษณะยาวขนานระหว่างภูเขาและชายฝั่งทะเลแคบ ซึ่งทางตะวันออกเป็นชายฝั่งแบบยกตัว ส่วนชายฝั่งตะวันตกเป็นแบบยุบตัว มีแม่น้ำสำคัญ มีลักษณะสายสั้นๆ เนื่องจากมีพื้นที่น้อยและไหลลงสู่อ่าวไทย เช่น แม่น้ำชุมพร แม่น้ำตาปี แม่น้ำปากจั่น ซึ่งกั้นพรมแดนระหว่างไทยกับพม่า

ลักษณะของชายฝั่งทะเล

- ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก (ฝั่งอ่าวไทย) เป็นหาดทรายกว้าง เป็นชายฝั่งที่มีลักษณะการยกตัวของพื้นที่ มีสันทราย และมีอ่าวขนาดใหญ่ เช่น อ่าวบ้านดอน อ่าวชุมพร อ่าวสวี เป็นต้น

- ชายฝั่งด้านตะวันตก (ฝั่งทะเลอันดามัน) เป็นฝั่งทะเลจมตัว มีชายหาดเว้าแหว่ง และเป็นหาดน้ำลึก มีป่าชายเลนขึ้นตามฝั่ง และมีชะวากทะเล คือ การยุบจมบริเวณปากแม่น้ำขนาดใหญ่ อ่าวที่สำคัญของฝั่งทะเลตะวันตก ได้แก่ อ่าวระนอง อ่าวพังงา อ่าวกระบุรี เป็นต้น

สภาพอากาศของ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง คือ

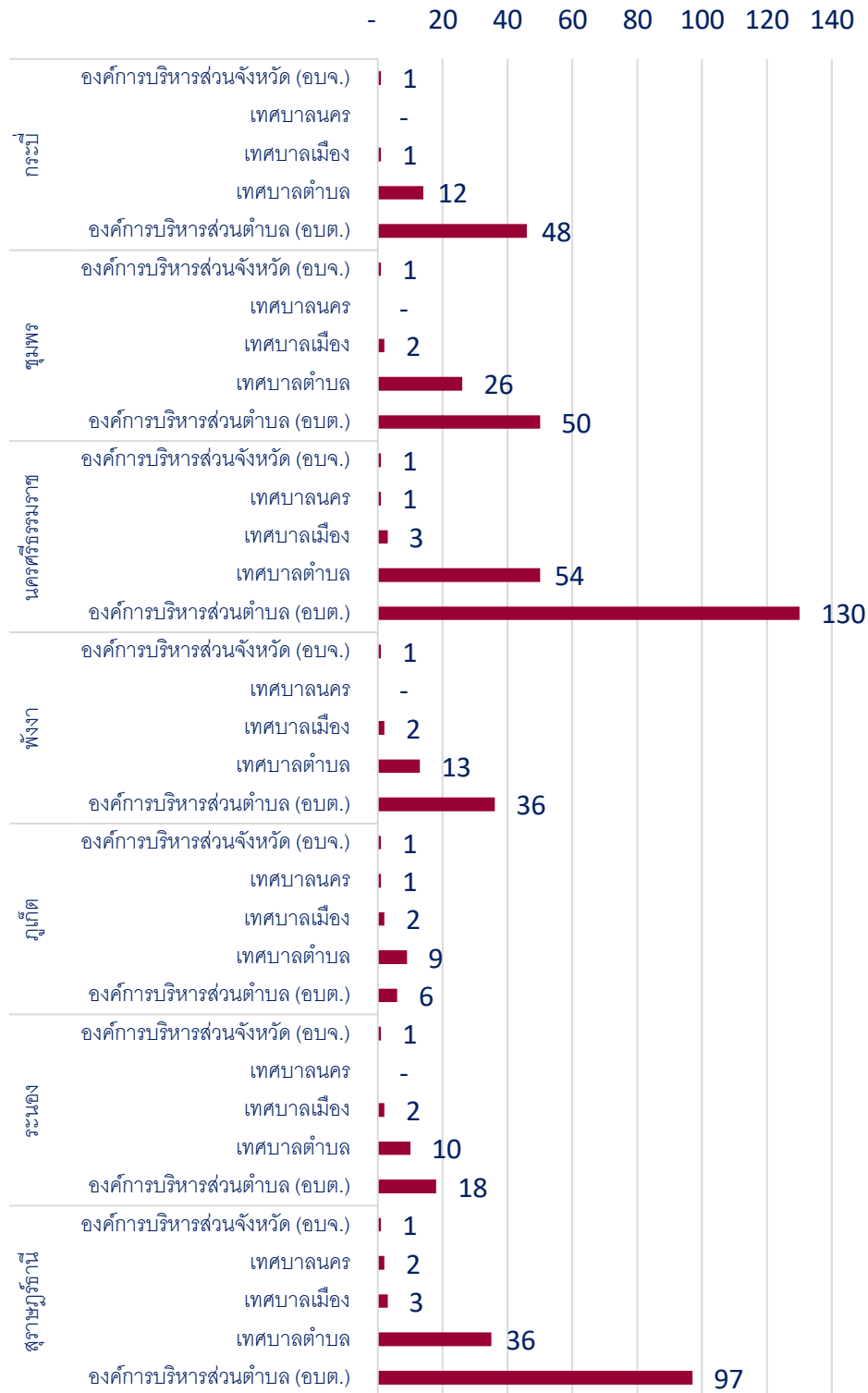
1. ฝั่งทะเลอ่าวไทย หรือฝั่งตะวันออก (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช) ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านอ่าวไทย และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากคาบสมุทรมอินเดีย ลักษณะอากาศ จึงเป็นแบบร้อนชื้น มีฝนตกยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงมกราคมของทุกปี โดยฝนจะตกหนักในช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม ส่วนฤดูร้อนจะอยู่ในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 28 องศาเซลเซียส

2. ฝั่งทะเลอันดามัน หรือฝั่งตะวันตก (พังงา ภูเก็ต ระนอง) มีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical Monsoon Climate) ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตลอดทั้งปี จึงทำให้มีฝนตกเกือบตลอดปีและอุณหภูมิไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 29.1 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดตลอดปีเท่ากับ 39.1 และ 19.5 องศาเซลเซียสตามลำดับ ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน ถึงเดือนมกราคม ส่วนฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน ซึ่งจะเป็นช่วงที่อุณหภูมิเริ่มสูงขึ้นและปริมาณน้ำฝนลดลงอย่างเห็นได้ชัด เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลมจากเส้นศูนย์สูตร ในช่วงเปลี่ยนฤดู

2.1.3 พื้นที่การปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี มีทั้งหมด 74 อำเภอ 533 ตำบล 4,349 หมู่บ้าน 571 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วย 7 อบจ. 385 อบต. 4 เทศบาลนคร 15 เทศบาลเมือง 160 เทศบาลตำบล

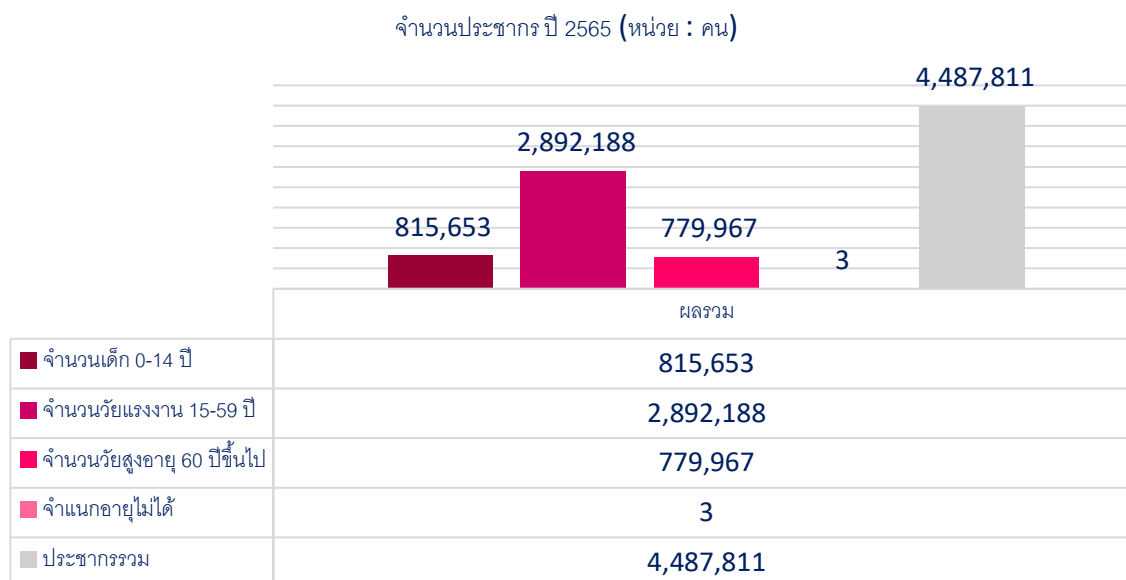
พื้นที่การปกครอง (หน่วย : แห่ง)

ภาพที่ 1 พื้นที่การปกครอง
ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1.4 โครงสร้างประชากร

ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ปี 2565 พบว่า มีจำนวนเด็กอายุ 0 – 14 ปี จำนวน 815,653 คน วัยแรงงาน อายุ 15 – 59 ปี จำนวน 2,892,188 คน วัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 779,967 คน และจำแนกอายุไม่ได้ จำนวน 3 คน

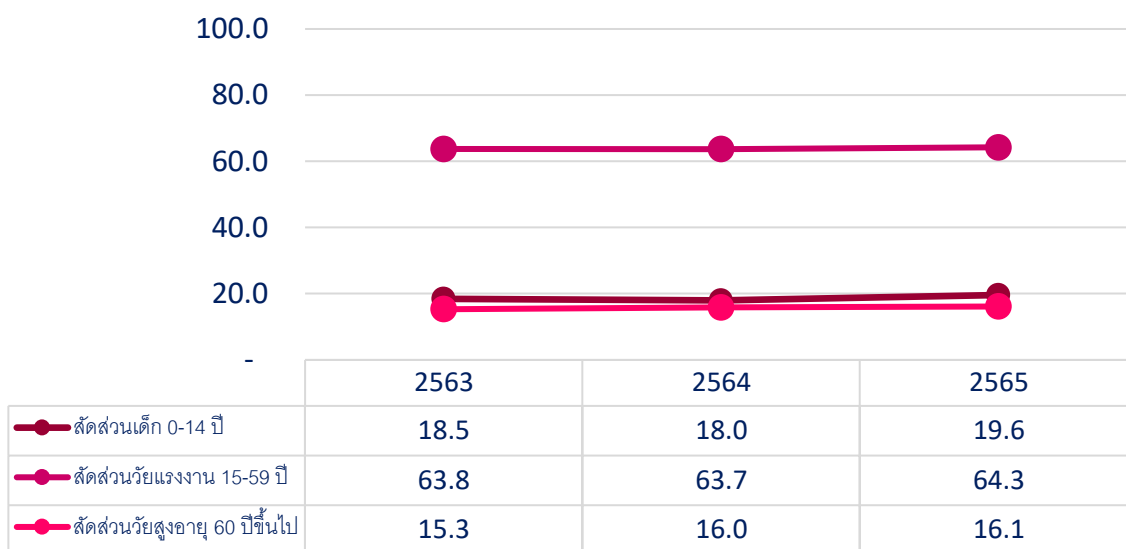

ภาพที่ 2 จำนวนประชากร ปี 2565

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

สัดส่วนประชากร ปี 2563-2565 ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า สัดส่วนเด็ก อายุ 0 – 14 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 19.60 ปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 18.0 และปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 18.5 สัดส่วนวัยแรงงาน อายุ 15 – 59 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 64.3 ปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 63.7 และปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 63.8 สัดส่วนวัยผู้สูงอายุ อายุ 60 ปี ขึ้นไป มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งในปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 16.1 ปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 16.0 และปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 15.3

สัดส่วนประชากร ปี 2563 - 2565 (หน่วย : ร้อยละ)

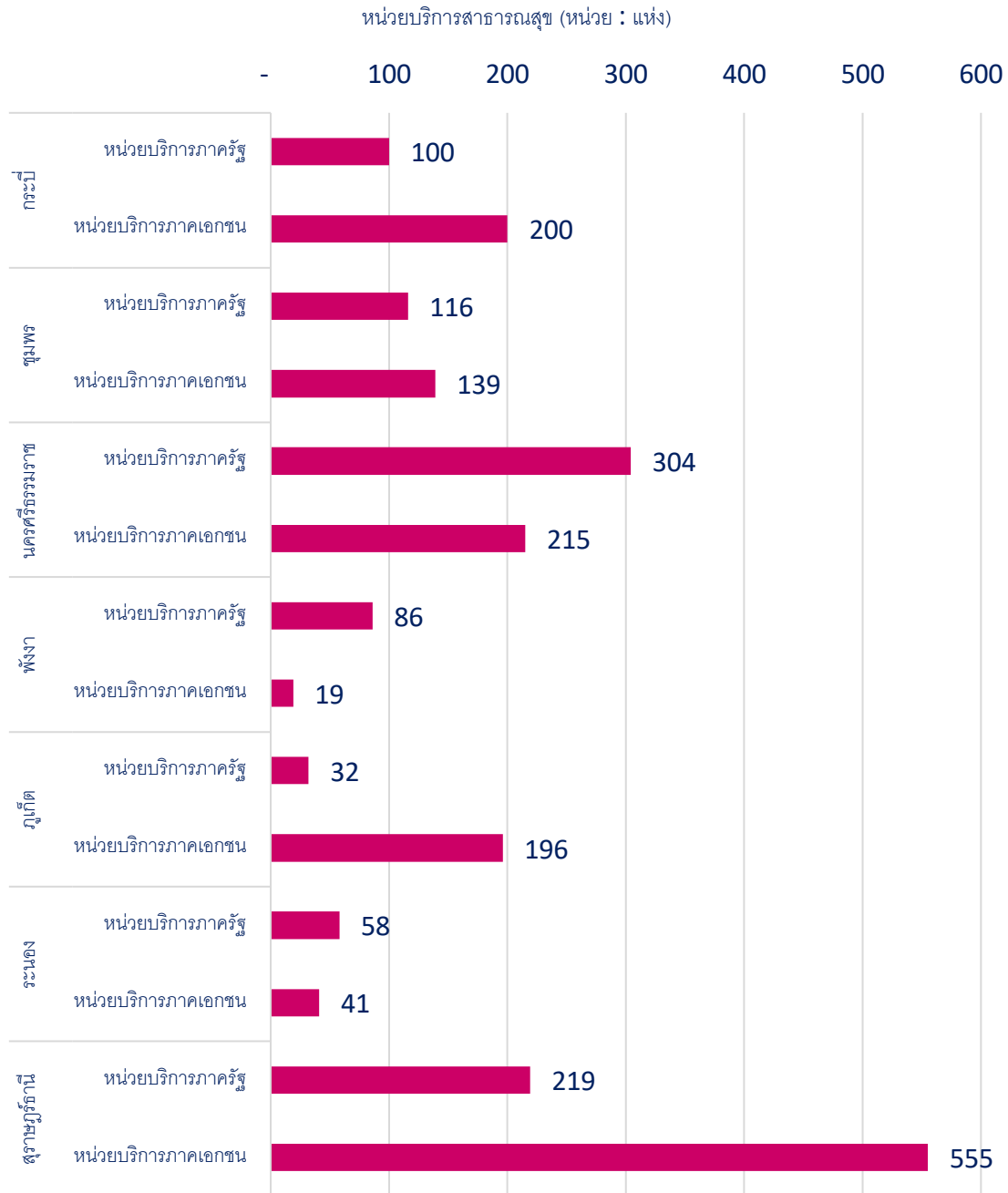
ภาพที่ 3 สัดส่วนประชากร ปี 2563 - 2565

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

2.2 ประเด็นด้านสุขภาพ

2.2.1 หน่วยบริการสาธารณสุขภาครัฐและภาคเอกชน

หน่วยบริการสาธารณสุขภาครัฐและภาคเอกชน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่ามีจำนวนหน่วยบริการสาธารณสุข จำนวน 2,280 แห่ง แบ่งเป็นหน่วยบริการภาครัฐ จำนวน 915 แห่ง เป็นหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 1,365 แห่ง จังหวัดที่มีหน่วยบริการสาธารณสุขมากที่สุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหน่วยบริการภาครัฐ จำนวน 219 แห่ง หน่วยบริการภาคเอกชน จำนวน 555 แห่ง รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดระนอง ตามลำดับ

ภาพที่ 4 หน่วยบริการสาธารณสุขภาครัฐและภาคเอกชน

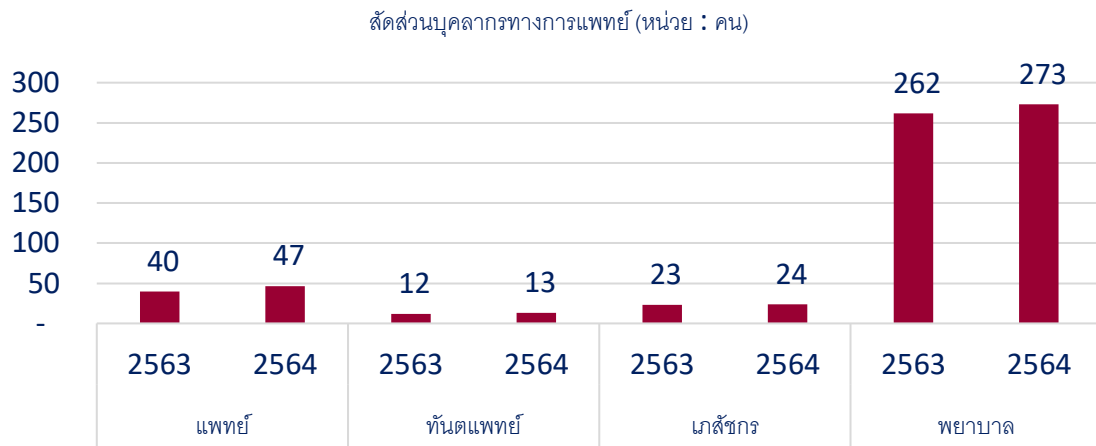
ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

2.2.2 ทรัพยากรด้านสาธารณสุข

(1) บุคลากรทางการแพทย์

สัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ปี 2563-2564 พบว่า ปี 2564 มีบุคลากรทางการแพทย์ ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน มีจำนวนทั้งหมด 357 คน ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น จากปี 2563 มีจำนวน 337 คน โดยมี บุคลากรด้านแพทย์เพิ่มขึ้น 7 คน บุคลากรด้านทันตแพทย์เพิ่มขึ้น 1 คน บุคลากรด้านเภสัชกรเพิ่มขึ้น 21 คน และบุคลากรด้านพยาบาลเพิ่มขึ้น 11 คน ซึ่งตั้งแต่

ปี 2563-2564 บุคลากรทางการแพทย์ที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ พยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์ที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุดคือ ทันตแพทย์

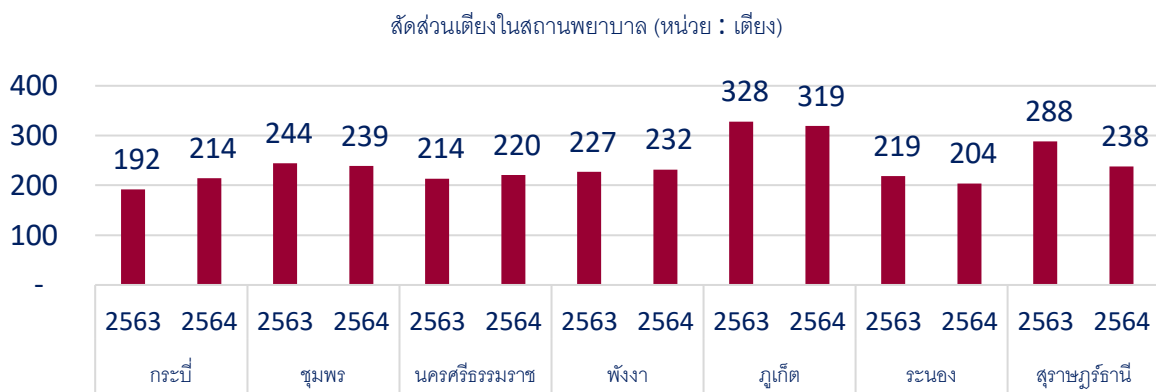

ภาพที่ 5 บุคลากรทางการแพทย์ ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(2) เติงในสถานพยาบาล

สัดส่วนเติงในสถานพยาบาล ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จังหวัดที่มีสัดส่วนเติงในสถานพยาบาล ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน มากที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งปี 2564 จำนวน 319 เติง รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพังงา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ และจังหวัดระนอง ตามลำดับ โดยมีจังหวัดที่มีสัดส่วนเติงลดลงมากที่สุดได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร และภูเก็ต

ภาพที่ 6 เติงในสถานพยาบาล ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

2.2.3 ภาวะสุขภาพ ความเจ็บป่วย และการตาย

(1) สาเหตุการตายจากโรคต่างๆ 5 อันดับแรก

สาเหตุการตาย 5 อันดับแรกของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ปี 2566 พบว่า จังหวัด นครศรีธรรมราช มีสาเหตุการตายอันดับหนึ่ง คือ วัชชรา จำนวน 2,048 ราย จังหวัดกระบี่ มีสาเหตุการตาย อันดับหนึ่ง คือ วัชชรา จำนวน 162 ราย จังหวัดพังงา มีสาเหตุการตายอันดับหนึ่ง คือ วัชชรา จำนวน 189 ราย จังหวัดภูเก็ต มีสาเหตุการตายอันดับหนึ่ง คือ สาเหตุการตายอื่นที่ไม่ชัดเจนและไม่ระบุรายละเอียด จำนวน 205 ราย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสาเหตุการตายอันดับหนึ่งคือ การติดเชื้อในกระแสเลือดไม่ระบุชนิด จำนวน 414 ราย จังหวัดระนอง มีสาเหตุการตายอันดับหนึ่งคือ วัชชรา จำนวน 117 ราย และ จังหวัดชุมพร มีสาเหตุการตายอันดับหนึ่งคือ ภาวะแทรกซ้อนปัจจุบันแบบอื่นที่เกิดหลังกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน จำนวน 327 ราย

ตารางที่ 2 สาเหตุการตายจากโรคต่างๆ 5 อันดับแรก

จังหวัด	สาเหตุการตายจากโรค จำนวนทั้งหมด (หน่วย : คน)				
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
นครศรีธรรมราช	วัชชรา	หัวใจ ล้มเหลว ไม่ระบุ รายละเอียด	หัวใจ ล้มเหลว	สาเหตุการ ตายอื่นที่ไม่ ชัดเจนและ ไม่ระบุ รายละเอียด	การติดเชื้อใน กระแสเลือด ไม่ระบุชนิด
	2,048	367	248	226	165
กระบี่	วัชชรา	การติดเชื้อใน กระแสเลือด ไม่ระบุชนิด	การหายใจ ล้มเหลวไม่ ระบุ รายละเอียด	หัวใจ ล้มเหลว ไม่ระบุ รายละเอียด	การหายใจ ล้มเหลว เฉียบพลัน
	162	117	87	82	77
พังงา	วัชชรา	หัวใจ ล้มเหลว	หัวใจ ล้มเหลว ไม่ระบุ รายละเอียด	การติดเชื้อใน กระแสเลือด ไม่ระบุชนิด	สาเหตุการ ตายอื่นที่ไม่ ชัดเจนและ ไม่ระบุ รายละเอียด
	189	55	50	44	30

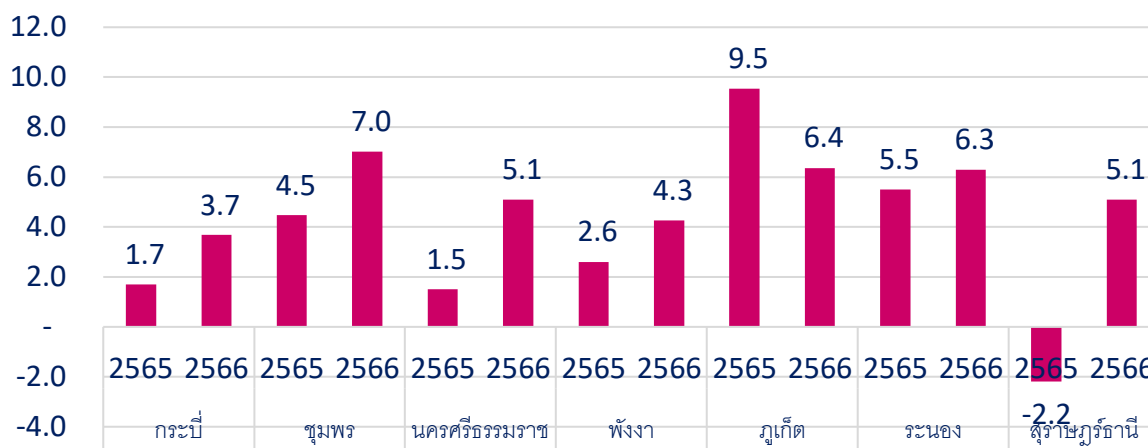
ภูเก็ต	สาเหตุการตาย อื่นที่ไม่ชัดเจน และไม่ระบุ รายละเอียด	วัยชรา	หัวใจ ล้มเหลว ไม่ระบุ รายละเอียด	การติดเชื้อใน กระแสเลือด ไม่ระบุชนิด	หัวใจ ล้มเหลว
	205	179	35	25	19
สุราษฎร์ธานี	การติดเชื้อใน กระแสเลือดไม่ ระบุชนิด	หัวใจ ล้มเหลว ไม่ระบุ รายละเอียด	วัยชรา	หัวใจ ล้มเหลว	การหายใจ ล้มเหลวไม่ ระบุ รายละเอียด
	414	305	264	133	115
ระนอง	วัยชรา	การหายใจ ล้มเหลวไม่ ระบุ รายละเอียด	หัวใจ ล้มเหลว ไม่ระบุ รายละเอียด	การติดเชื้อใน กระแสเลือด ไม่ระบุชนิด	หัวใจ ล้มเหลว
	117	45	41	30	29
ชุมพร	ภาวะแทรกซ้อน ปัจจุบันแบบอื่น ที่เกิดหลัง กล้ามเนื้อหัวใจ ตายเฉียบพลัน	วัยชรา	หัวใจ ล้มเหลว	หัวใจ ล้มเหลว ไม่ระบุ รายละเอียด	การติดเชื้อใน กระแสเลือด ไม่ระบุชนิด
	327	306	226	223	109

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(2) การป่วยเป็นโรคซึมเศร้าของประชากร

อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีอัตราผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าสูงสุด ซึ่งในปี 2566 มีอัตราการลง อยู่ที่ร้อยละ 6.4 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ แต่จังหวัดที่มีอัตราผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า เพิ่มขึ้นอย่างมาก หากเปรียบเทียบ ระหว่าง ปี 2565-2566 คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งในปี 2566 เพิ่มขึ้นจากปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 7.3

การป่วยเป็นโรคซึมเศร้าของประชากร

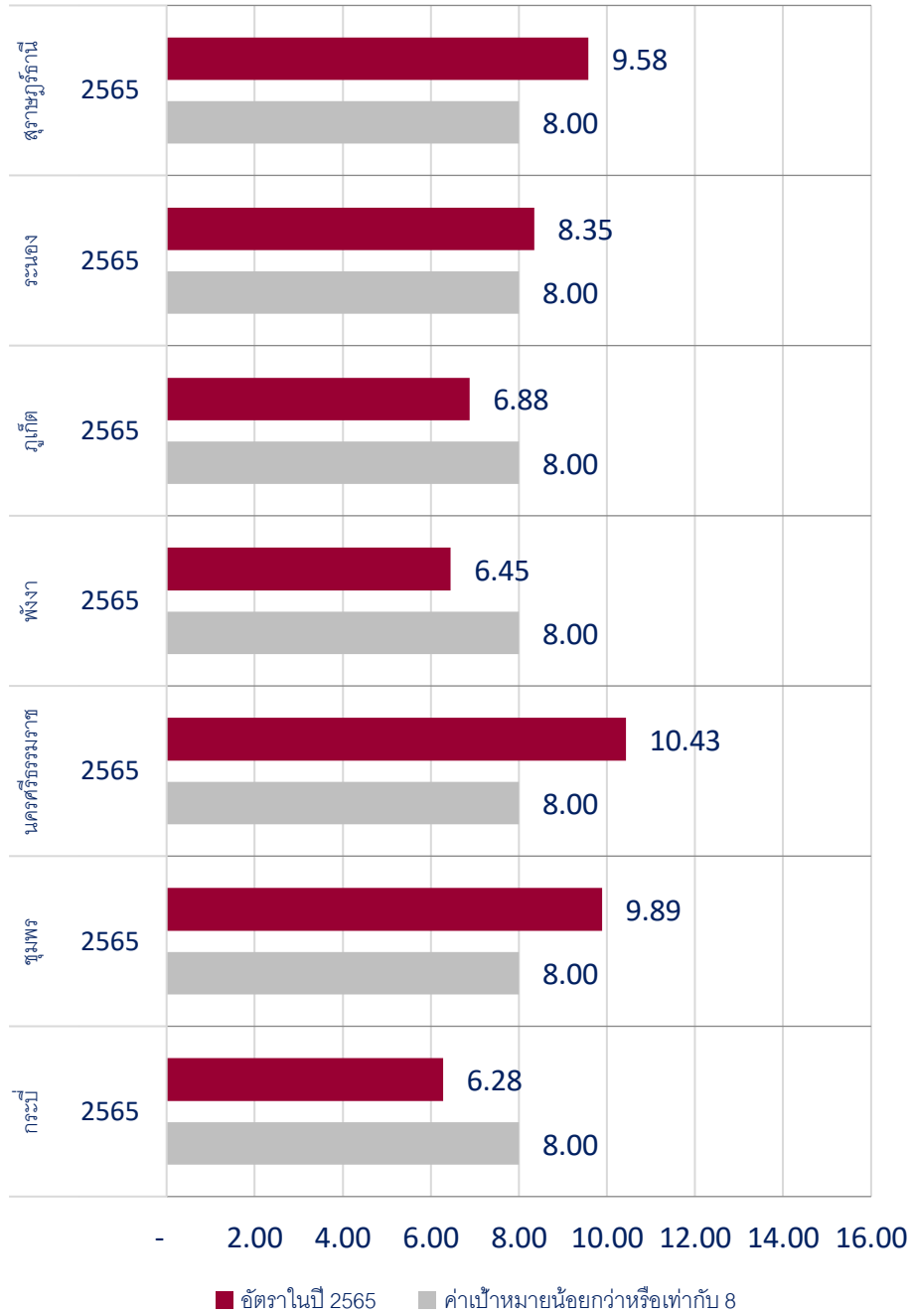
ภาพที่ 7 อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(3) การฆ่าตัวตายสำเร็จ

อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ ในปี 2565 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จังหวัด นครศรีธรรมราช มีอัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 10.43 ต่อประชากร 100,000 คน โดยเกณฑ์ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จจะต้องไม่เกิน 8.00 ต่อประชากร 100,000 คนรองลงมาคือจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง ส่วนจังหวัดที่มีอัตรา ไม่เกินค่าเป้าหมาย ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ต

อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ (หน่วย : ร้อยละ)

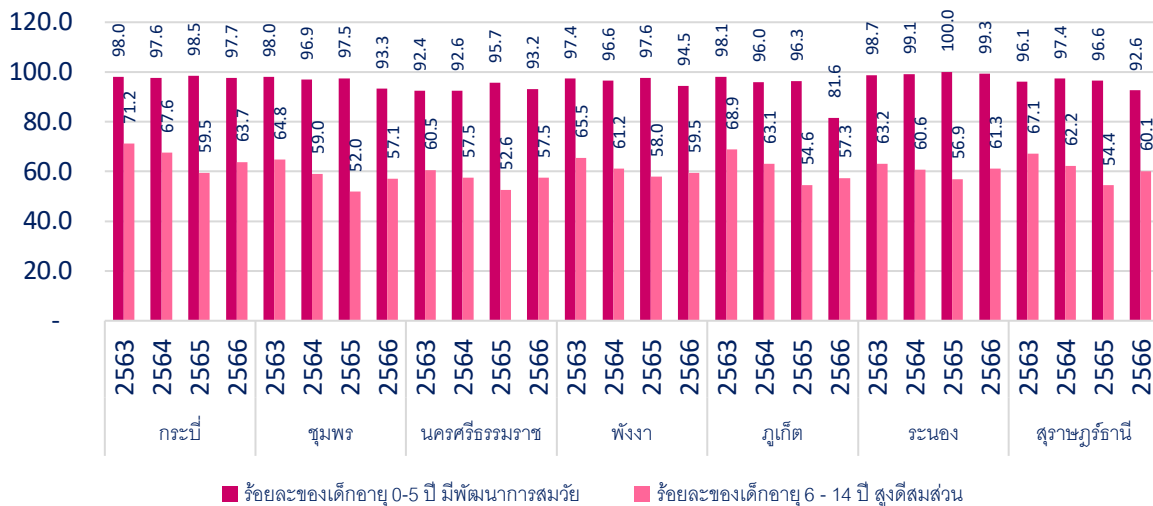
ภาพที่ 8 อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(4) พัฒนาการและภาวะโภชนาการของเด็ก

เด็กที่มีพัฒนาการสมวัยและสูงที่สุดมีส่วน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2566 จังหวัดระนอง มีเด็ก 0-5 ปี ที่มีพัฒนาการสมวัยสูงสุด รองลงมาคือจังหวัดพังงา โดยมีจังหวัดที่เด็ก 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัยน้อยที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดที่เด็กอายุ 6-14 ปี สูงที่สุดส่วนมากที่สุดคือ จังหวัดกระบี่ ส่วนจังหวัดอื่น ๆ มีอัตราใกล้เคียงกัน

พัฒนาการและภาวะโภชนาการของเด็ก (หน่วย : ร้อยละ)

ภาพที่ 9 ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัยและสูงที่สุดส่วน

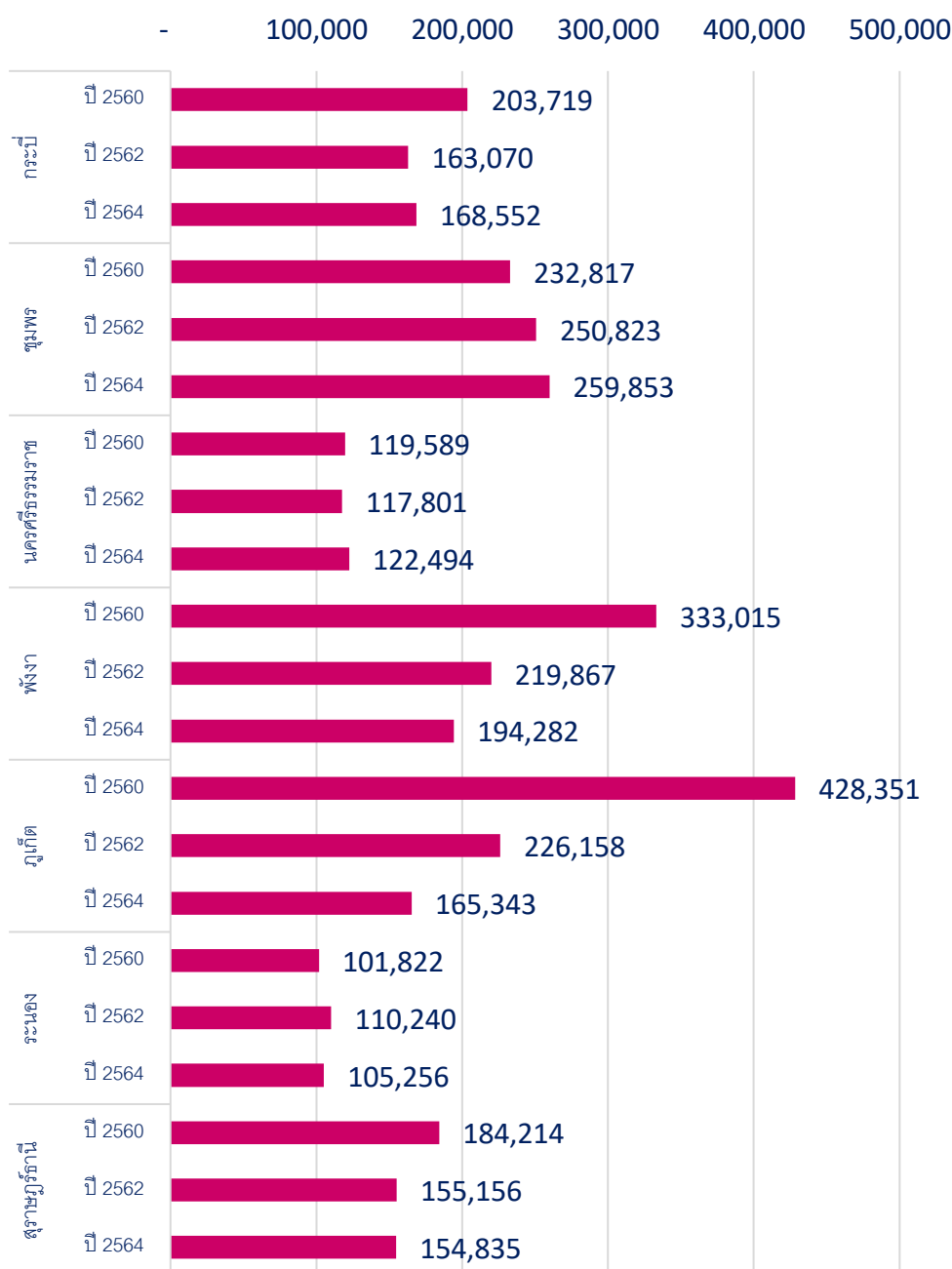
หมายเหตุ ข้อมูลเปรียบเทียบไตรมาสที่ 1 ของทุกปี
ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

2.3 ประเด็นด้านเศรษฐกิจ รายได้ และการทำงาน

2.3.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ปี 2560 , 2562 และปี 2564 พบว่า ปี 2564 จังหวัดชุมพร มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) สูงสุด จำนวน 259,853 บาทต่อปี ปี 2562 จำนวน 250,823 บาทต่อปี และ ในปี 2560 จำนวน 232,817 บาทต่อปี และจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) ต่ำสุด คือ จังหวัดระนอง ปี 2564 จำนวน 105,256 บาทต่อปี ปี 2562 จำนวน 110,240 บาทต่อปี ปี 2560 จำนวน 101,822 บาทต่อปี

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) (หน่วย : บาทต่อปี)

ภาพที่ 10 ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita)

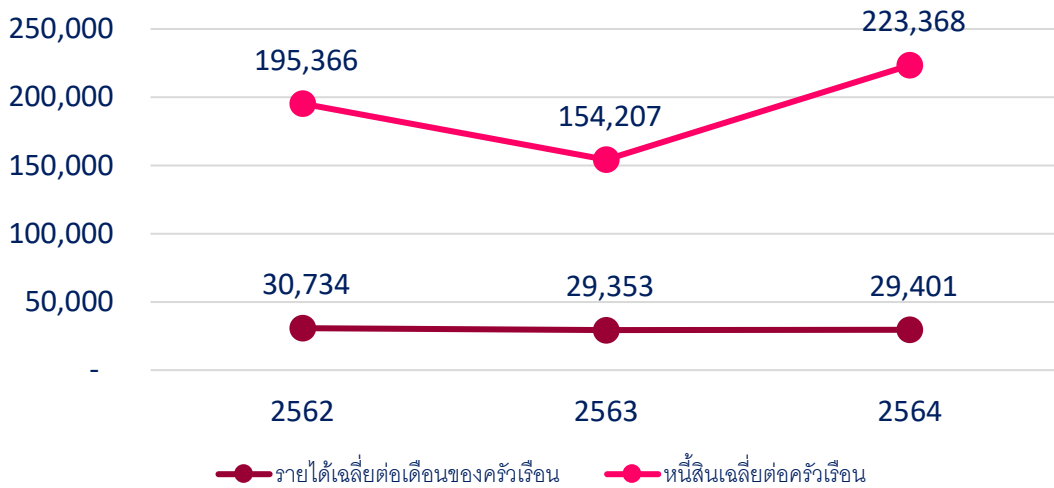
ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.3.2 รายได้ หนี้สิน ความไม่เสมอภาคของรายได้ และการออม

(1) รายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน

รายได้และหนี้สินต่อครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2564 มีจำนวนรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน 29,401 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2563 เล็กน้อย ในขณะที่หนี้สิน ในปี 2564 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

รายได้และหนี้สินของครัวเรือน (หน่วย : บาท)

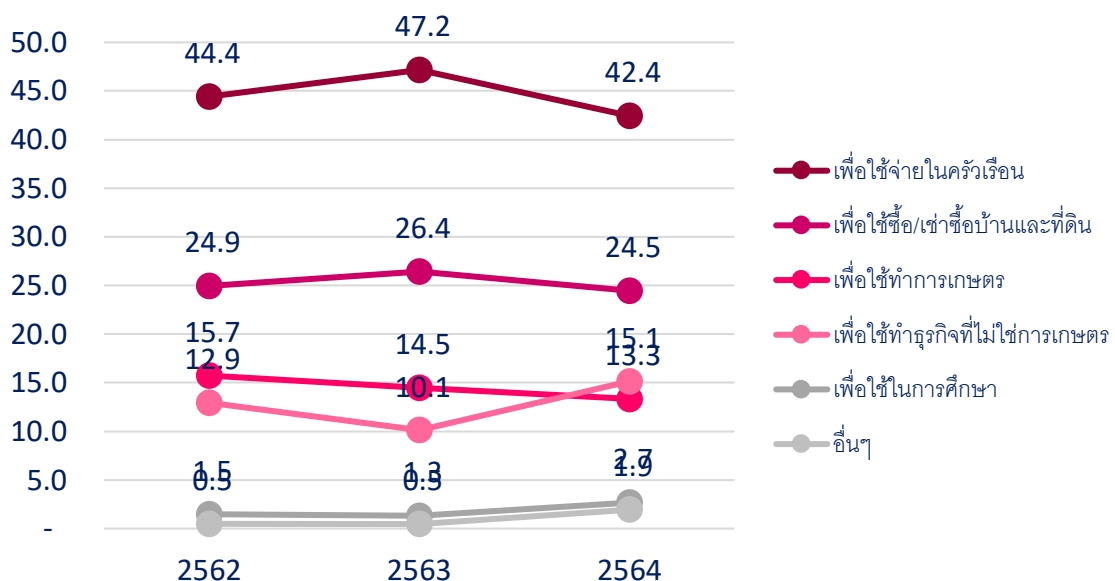

ภาพที่ 11 จำนวนรายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลสัดส่วนประเภทหนี้สิน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2564 ร้อยละของหนี้สินเพื่อใช้จ่ายในครัวเรือนมีสัดส่วนลดลงจากปี 2563 อยู่ที่ร้อยละ 42.4 ร้อยละของหนี้สินเพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดินมีสัดส่วนลดลง อยู่ที่ร้อยละ 24.5 ร้อยละของหนี้สินเพื่อการเกษตรมีสัดส่วนลดลง อยู่ที่ร้อยละ 13.3 ร้อยละของหนี้สินที่ใช้ทำธุรกิจไม่ใช่การเกษตรมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น อยู่ที่ร้อยละ 15.1 ร้อยละของหนี้สินเพื่อใช้ในการศึกษามีสัดส่วนเพิ่มขึ้น อยู่ที่ร้อยละ 2.7 ร้อยละของหนี้สินอื่นๆ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น อยู่ที่ร้อยละ 1.9

สัดส่วนประเภทของหนี้สิน (หน่วย : ร้อยละ)

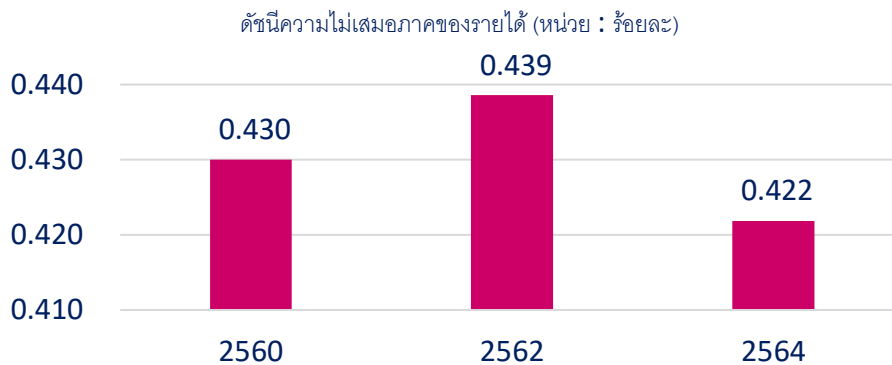

ภาพที่ 12 สัดส่วนประเภทหนี้สิน

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(2) ดัชนีความไม่เสมอภาคของรายได้

ดัชนีความไม่เสมอภาคของรายได้ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2564 มีความไม่เสมอภาคของรายได้ 0.422 ซึ่งลดลงจากปี 2560 และ ปี 2562

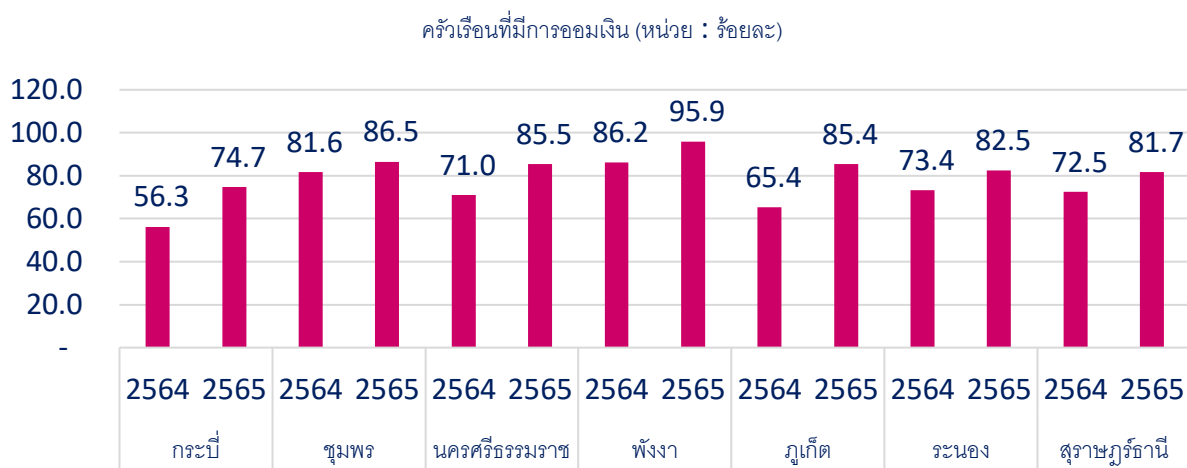

ภาพที่ 13 ดัชนีความไม่เสมอภาคของรายได้

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(3) ครัวเรือนที่มีการออมเงิน

ครัวเรือนที่มีการออมเงิน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 มีครัวเรือนที่มีการออมเงินเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ทุกจังหวัด โดยจังหวัดที่มีครัวเรือนออมเงินสูงที่สุดคือ จังหวัดพังงา อยู่ที่ร้อยละ 95.9 เพิ่มขึ้นจากปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 86.5 เพิ่มขึ้นจากปี 2564 อยู่ที่ร้อยละ 81.6 จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

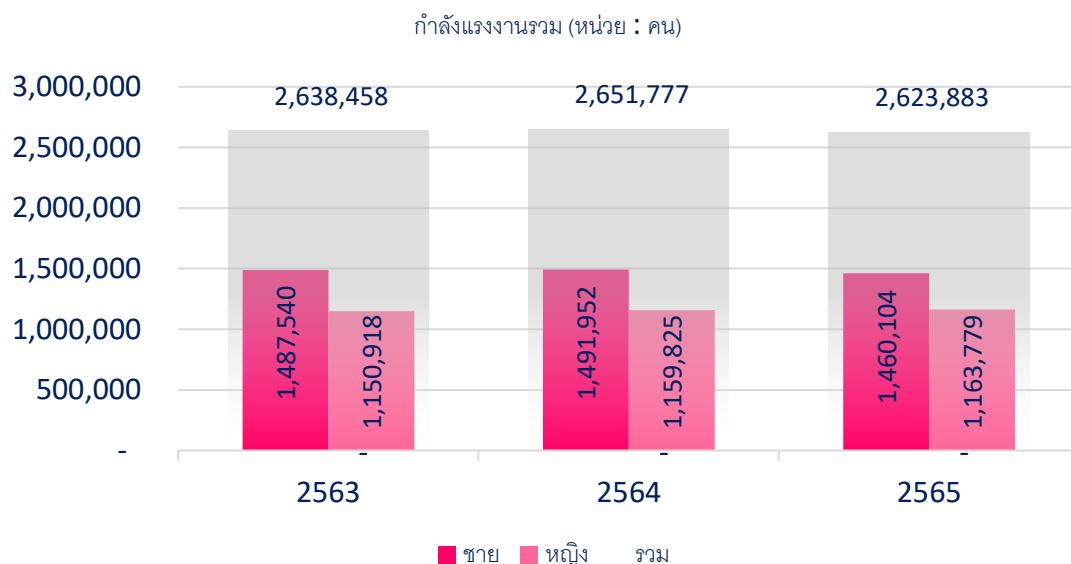
ภาพที่ 14 ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออมเงิน

ที่มา : การสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) กรมการพัฒนาชุมชน

2.3.3 ภาวะการมีงานทำ

(1) กำลังแรงงาน

จำนวนกำลังแรงงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี2565 จำนวนกำลังแรงงานรวมลดลงจากปี 2564 มีจำนวน 2,623,883 คน ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนกำลังแรงงานที่เป็นเพศชายในปี 2565 มีจำนวนลดลง มีจำนวน 1,460,104 คน และจำนวนกำลังแรงงานที่เป็นเพศหญิงจะมีเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งในปี 2565 มีจำนวน 1,163,779 คน

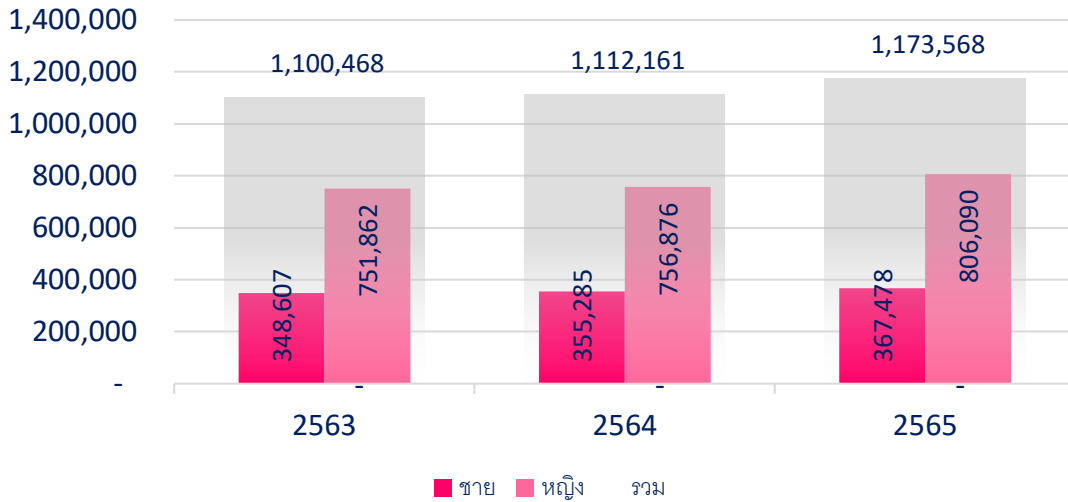
ภาพที่ 15 จำนวนกำลังแรงงาน

หมายเหตุ ข้อมูลเฉลี่ยทั้งปี

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีจำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานรวมเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2565 มีจำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 1,173,568 คน และจำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งเพศชายและหญิง มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย ปี 2565 เพศชาย จำนวน 367,478 คน และ เพศหญิง 806,090 คน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (หน่วย : คน)

ภาพที่ 16 จำนวนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

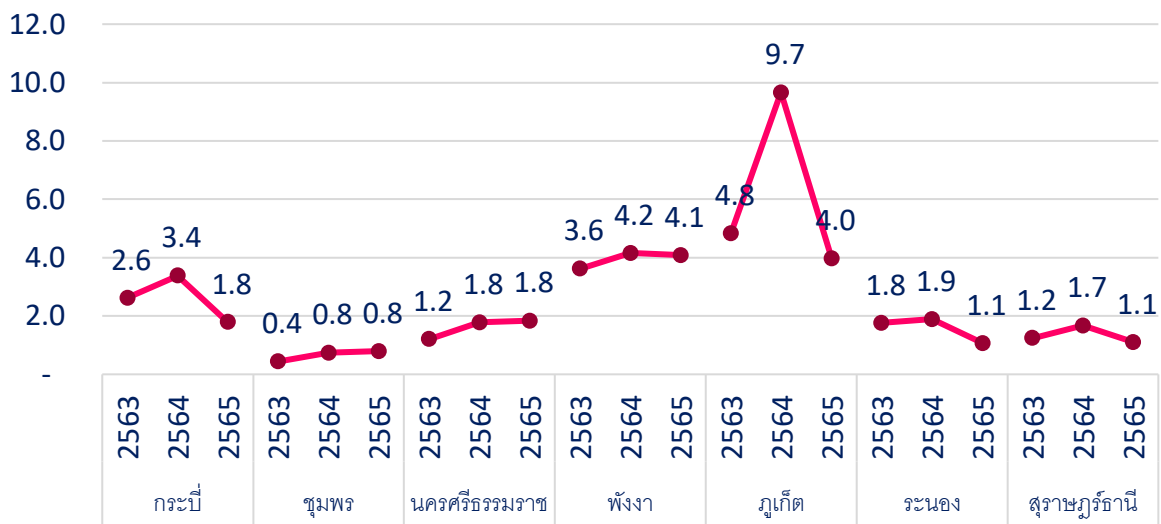
หมายเหตุ ข้อมูลเฉลี่ยทั้งปี

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(2) อัตราการว่างงาน

อัตราการว่างงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2564 จังหวัดภูเก็ต มีอัตราการว่างงานสูงที่สุด อาจเนื่องมาจากสถานการณ์โควิด-19 สำหรับ ในปี 2565 จังหวัดที่มีอัตราการว่างงานสูงที่สุดคือ จังหวัดพังงา อยู่ที่ร้อยละ 4.1 รองลงมาคือจังหวัดภูเก็ต อยู่ที่ร้อยละ 4.0 และจังหวัดที่มีอัตราการว่างงานต่ำที่สุด คือจังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 0.8

อัตราการว่างงาน (หน่วย : ร้อยละ)

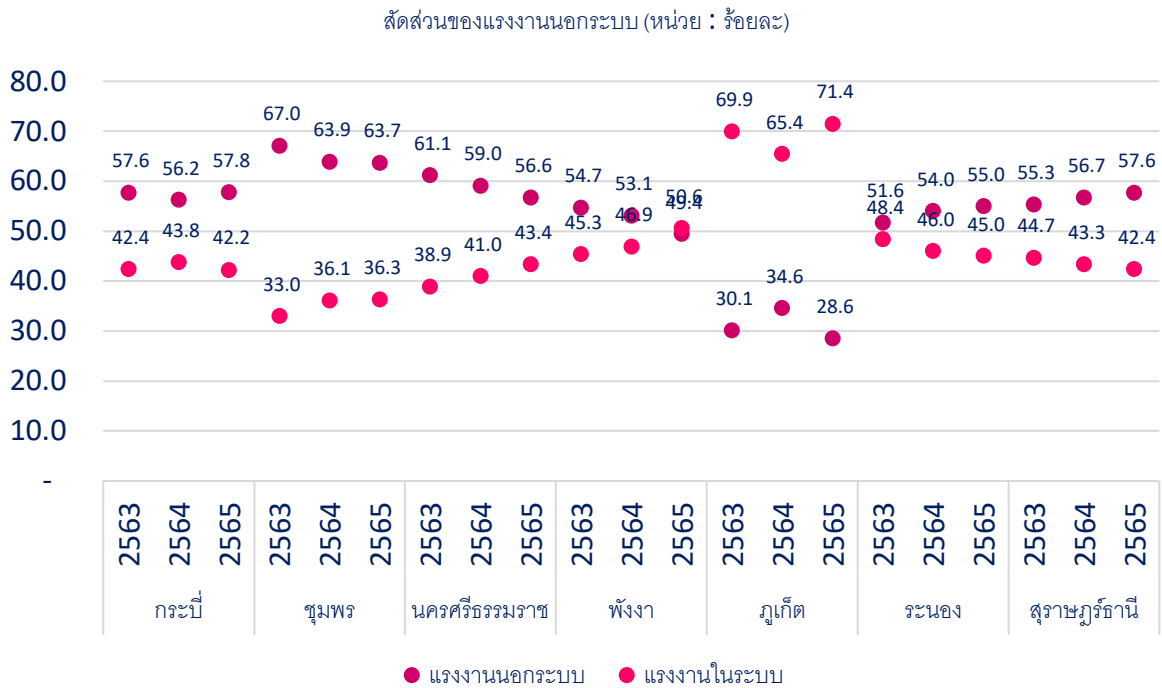

ภาพที่ 17 อัตราการว่างงาน

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(3) แรงงานนอกระบบ

สัดส่วนแรงงานนอกระบบ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จังหวัดภาคใต้ตอนบน มีจำนวนแรงงานนอกระบบมากกว่าแรงงานในระบบยกเว้นจังหวัดภูเก็ต เพียงจังหวัดเดียวที่มีจำนวนแรงงานในระบบมากกว่าแรงงานนอกระบบอย่างชัดเจน โดยในปี 2565 จังหวัดที่มีแรงงานนอกระบบมากที่สุดคือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 63.7 รองลงมาคือจังหวัดกระบี่ อยู่ที่ร้อยละ 57.8 และจังหวัดกระบี่มีแรงงานนอกระบบ น้อยที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 28.6 และในปี 2565 จังหวัดที่มีแรงงานในระบบมากที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต อยู่ที่ร้อยละ 71.4

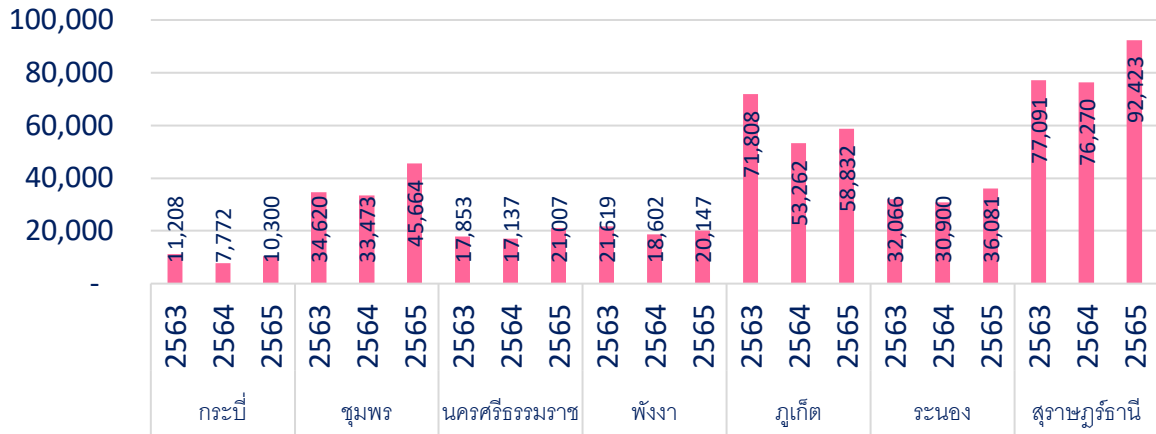
ภาพที่ 18 ร้อยละของแรงงานนอกระบบ

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(4) การทำงานของคนต่างด้าว

จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 มีคนต่างด้าวคงเหลือจำนวนมากกว่าปี 2564 โดยจังหวัดที่มีจำนวนคนต่างด้าวคงเหลือมากที่สุดคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 92,423 คน รองลงมาคือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 58,832 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ (หน่วย : คน)

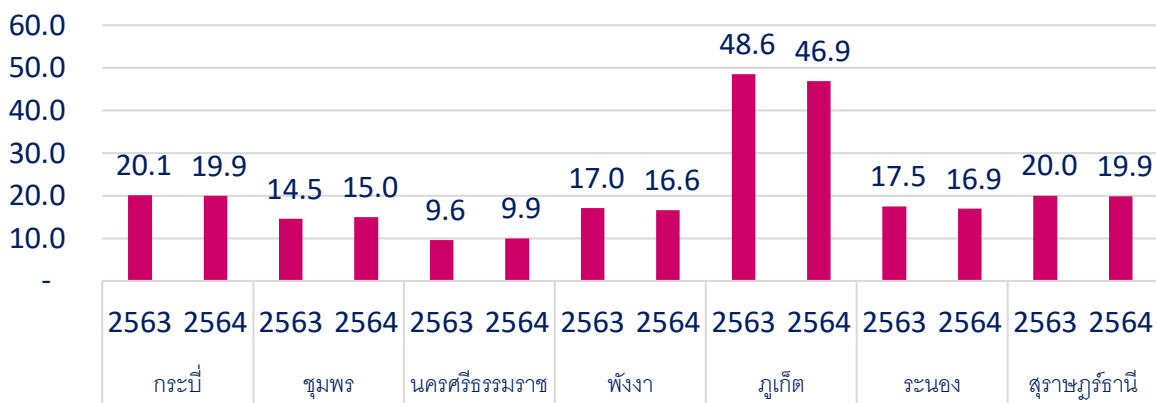
ภาพที่ 19 จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2.3.4 ผู้ประกันตน

สัดส่วนผู้ประกันตนในมาตรา 33 และมาตรา 39 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2564 จังหวัดที่มีสัดส่วนของผู้ประกันตนต่อกำลังแรงงานสูงสุดคือ จังหวัดภูเก็ต อยู่ที่ร้อยละ 46.9 แต่มีสัดส่วนลดลงจากปี 2563 รองลงมาคือจังหวัดสุราษฎร์ธานีและกระบี่ อยู่ที่ร้อยละ 19.9 ซึ่งลดลงจากปี 2563 จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดชุมพร และจังหวัดที่มีสัดส่วนของผู้ประกันตนต่อกำลังแรงงานต่ำสุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ที่ร้อยละ 9.9 ซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มจากปี 2563

สัดส่วนผู้ประกันตนต่อกำลังแรงงานรวม (หน่วย : ร้อยละ)

ภาพที่ 20 สัดส่วนผู้ประกันตนในมาตรา 33 และมาตรา 39

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2.4 ประเด็นด้านการศึกษา

2.4.1 สถานศึกษา

สถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีจำนวนสถานศึกษา ทั้งในและนอกระบบ ประจำปีการศึกษา 2566 ทั้งสิ้น 3,803 แห่ง โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวนสถานศึกษามากที่สุด จำนวน 1,368 แห่ง รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 928 แห่ง จังหวัดกระบี่ จำนวน 460 แห่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 3 สถานศึกษาในระบบ นอกระบบ รายสังกัด ปีการศึกษา 2566

รายการสถานศึกษา (หน่วย : แห่ง)								
จังหวัด	ในระบบ						นอกระบบ	รวม
สถานศึกษา	สพฐ.	เอกชน	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	ท้องถิ่น	สำนักพุทธ	กศน.	รวม
นครศรีธรรมราช	742	138	24	4	431	5	24	1368
กระบี่	229	50	5	1	166	1	8	460
พังงา	151	15	4	0	86	0	8	264
ภูเก็ต	59	34	6	4	61	0	3	167
สุราษฎร์ธานี	499	83	12	2	309	4	19	928
ระนอง	87	9	3	0	60	1	5	165
ชุมพร	251	24	9	2	155	1	9	451
รวม	2,018	353	63	13	1,268	12	76	3,803

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

2.4.2 เด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ

เด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีเด็กเข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับรวมทั้งสิ้น 850,366 คน จังหวัดที่มีเด็กเข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับมากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 287,770 คน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 204,529 คน จังหวัดกระบี่ จำนวน 100,243 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 เด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ ปีการศึกษา 2566

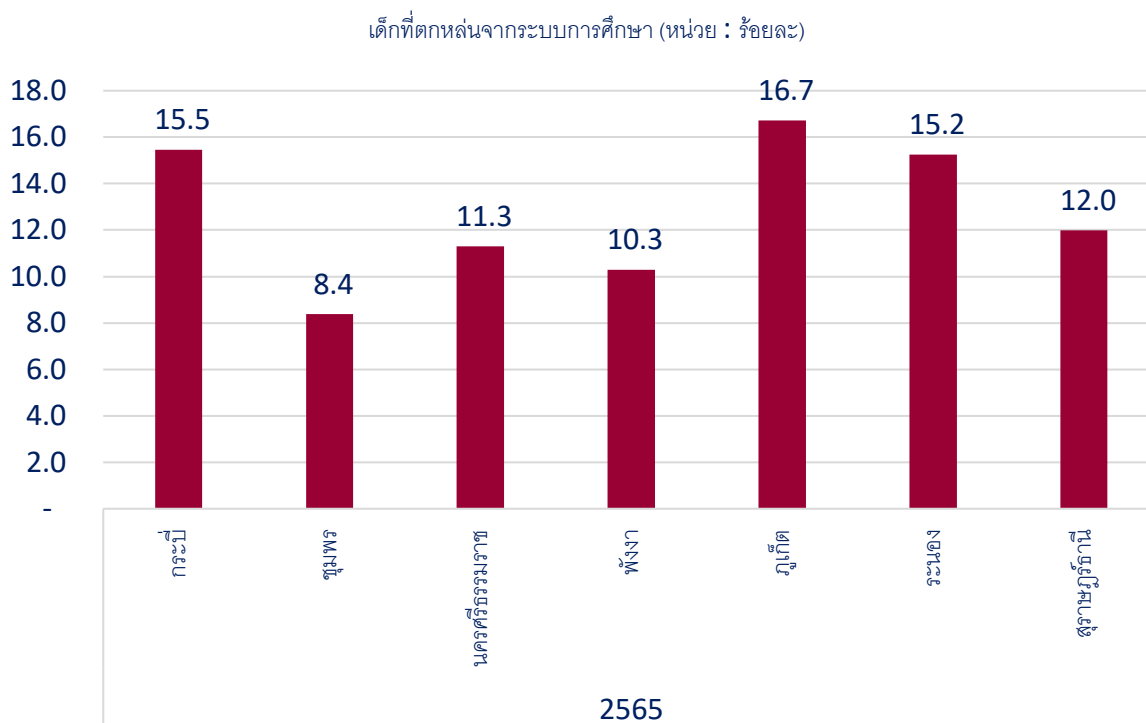
เด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ (หน่วย : คน)	จำนวน
นครศรีธรรมราช	287,770
กระบี่	100,243
พังงา	51,889
ภูเก็ต	75,941
สุราษฎร์ธานี	204,529
ระนอง	36,573
ชุมพร	93,421
รวม	850,366

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

2.4.3 กลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงด้านการศึกษา

(1) เด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา

เด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2565 จังหวัดที่มีเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษามากที่สุดคือจังหวัดภูเก็ต อยู่ที่ร้อยละ 16.7 รองลงมาคือ จังหวัดกระบี่ อยู่ที่ร้อยละ 15.5 จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา และจังหวัดชุมพร ตามลำดับ

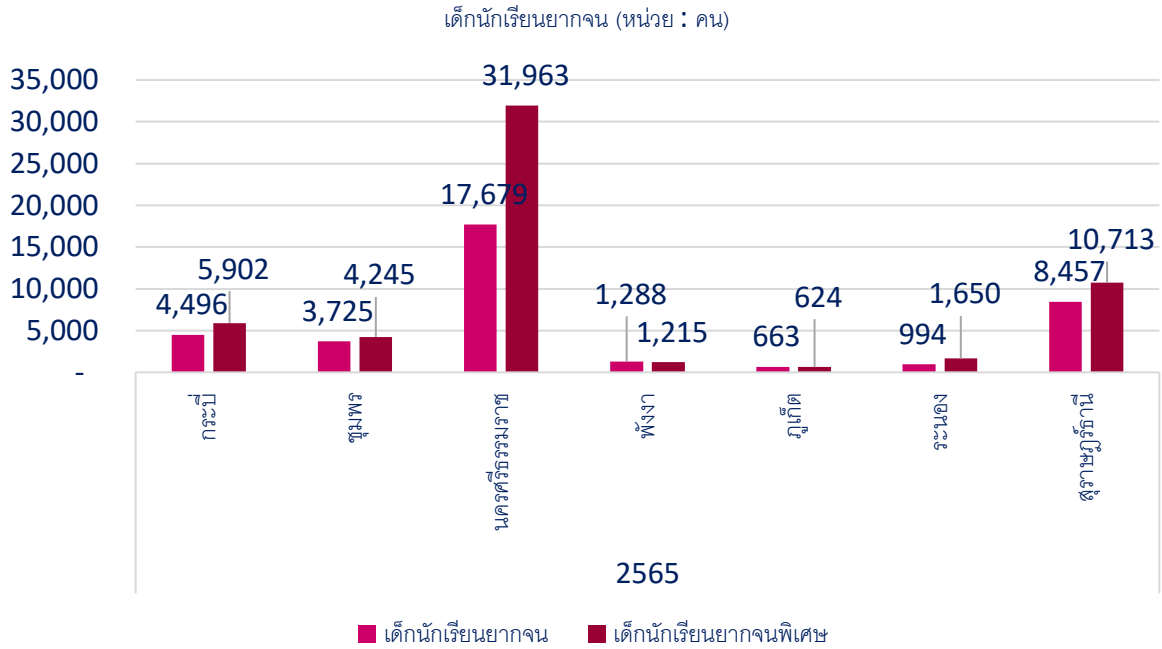

ภาพที่ 21 จำนวนเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา

ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (iSEE)

(2) เด็กนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษ

เด็กนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 จังหวัดที่มีเด็กนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษมากที่สุดคือจังหวัดนครศรีธรรมราช นักเรียนยากจนจำนวน 17,679 คน นักเรียนยากจนพิเศษ จำนวน 31,963 คน รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นักเรียนยากจนจำนวน 8,457 คน นักเรียนยากจนพิเศษ จำนวน 10,713 คน จังหวัดกระบี่ นักเรียนยากจนจำนวน 4,496 คน นักเรียนยากจนพิเศษ จำนวน 5,902 คน ตามลำดับ

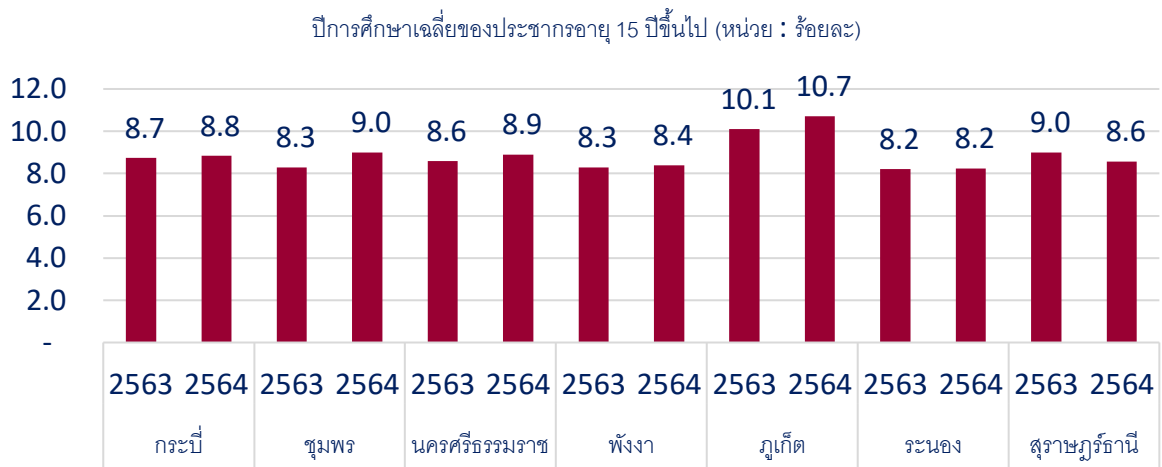

ภาพที่ 22 จำนวนเด็กนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษ

ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (ISEE)

2.4.4 ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่ามีอัตราเพิ่มขึ้นทุกจังหวัดยกเว้น จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดระนอง โดยปี 2564 จังหวัดที่มีปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มากที่สุดคือจังหวัดภูเก็ต อยู่ที่ 10.7 ปี รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ 9.0 ปี จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ที่ 8.9 ปี ตามลำดับ

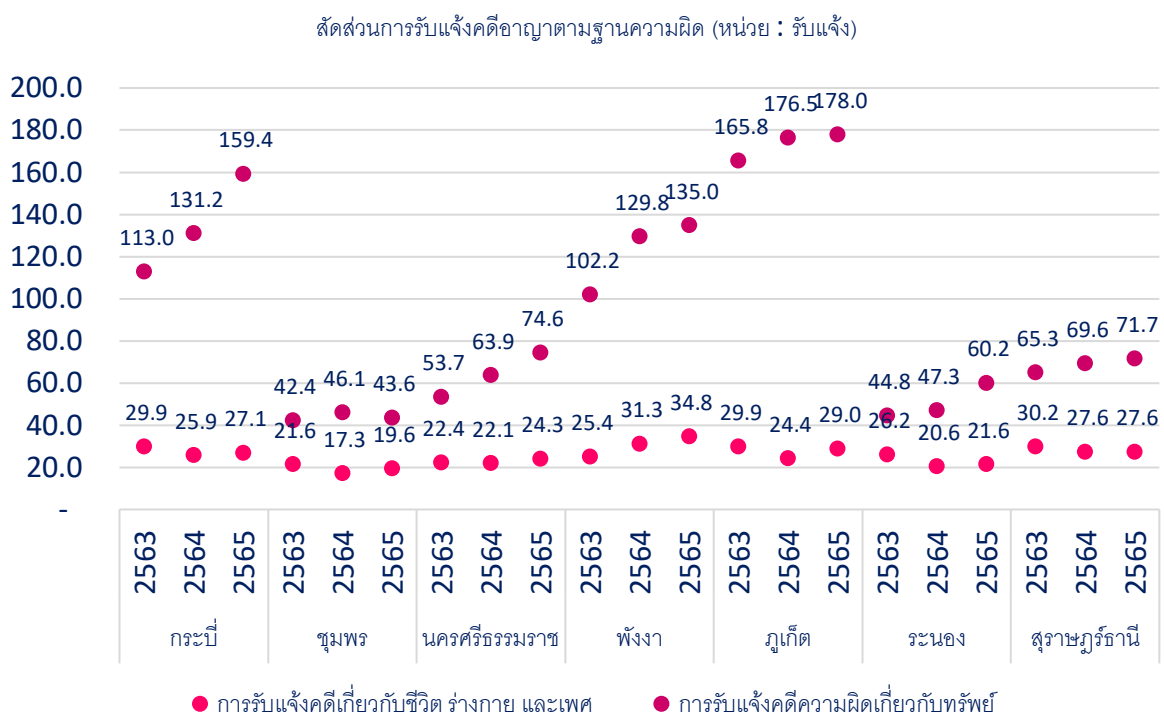
ภาพที่ 23 ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2.5 ประเด็นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.5.1 การรับแจ้งคดีอาญาตามฐานความผิด

การรับแจ้งคดีอาญาตามฐานความผิด ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า การรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีจำนวนการรับแจ้งมากกว่าคดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยในปี 2565 จังหวัดที่มีการรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต มีการรับแจ้ง 178 ต่อประชากร 100,000 คน รองลงมาคือจังหวัดกระบี่ มีการรับแจ้ง 159.4 ต่อประชากร 100,000 คน และจังหวัดที่มีการรับแจ้งคดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มากที่สุด คือจังหวัดพังงา มีการรับแจ้ง 34.8 ต่อประชากร 100,000 คน รองลงมาคือจังหวัดภูเก็ต มีการรับแจ้ง 29.0 ต่อประชากร 100,000 คน

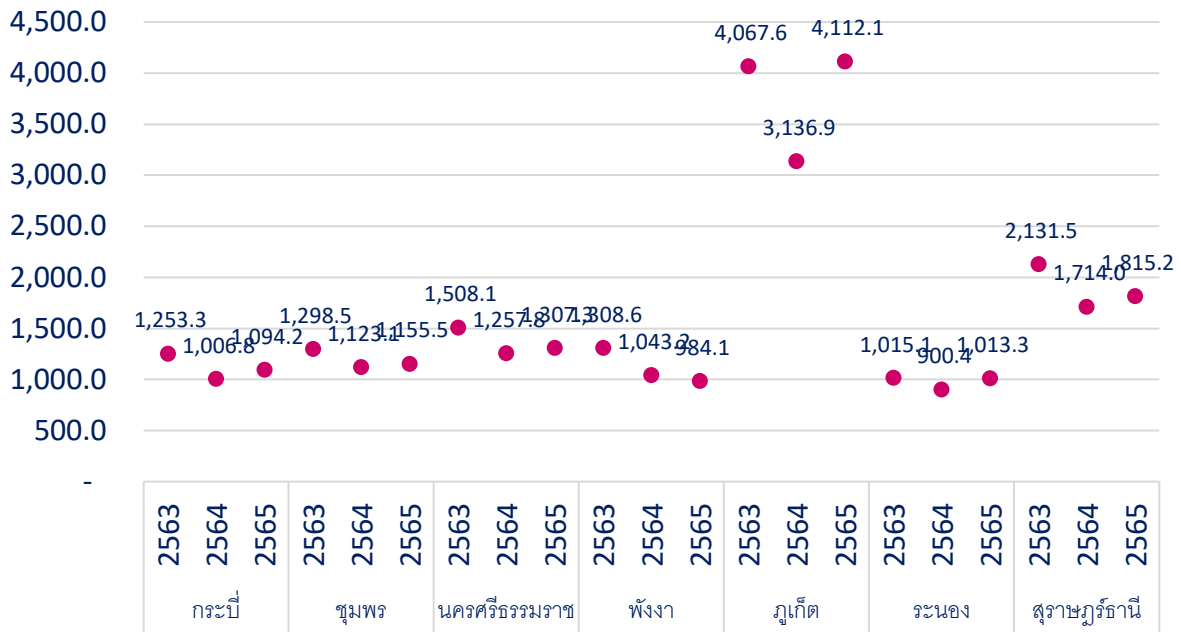
ภาพที่ 24 การรับแจ้งคดีอาญาตามฐานความผิด ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.5.2 อุบัติเหตุบนท้องถนน

อุบัติเหตุบนท้องถนน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 จังหวัดที่มีสัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนน มากที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 4,112.12 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมาคือจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1,815.2 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และจังหวัดที่มีสัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนนน้อยที่สุดคือ จังหวัดพังงา จำนวน 984.1 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

สัดส่วนผู้บาดเจ็บ (หน่วย : คน)

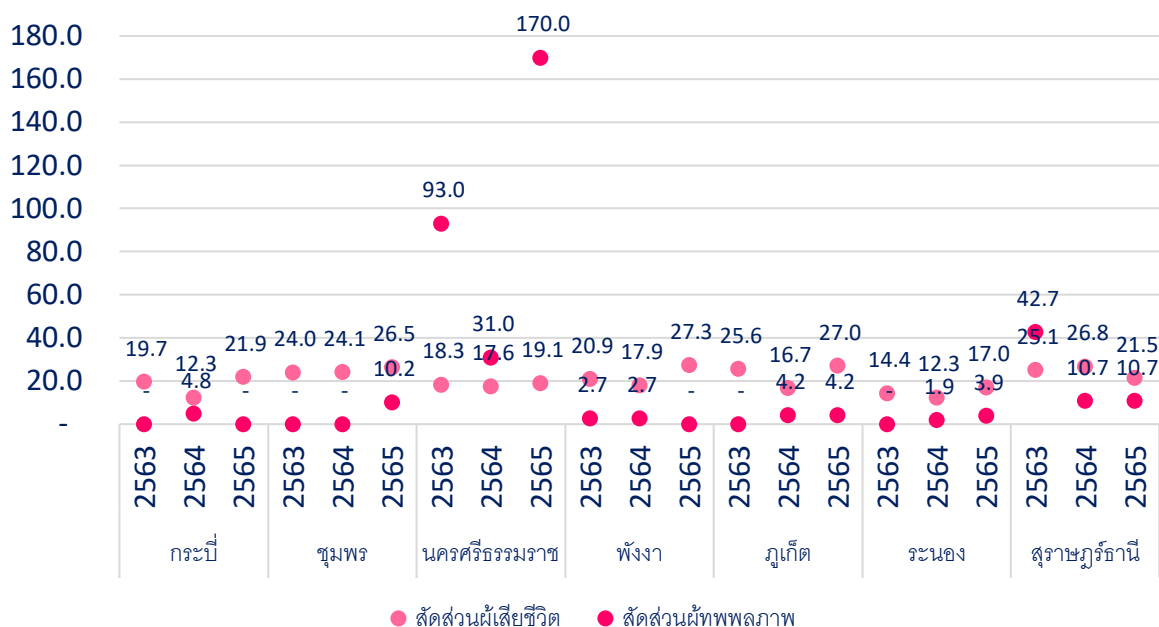

ภาพที่ 25 สัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน (Thai RSC)

สำหรับจังหวัดที่มีสัดส่วนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนมากที่สุดคือ จังหวัดพังงา จำนวน 27.3 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมาคือจังหวัดภูเก็ต จำนวน 27.0 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และจังหวัดที่มีสัดส่วนผู้ทุพพลภาพมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 170.0 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 10.7 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

สัดส่วนผู้เสียชีวิต และทุพพลภาพ (หน่วย : คน)

ภาพที่ 26 สัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน (Thai RSC)

2.6 ด้านที่อยู่อาศัย

ชุมชนผู้มีรายได้น้อย ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2565 มีจำนวนทั้งหมด 85 ชุมชน จังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนชุมชนผู้มีรายได้น้อยมากที่สุด จำนวน 31 ชุมชน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 29 ชุมชน ภูเก็ต ชุมพร ระนอง กระบี่ พังงา ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ชุมชนผู้มีรายได้น้อย ปี 2565

จังหวัด	จำนวนชุมชน	ชุมชนแออัด		ชุมชนเมือง		ชุมชนชานเมือง		จำนวนบ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร
		ชุมชน	ครัวเรือน	ชุมชน	ครัวเรือน	ชุมชน	ครัวเรือน			
นครศรีธรรมราช	31	31	1701	0	0	0	0	1,489	1,701	6,502
กระบี่	1	1	15	0	0	0	0	15	15	39
พังงา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ภูเก็ต	11	11	766	0	0	0	0	688	766	3,174
สุราษฎร์ธานี	29	29	2,332	0	0	0	0	2,241	2,332	8,335
ระนอง	3	3	102	0	0	0	0	80	102	381
ชุมพร	10	10	539	0	0	0	0	510	539	1,893
รวม	85	85	5,455	0	0	0	0	5,023	5,455	20,324

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และสารสนเทศที่อยู่อาศัย ฝ่ายวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ

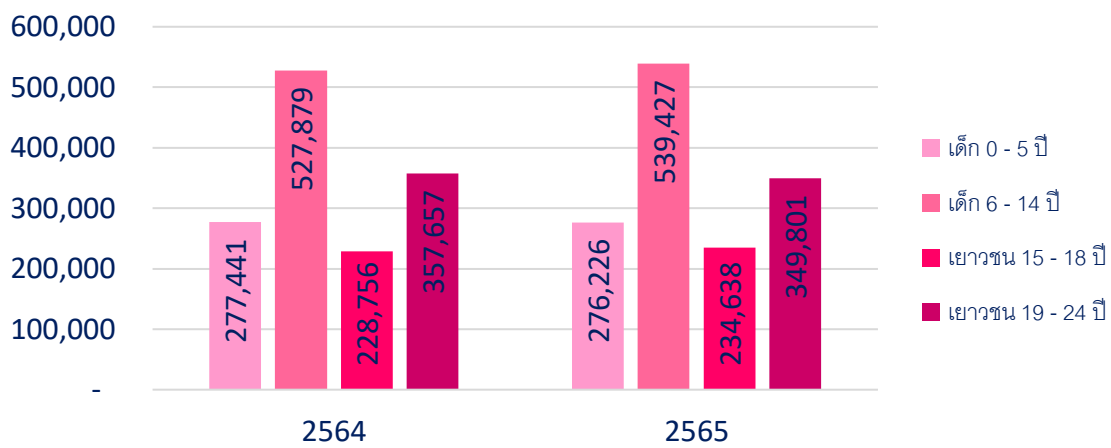
3.1 ด้านเด็กและเยาวชน

3.1.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านเด็กและเยาวชน

(1) จำนวนเด็กและเยาวชนจำแนกกลุ่มอายุ

จำนวนเด็กและเยาวชนจำแนกกลุ่มอายุ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 มีเด็กและเยาวชนอายุ 0 – 5 ปี จำนวน 276,226 คน เด็กอายุ 6 – 14 ปี จำนวน 539,427 คน เยาวชนอายุ 15 – 18 ปี จำนวน 234,638 คน และ เยาวชนอายุ 19 – 24 ปี จำนวน 349,801 คน นอกจากนี้พบว่า เด็ก 0-5 ปี มีจำนวนลดลงจากปี 2564 เพียง 1,215 คน

จำนวนเด็กและเยาวชนจำแนกกลุ่มอายุ (หน่วย : คน)

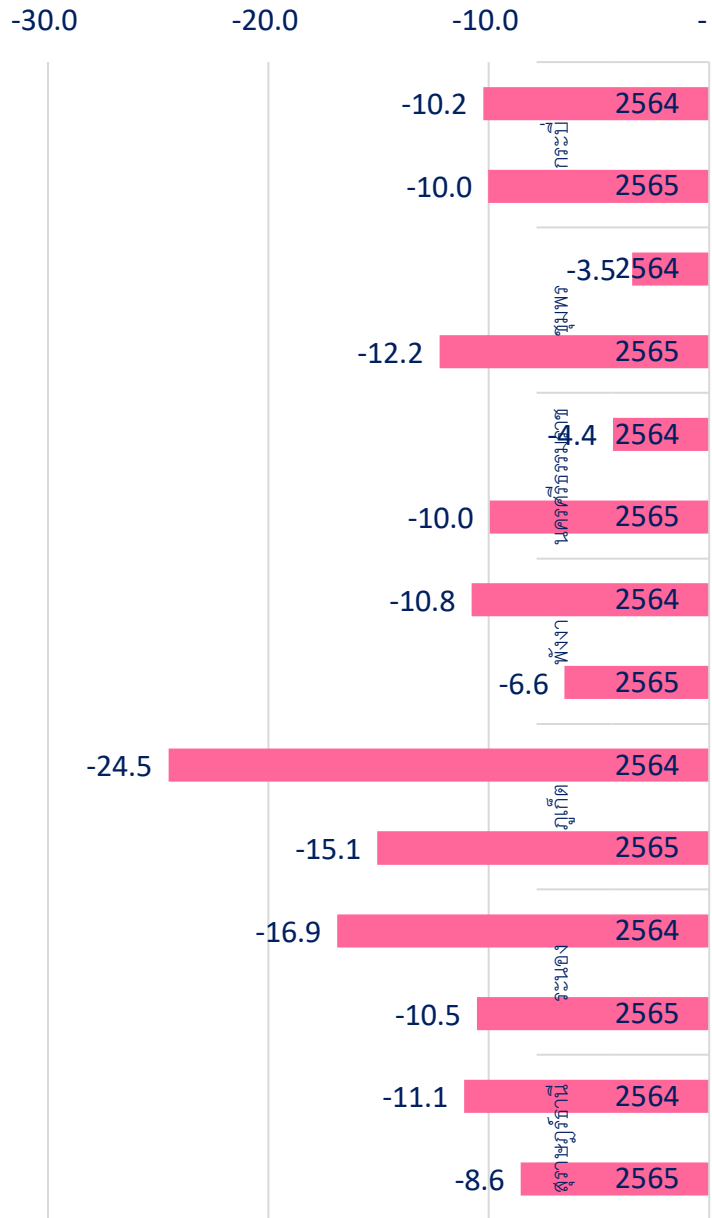
ภาพที่ 27 จำนวนเด็กและเยาวชนจำแนกกลุ่มอายุ

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

(2) จำนวนและอัตราเด็กแรกเกิด

จำนวนและอัตราเด็กแรกเกิด ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มจำนวนและอัตราเด็กแรกเกิดที่เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ยกเว้นจังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีแนวโน้มลดลงจากปี 2564 โดยจังหวัดที่มีจำนวนและอัตราเด็กแรกเกิดน้อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต อยู่ที่ร้อยละ -15.1 รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ -12.2 จังหวัดระนอง อยู่ที่ร้อยละ -10.5 จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดกระบี่ อยู่ที่ร้อยละ -10.0 จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพังงา ตามลำดับ

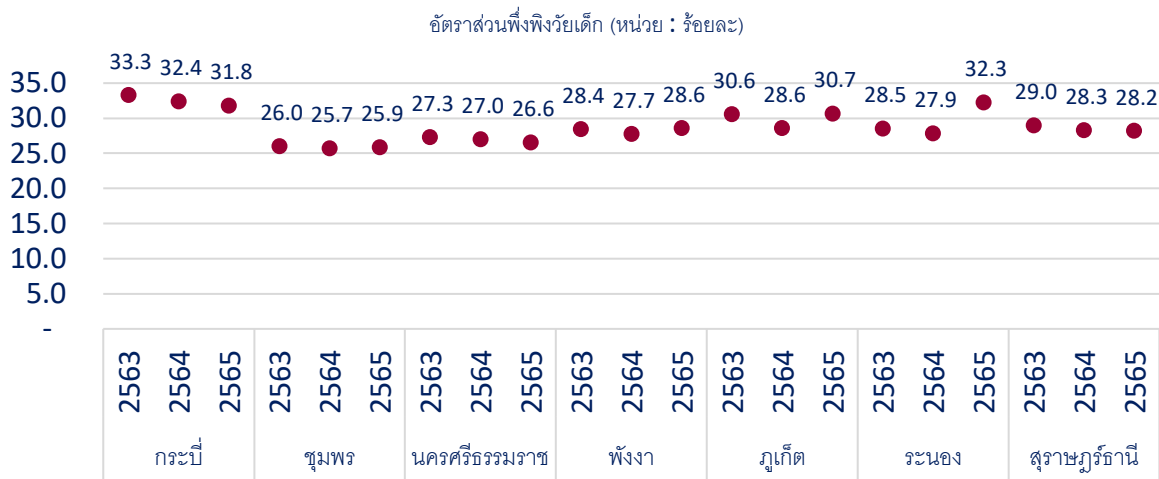
จำนวนและอัตราเด็กแรกเกิด

ภาพที่ 28 จำนวนและอัตราเด็กแรกเกิด
ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

(3) อัตราส่วนพึ่งพิงวัยเด็ก

อัตราส่วนพึ่งพิงวัยเด็ก ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 จังหวัดที่มีอัตราส่วนพึ่งพิงวัยเด็กสูงสุด คือจังหวัดระนอง อยู่ที่ร้อยละ 32.3 รองลงมาคือจังหวัดกระบี่ อยู่ที่ร้อยละ 31.8 จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดชุมพร ตามลำดับ

ภาพที่ 29 อัตราส่วนพึงพิงวัยเด็ก

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

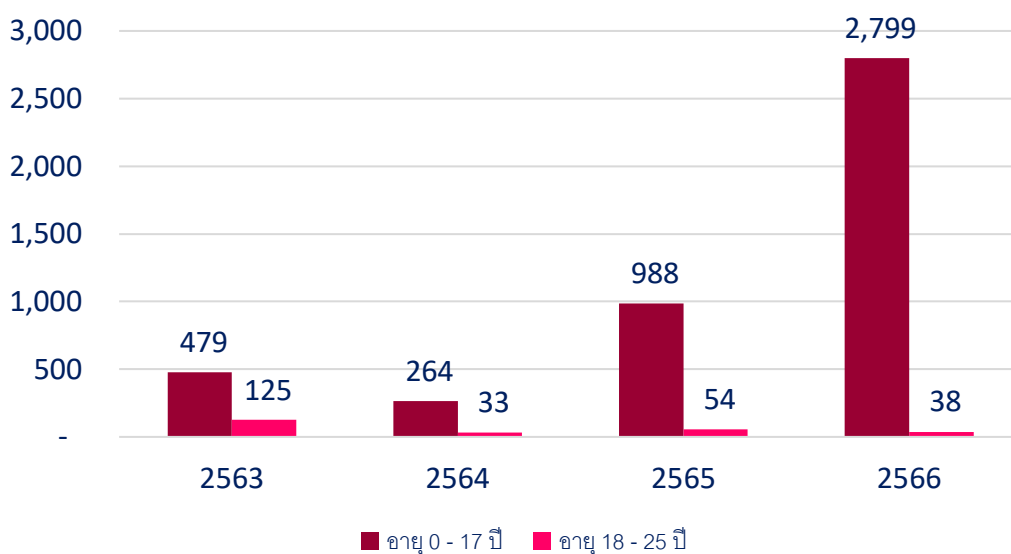
3.1.2 สถานการณ์เชิงประเด็น

3.1.2.1 เด็กและเยาวชนกลุ่มเปราะบาง

(1) เด็กในบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด

จำนวนเด็กและเยาวชนในบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีจำนวนเด็กอายุ 0-17 ปี ที่ได้รับการอุปการะในบ้านพักเด็กและครอบครัว มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมากเกือบ 3 เท่าของปี 2565 ในขณะที่เยาวชนอายุ 18-25 ปี ที่ได้รับการอุปการะในบ้านพักเด็กและครอบครัว มีจำนวนลดลงจากปี 2565

จำนวนเด็กในบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด (หน่วย : คน)

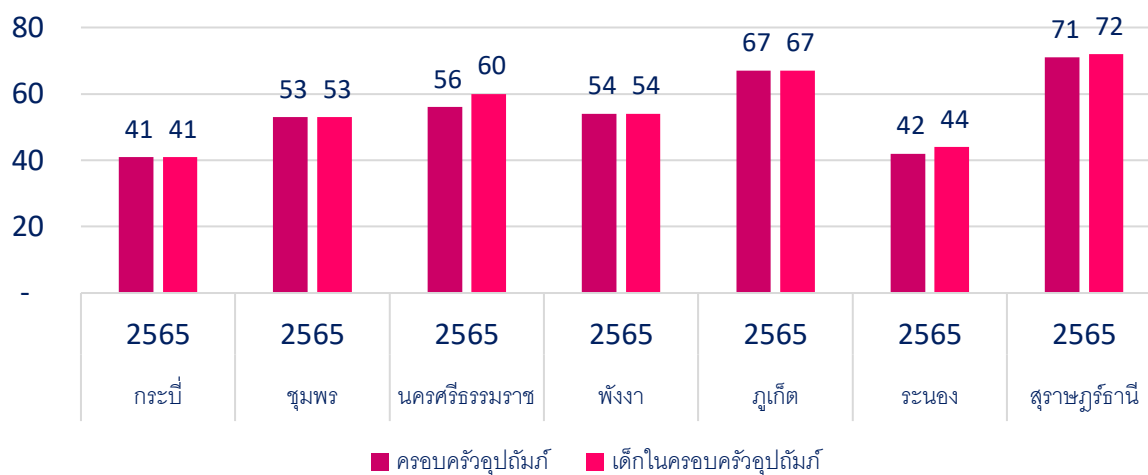
ภาพที่ 30 จำนวนเด็กในบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด

ที่มา : กรมกิจการเด็กและเยาวชน

(2) เด็กในครอบครัวอุปถัมภ์

จำนวนครอบครัว และเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 มีจำนวนครอบครัวอุปถัมภ์ทั้งหมด จำนวน 384 ครอบครัว จังหวัดที่มีเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์มากที่สุดคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 72 คน รองลงมาคือจังหวัดภูเก็ต จำนวน 67 คน จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

จำนวนครอบครัว และเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์ (หน่วย : คน)

ภาพที่ 31 จำนวนครอบครัว และเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์

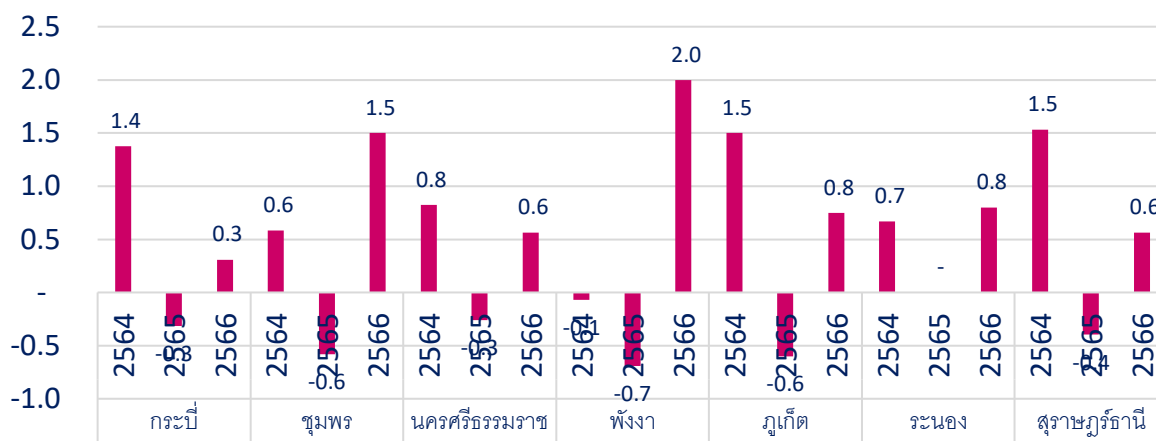
ที่มา : กรมกิจการเด็กและเยาวชน

3.1.2.2 แม่วัยรุ่น/ แม่วัยรุ่นเลี้ยงเดี่ยว

(1) จำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครรรภ์ (กบรส.)

จำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครรรภ์ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครรรภ์ เพิ่มขึ้นจากปี 2565 ทุกจังหวัด โดยจังหวัดที่มีจำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครรรภ์สูงสุด คือ จังหวัดพังงา อยู่ที่ร้อยละ 2.0 รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 1.5 จังหวัดระนองและจังหวัดภูเก็ต จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

จำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครุฑ และอัตราการเพิ่มขึ้น

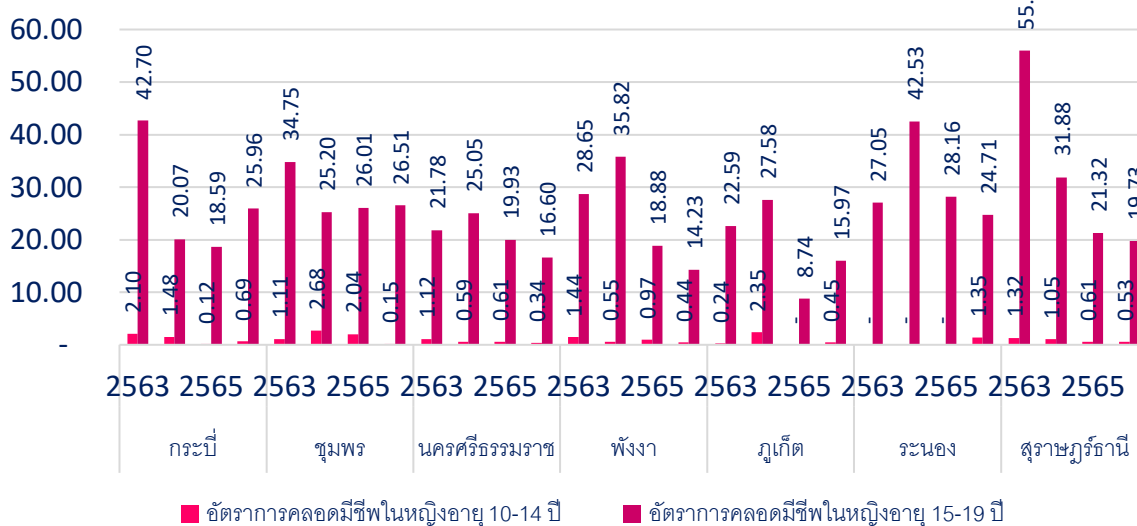
ภาพที่ 32 จำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครุฑ และอัตราการเพิ่มขึ้น

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(2) อัตราการคลอดมีชีพในเด็กและเยาวชน

อัตราการคลอดมีชีพในเด็กและเยาวชน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 จังหวัดที่มีอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี สูงสุด คือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 26.51 รองลงมา คือจังหวัดกระบี่ อยู่ที่ร้อยละ 25.96 จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงา ตามลำดับ

อัตราการคลอดมีชีพในเด็กและเยาวชน

ภาพที่ 33 อัตราการคลอดมีชีพในเด็กและเยาวชน

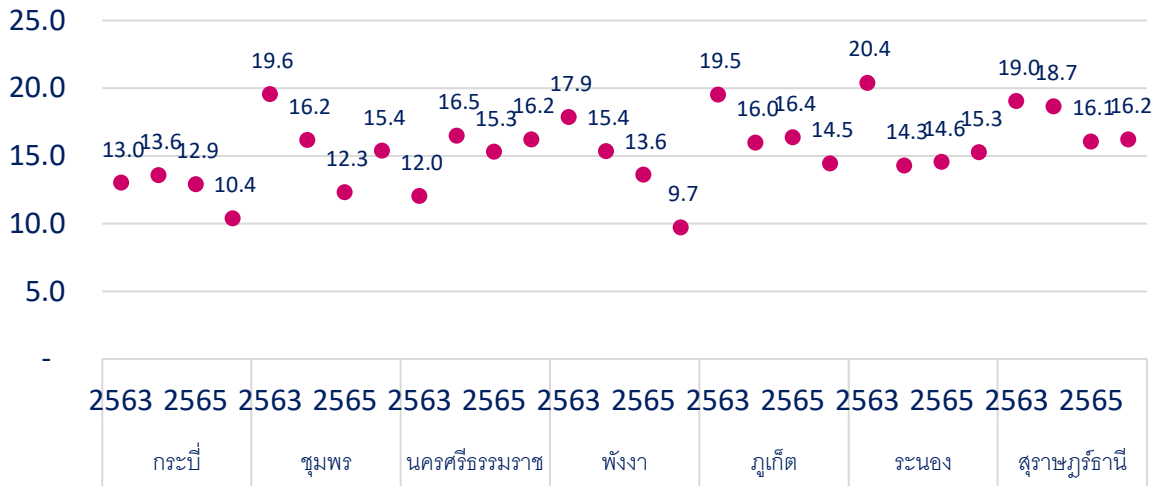
หมายเหตุ ข้อมูลเปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 ของทุกปี

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(3) ร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี

การตั้งครรภ์ซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 จังหวัดที่มีการตั้งครรภ์ซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี สูงที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ที่ร้อยละ 16.2 รองลงมาคือจังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 15.4 จังหวัดระนอง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา ตามลำดับ

ร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี (หน่วย : ร้อยละ)

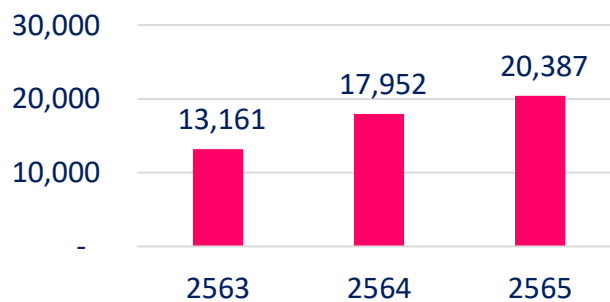
ภาพที่ 34 ร้อยละการตั้งครรภ์ซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(4) แม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

แม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2565 มีแม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จำนวน 20,387 คน

แม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (หน่วย : คน)

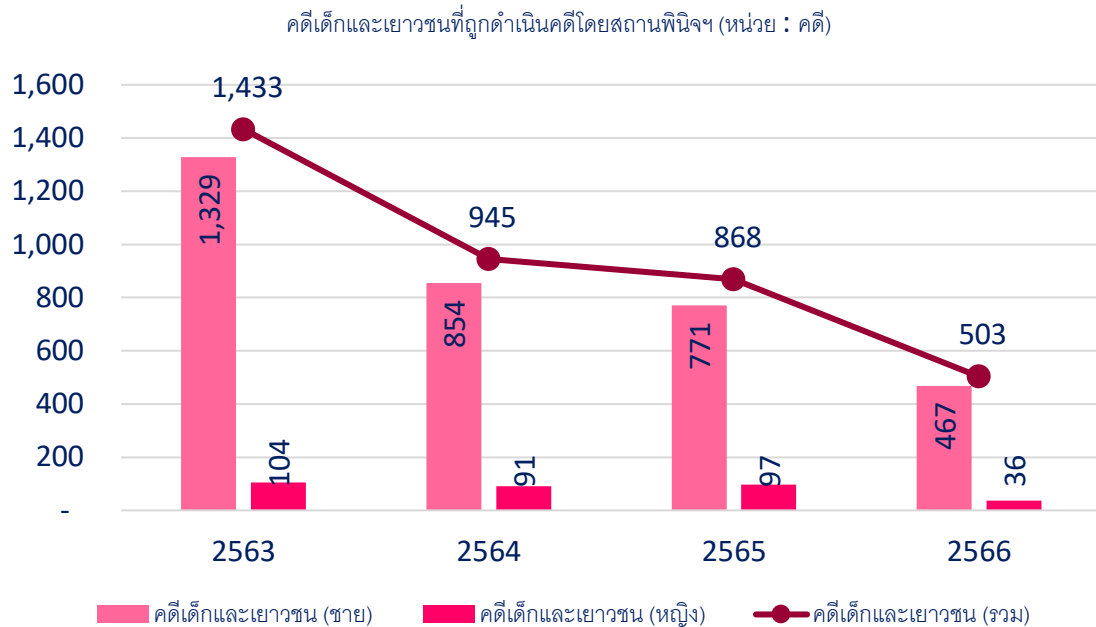
ภาพที่ 35 จำนวนแม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

ที่มา : กองส่งเสริมการพัฒนาและสวัสดิการเด็ก เยาวชน และครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

3.1.2.3 ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน

(1) จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ

จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี 2563 มีจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีทั้งสิ้น 1,433 คดี ในปี 2564 ลดลงเหลือเพียง 945 คดี ในปี 2565 ลดลงเหลือเพียง 868 คดี และในปี 2566 ข้อมูลในไตรมาสที่ 2 พบว่า มีจำนวนคดีทั้งสิ้น 503 คดี

ภาพที่ 36 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

(2) พฤติกรรมเด็กและเยาวชน และความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน

พฤติกรรมเด็กและเยาวชน และความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน 459 คน เด็กถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวน 92 คน และเด็กถูกกระทำความรุนแรงนอกครอบครัว มีจำนวน 110 คน มีแนวโน้มลดลงจากปี 2563-2565 อย่างเห็นได้ชัด โดยภาพรวมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และถูกกระทำความรุนแรงทั้งภายในและภายนอกครอบครัวมีจำนวนลดลงจากปี 2565

ตารางที่ 6 พฤติกรรมเด็กและเยาวชน และความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน

ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน (หน่วย : คน)	ปีฐานข้อมูล			
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	1,184	896	700	459
เด็กถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว (รวม)	175	141	144	92
- ด้านร่างกาย	99	80	68	47

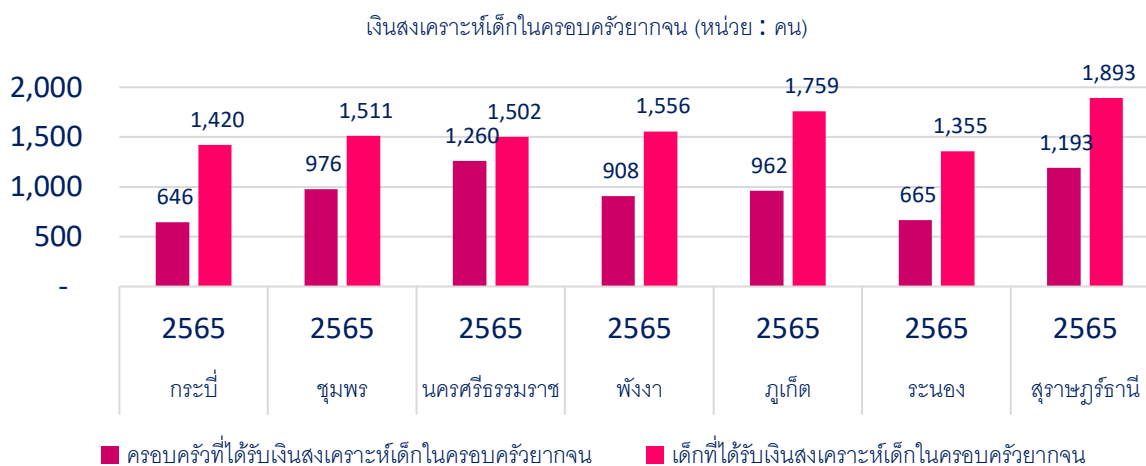
- ด้านจิตใจ	46	33	39	19
- ด้านเพศ	30	28	37	26
เด็กถูกระทำความรุนแรงนอกครอบครัว (รวม)	116	109	143	110
- ด้านร่างกาย	38	43	43	34
- ด้านจิตใจ	19	20	32	21
- ด้านเพศ	77	61	89	69

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.)

3.1.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านเด็กและเยาวชน

(1) เงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน

จำนวนครอบครัวที่ได้รับการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 จังหวัดที่ให้การช่วยเหลือเงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวมากที่สุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 1,193 ครอบครัว จำนวนเด็ก 1,893 คน รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช 1,260 ครอบครัว จำนวนเด็ก 1,502 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

ภาพที่ 37 จำนวนครอบครัวและเด็กที่เงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน

ที่มา : กองส่งเสริมการพัฒนาและสวัสดิการเด็ก เยาวชน และครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

(2) สภาเด็กและเยาวชน

สภาเด็กและเยาวชน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 มีจำนวนสภาเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น 9,009 แห่ง โดยจังหวัดที่มีจำนวนสภาเด็กและเยาวชนมากที่สุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 3,297 แห่ง รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,646 แห่ง จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดระนอง ตามลำดับ

ตารางที่ 7 สภาเด็กและเยาวชน

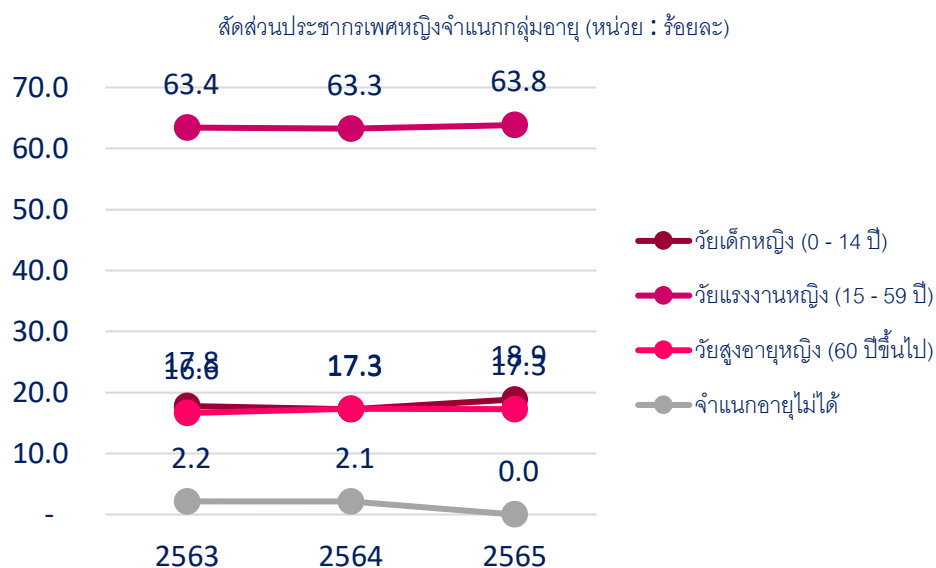
สภาเด็กและเยาวชน (หน่วย : แห่ง)	จำนวน
จังหวัดนครศรีธรรมราช	2,646
จังหวัดกระบี่	1,323
จังหวัดพังงา	172
จังหวัดภูเก็ต	341
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3,297
จังหวัดระนอง	30
จังหวัดชุมพร	1,200
รวม	9,009

3.2 ด้านสตรีและสถาบันครอบครัว

3.2.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านสตรีและสถาบันครอบครัว

(1) สัดส่วนประชากรเพศหญิงจำแนกกลุ่มอายุ

ข้อมูลสัดส่วนประชากรเพศหญิงจำแนกกลุ่มอายุ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2563-2565 สัดส่วนประชากรเพศหญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2565 ประชากรเพศหญิง วัยเด็ก อยู่ที่ร้อยละ 18.9 วัยแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 63.8 และวัยสูงอายุ อยู่ที่ร้อยละ 17.3

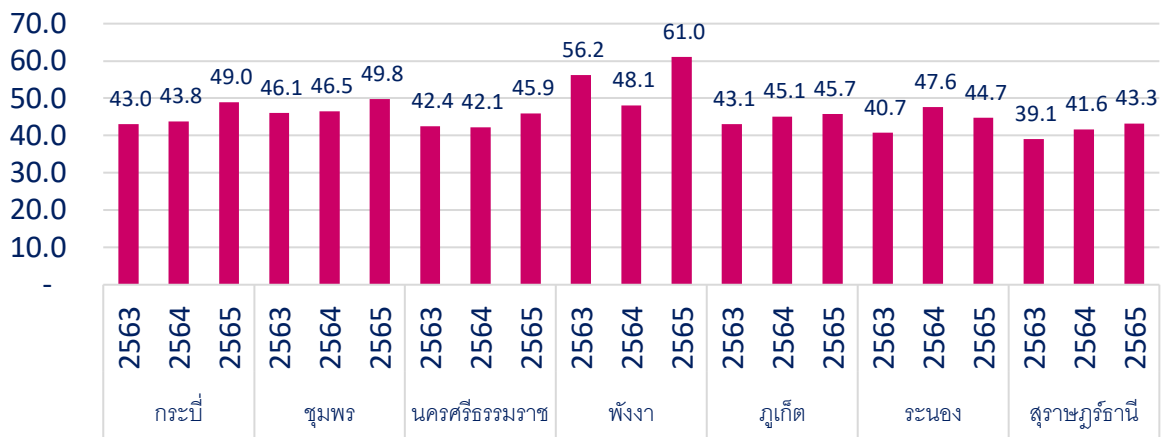
ภาพที่ 38 สัดส่วนประชากรเพศหญิงจำแนกกลุ่มอายุ

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

(2) ครอบครัวยุติธรรมที่ยั่งยืน สมรส หย่าร้าง และอัตราการหย่าร้าง

ครอบครัวยุติธรรมที่ยั่งยืน สมรส หย่าร้าง และอัตราการหย่าร้าง ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 ทุกจังหวัดมีแนวโน้มอัตราการหย่าร้างเพิ่มขึ้นจากปี 2564 ยกเว้นจังหวัดระนองมีจำนวนลดลง โดยจังหวัดที่มีอัตราการหย่าร้างมากที่สุดคือ จังหวัดพังงา อยู่ที่ร้อยละ 61 รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 49.8 จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ

ครอบครัวยุติธรรมที่ยั่งยืน สมรส หย่าร้าง และอัตราการหย่าร้าง

ภาพที่ 39 ครอบครัวยุติธรรมที่ยั่งยืน สมรส หย่าร้าง และอัตราการหย่าร้าง

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

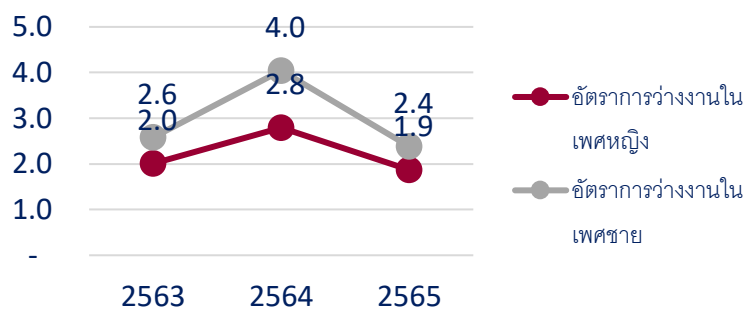
3.2.2 สถานการณ์เชิงประเด็น

3.2.2.1 สตรีกลุ่มเปราะบาง

(1) อัตราการว่างงานในสตรี

อัตราการว่างงานในสตรี เปรียบเทียบกับกำลังแรงงานจำแนกตามเพศ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 อัตราการว่างงานในเพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 1.9 ลดลง จากปี 2563-2564 และต่ำกว่าอัตราการว่างงานในเพศชาย ซึ่งในปี 2565 อัตราการว่างงานในเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 2.4 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นว่าอัตราการว่างงานทั้งเพศหญิงและชายเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อัตราการว่างงานในสตรี (หน่วย : ร้อยละ)

ภาพที่ 40 อัตราการว่างงานในสตรี

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.2.2.2 ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว

ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 ครอบครัวที่มีคนในครอบครัวกระทำความรุนแรงต่อกัน สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกาย จิตใจ และถูกล่วงละเมิดทางเพศ ลดลงจากปี 2563-2565 แต่ก็ยังเป็นสถานการณ์ที่ต้องเฝ้าระวัง สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกาย/ จิตใจ จำนวน 179 คน ด้านร่างกาย 157 คน ด้านจิตใจ 22 คน มีแนวโน้มลดลง จากปี 2565 และ สตรีที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 115 คน มีแนวโน้มลดลง จากปี 2565

ตารางที่ 8 ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว

ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว (หน่วย : ครอบครัว/ คน)	ปีฐานข้อมูล			
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
ครอบครัวที่มีคนในครอบครัวกระทำความรุนแรงต่อกัน	276	275	303	148
สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกาย/ จิตใจ (รวม)	298	239	288	179
- ด้านร่างกาย	238	201	233	157
- ด้านจิตใจ	60	38	55	22
สตรีที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	149	144	168	115

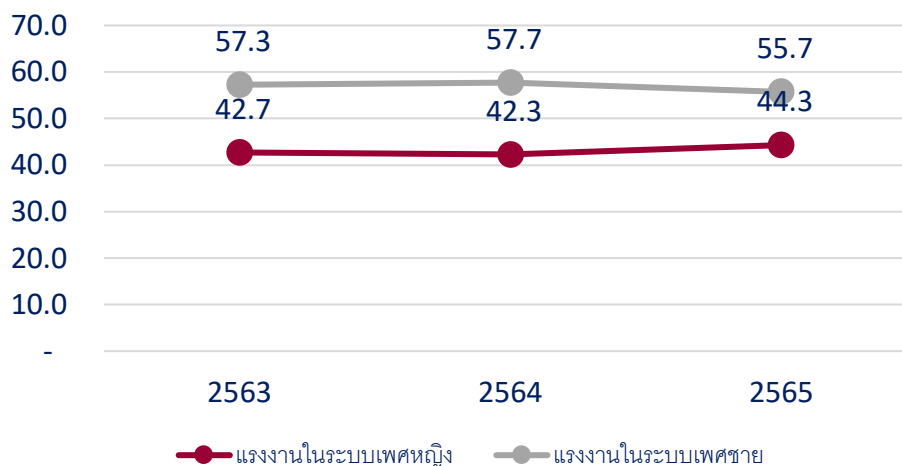
ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.)

3.2.2.3 ความเสมอภาคระหว่างเพศ

(1) อัตราแรงงานในระบบหญิงต่อชาย

อัตราแรงงานในระบบหญิงต่อชาย ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 อัตราแรงงานในระบบเพศหญิงเพิ่มขึ้นมาก อยู่ที่ร้อยละ 44.3 ในขณะที่อัตราแรงงานในระบบเพศชาย มีจำนวนลดลงมาก อยู่ที่ร้อยละ 55.7

อัตราแรงงานในระบบหญิงต่อชาย (หน่วย : ร้อยละ)

ภาพที่ 41 อัตราแรงงานในระบบหญิงต่อชาย

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(2) สัดส่วนของสตรีที่เป็นสมาชิกของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

สตรีที่เป็นสมาชิกของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนสตรีที่เป็นสมาชิกของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีมากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 318,698 คน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 260,761 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง และจังหวัดภูเก็ต ตามลำดับ

ตารางที่ 9 สตรีที่เป็นสมาชิกของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

สตรีที่เป็นสมาชิกของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (หน่วย : คน)	จำนวน
จังหวัดนครศรีธรรมราช	318,698
จังหวัดกระบี่	97,164
จังหวัดพังงา	57,184
จังหวัดภูเก็ต	42,763
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	260,761
จังหวัดระนอง	44,098
จังหวัดชุมพร	133,700
รวม	954,368

3.2.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านสตรีและสถาบันครอบครัว

เครือข่าย/ สวัสดิการด้านสตรีและสถาบันครอบครัว ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่ามีศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) จำนวน 536 แห่ง เป็นศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนที่ผ่านการประเมินมาตรฐาน ศพค. จำนวน 24 แห่ง โรงเรียนครอบครัว จำนวน 10 แห่ง องค์กรสาธารณประโยชน์ จำนวน 31 แห่ง และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำรุนแรงในครอบครัวระดับตำบล (ศปก.ต.) จำนวน 49 แห่ง

เครือข่ายด้านสตรีและสถาบันครอบครัว (หน่วย : แห่ง)

ภาพที่ 42 เครือข่ายด้านสตรีและสถาบันครอบครัว

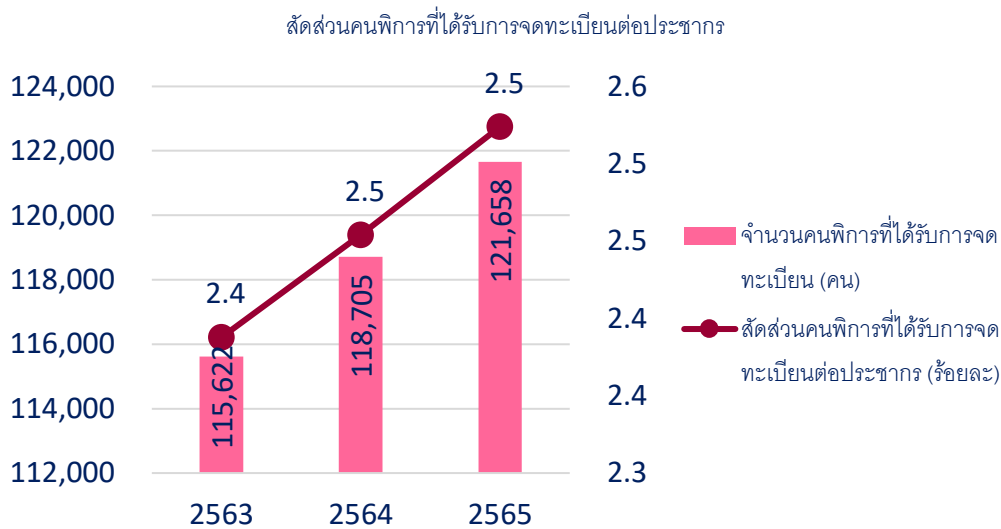
ที่มา : กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

3.3 ด้านคนพิการ

3.3.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านคนพิการ

(1) สัดส่วนคนพิการต่อประชากร

จำนวนและสัดส่วนคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีคนพิการได้รับการจดทะเบียนเพิ่มขึ้น โดยในปี 2565 มีผู้พิการได้รับการจดทะเบียนทั้งสิ้น 121,658 คน เปรียบเทียบสัดส่วนคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียนต่อประชากร คือ ร้อยละ 2.5 เพิ่มขึ้นจากปี 2563 และปี 2564 เล็กน้อย

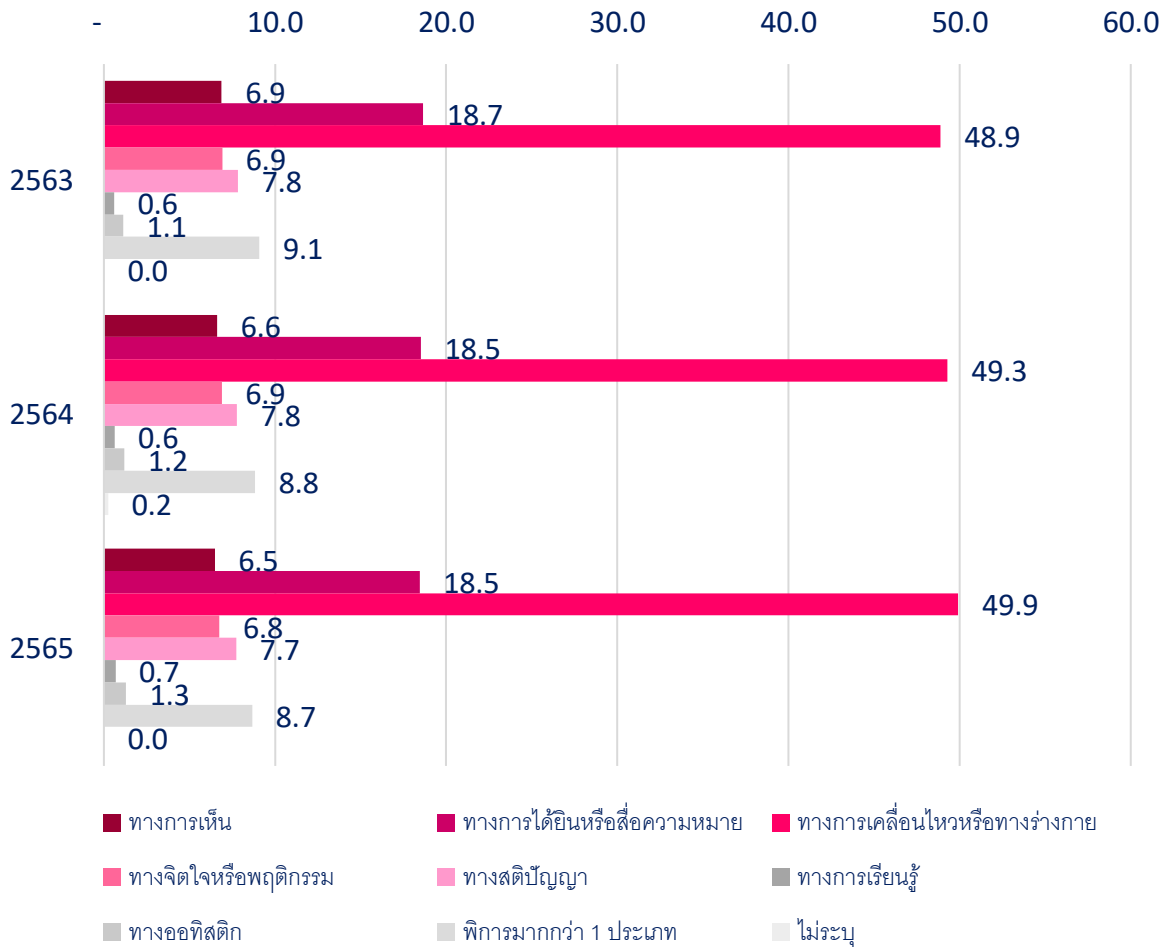
ภาพที่ 43 จำนวนและสัดส่วนคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียน

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(2) จำนวนคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ

จำนวนและสัดส่วนคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่าในปี 2565 ส่วนใหญ่เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ร้อยละ 49.9 รองลงมาคือทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ร้อยละ 18.5 พิการมากกว่า 1 ประเภท ร้อยละ 8.7 ทางสติปัญญา ร้อยละ 7.7 ทางจิตใจหรือพฤติกรรม ร้อยละ 6.8 ทางการเห็น ร้อยละ 6.5 ทางออทิสติก ร้อยละ 1.3 ทางการเรียนรู้ ร้อยละ 0.7 และไม่ระบุ 0.0

สัดส่วนคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ (หน่วย : ร้อยละ)

ภาพที่ 44 สัดส่วนคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

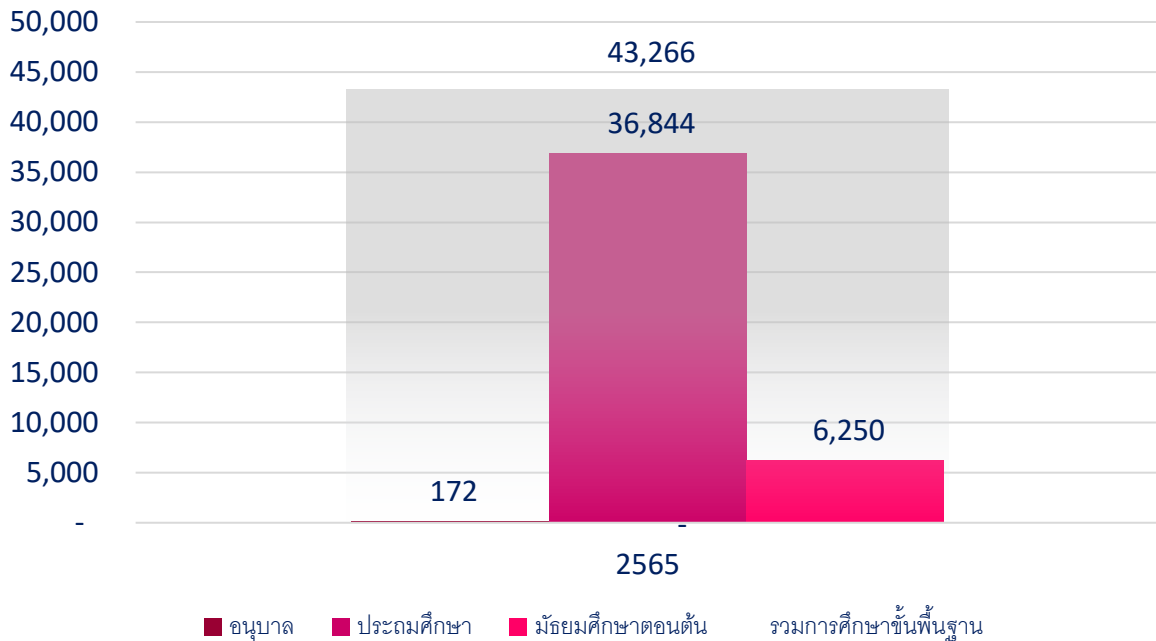
3.3.2 สถานการณ์เชิงประเด็น

3.3.2.1 การศึกษาของคนพิการ

(1) จำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม

จำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ตอนบน พบว่า ในปี 2565 มีจำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม ทั้งหมด 43,266 คน โดยแบ่งเป็นอนุบาล 172 คน ประถมศึกษา 36,844 คน และมัธยมศึกษาตอนต้น 6,250 คน

จำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบรวม (หน่วย : คน)

ภาพที่ 45 จำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(2) จำนวนของคนพิการที่ได้รับการศึกษา

คนพิการที่ได้รับการศึกษา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จำนวนคนพิการที่ได้รับการศึกษามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2566 จำนวน 3,731 ราย

ตารางที่ 10 คนพิการที่ได้รับการศึกษา

คนพิการที่ได้รับการศึกษา	ปีฐานข้อมูล			
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
จำนวนคนพิการที่ได้รับการศึกษา	3,410	3,612	3,614	3,731

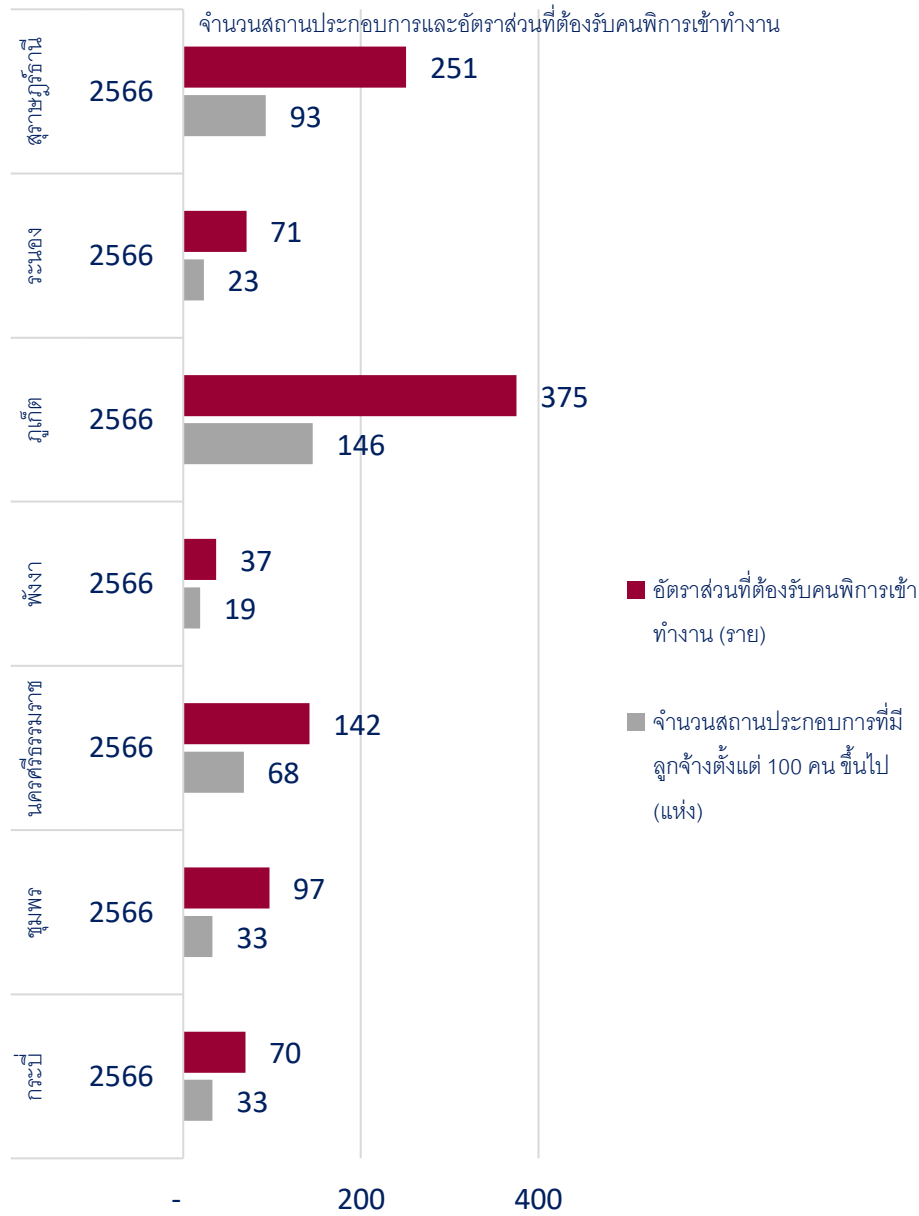
ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.)

3.3.2.2 การทำงานของคนพิการ

(1) จำนวนสถานประกอบการและอัตราส่วนที่ต้องรับคนพิการเข้าทำงาน

การรับคนพิการเข้าทำงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป จำนวน 415 แห่ง เมื่อคำนวณอัตราส่วนที่ต้องรับคนพิการเข้าทำงาน พบว่า จะต้องรับจำนวนทั้งหมด 1,043 ราย โดยจังหวัดที่มีสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปมากที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 375 แห่ง อัตราส่วนที่ต้องรับคนพิการเข้าทำงาน 146 ราย รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คน จำนวน 251 แห่ง อัตราส่วนที่ต้องรับ

คนพิการเข้าทำงาน 93 ราย จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

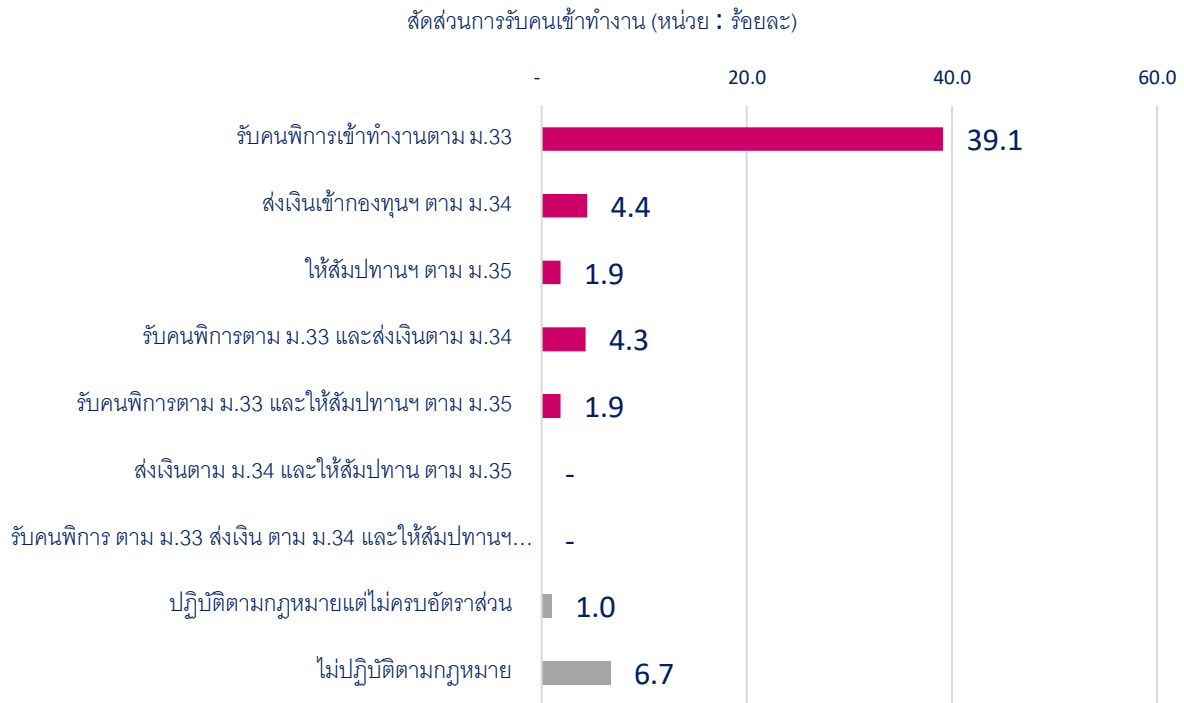

ภาพที่ 46 การรับคนพิการเข้าทำงาน

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(2) สัดส่วนการรับคนพิการเข้าทำงาน

สัดส่วนการรับคนพิการเข้าทำงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า สัดส่วนการรับคนพิการเข้าทำงาน จากจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด พบว่า มีสถานประกอบการ ร้อยละ 6.7 ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และปฏิบัติตามกฎหมายแต่ไม่ครบอัตราส่วน ร้อยละ 1.0 ทั้งนี้ ส่วนใหญ่จะรับคนพิการเข้าทำงานตาม ม.33 ร้อยละ 39.1

ภาพที่ 47 สัดส่วนการรับคนพิการเข้าทำงาน

ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

3.3.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านคนพิการ

เครือข่าย/ สวัสดิการด้านคนพิการ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีศูนย์บริการคนพิการ จำนวน 197 แห่ง และองค์กรด้านคนพิการ จำนวน 67 แห่ง ตารางที่ 11 เครือข่ายด้านคนพิการ

เครือข่ายด้านคนพิการ (หน่วย : แห่ง)	จำนวน
ศูนย์บริการคนพิการ	197
องค์กรด้านคนพิการ	67

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.)

สวัสดิการด้านคนพิการ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีจำนวนการให้บริการกายอุปกรณ์สำหรับช่วยคนพิการ 112 ครั้ง จำนวนคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ 116,483 คน และการบริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 767 ครั้ง

ตารางที่ 12 สวัสดิการด้านคนพิการ

สวัสดิการด้านคนพิการ (หน่วย : คน)	ปีฐานข้อมูล			
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
จำนวนการให้บริการกายอุปกรณ์สำหรับช่วยคนพิการ	86	115	61	112
จำนวนคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	127,625	134,226	136,989	116,483
การบริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	793	1,534	963	767

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (ทมจ.)

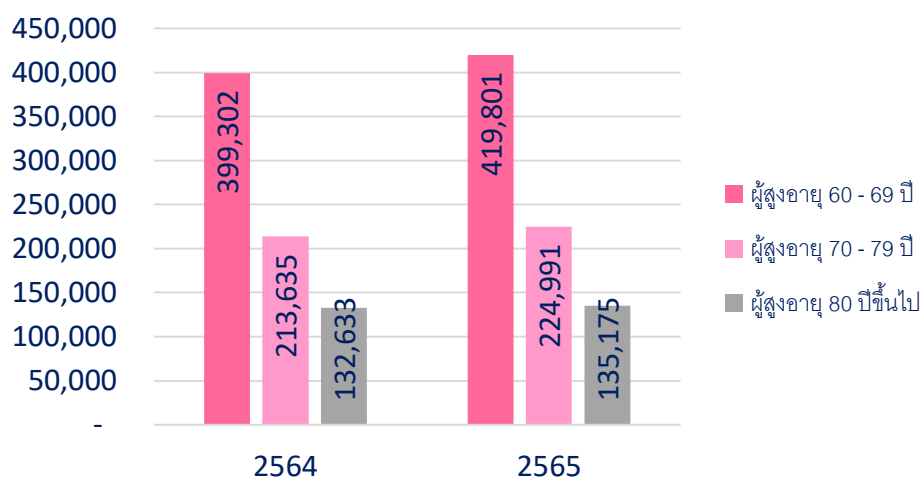
3.4 ด้านผู้สูงอายุ

3.4.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านผู้สูงอายุ

(1) จำนวนผู้สูงอายุจำแนกตามเพศและกลุ่มอายุ

จำนวนผู้สูงอายุ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2564 โดย ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีอายุ 60 – 69 ปี รองลงมาคือ 70 – 79 ปี และ 80 ปีขึ้นไปตามลำดับ

จำนวนผู้สูงอายุจำแนกตามเพศและกลุ่มอายุ (หน่วย : คน)

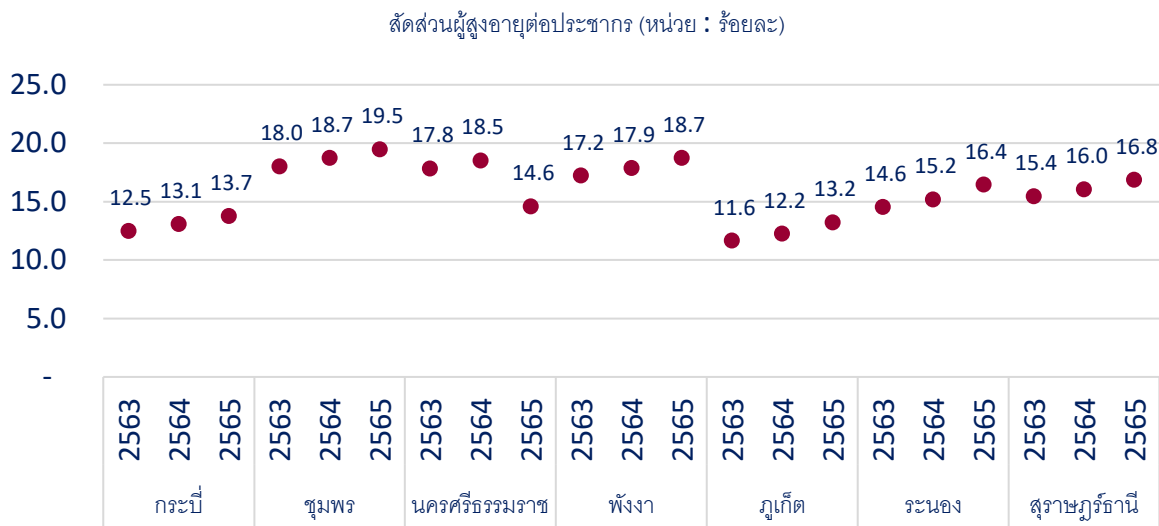
ภาพที่ 48 จำนวนผู้สูงอายุ

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

(2) สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร

สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรลดลง โดยในปี 2565 จังหวัดที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรมากที่สุดคือ จังหวัดชุมพร ร้อยละ

19.5 รองลงมาคือ จังหวัดพังงา ร้อยละ 18.7 จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกระบี่ และจังหวัดภูเก็ต ตามลำดับ

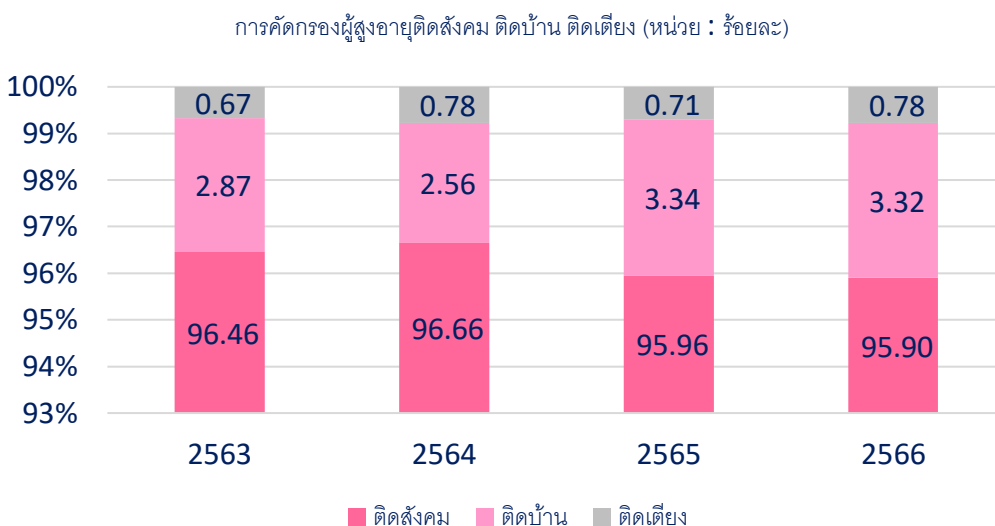
ภาพที่ 49 สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร
ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

3.4.2 สถานการณ์เชิงประเด็น

3.4.2.1 ผู้สูงอายุกลุ่มเปราะบาง

(1) ผู้สูงอายุ ตัดบ้าน ตัดเตียง ตัดสังคม

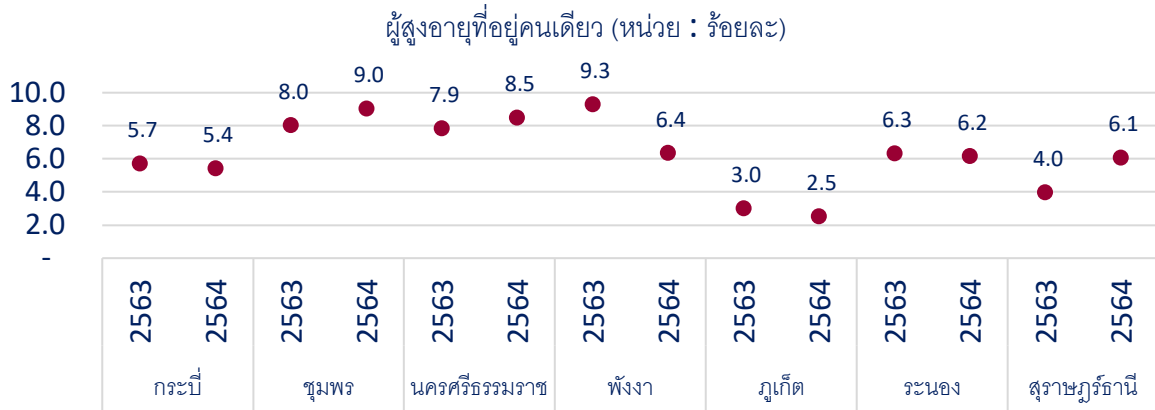
การคัดกรองผู้สูงอายุติดสังคม ตัดบ้าน ตัดเตียง ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีผู้สูงอายุติดสังคม ร้อยละ 95.90 ตัดบ้าน ร้อยละ 3.32 และตัดเตียง ร้อยละ 0.78 ทั้งนี้ ในอนาคต หากสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น อาจทำให้แนวโน้มผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้เพิ่มขึ้นเช่นกัน

ภาพที่ 50 การคัดกรองผู้สูงอายุติดสังคม ตัดบ้าน ตัดเตียง
ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

(2) ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว

ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2564 จังหวัดที่มีผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวมากที่สุดคือ จังหวัดชุมพร ร้อยละ 9 รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 8.5 จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ และจังหวัดภูเก็ต โดยจังหวัด ที่มีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุ ในปี 2565 คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพที่ 51 ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.4.2.2 ความรุนแรงในผู้สูงอายุ

ความรุนแรงในผู้สูงอายุ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ผู้สูงอายุที่ถูกกระทำ ความรุนแรงมีจำนวนลดลงเล็กน้อย โดยในปี 2566 จำนวนการแจ้งเหตุร้องเรียนความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ มีจำนวน 13 ครั้ง และเป็นผู้สูงอายุที่ถูกทำร้ายร่างกาย/ จิตใจ ทั้งหมด 28 คน โดยแบ่งเป็นผู้สูงอายุที่ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 15 คน และผู้สูงอายุที่ถูกทำร้ายด้านจิตใจ จำนวน 13 คน

ตารางที่ 13 ความรุนแรงในผู้สูงอายุ

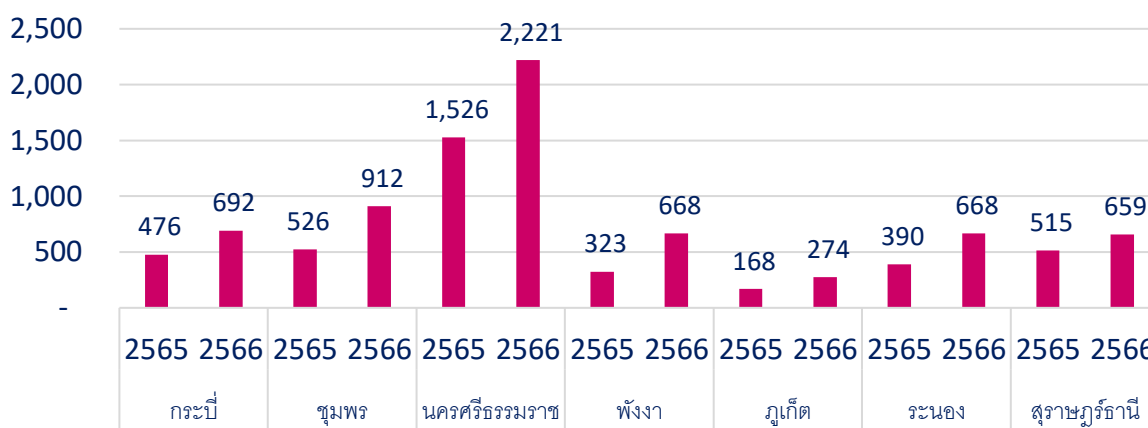
ความรุนแรงในผู้สูงอายุ (หน่วย : ครอบครัว/ คน)	ปีฐานข้อมูล			
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
จำนวนการแจ้งเหตุร้องเรียนความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ	14	17	25	13
ผู้สูงอายุที่ถูกทำร้ายร่างกาย/ จิตใจ (รวม)	29	29	27	28
- ด้านร่างกาย	10	15	14	15
- ด้านจิตใจ	19	14	15	13

ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (ทพมจ.)

3.4.2.3 การทำงานของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุที่กึ่งวัยประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุ ปี 2565-2566 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 ผู้สูงอายุที่กึ่งวัยประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2565 ทุกจังหวัด โดยจังหวัดที่มีผู้สูงอายุที่กึ่งวัยประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2,221 ราย รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร จำนวน 912 ราย จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดภูเก็ต ตามลำดับ

ผู้สูงอายุที่กึ่งวัยประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุ (หน่วย : คน)

ภาพที่ 52 ผู้สูงอายุที่กึ่งวัยประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุ

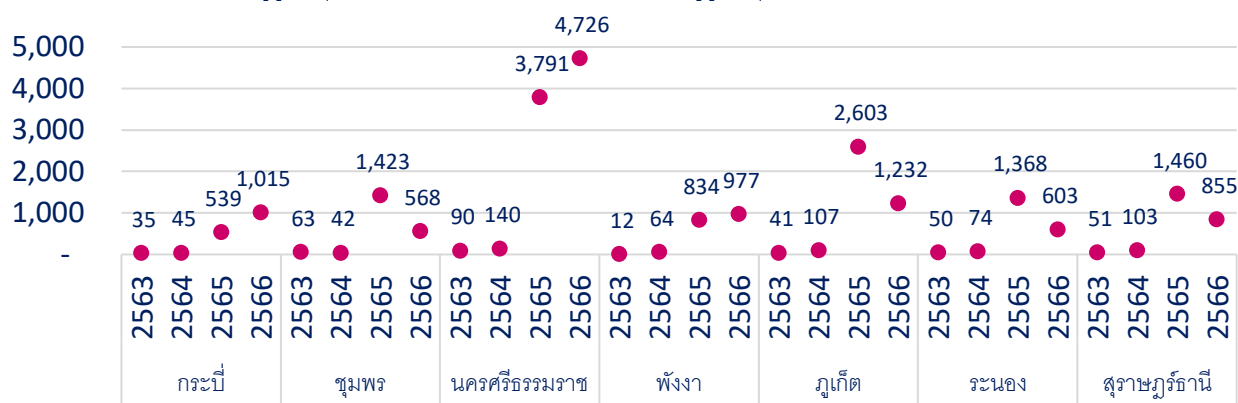
ที่มา : กรมกิจการผู้สูงอายุ

3.4.3 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านผู้สูงอายุ

(1) ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการงานศพผู้สูงอายุตามประเพณี

ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการงานศพผู้สูงอายุตามประเพณีของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการงานศพผู้สูงอายุตามประเพณีเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดทุกจังหวัด จากปี 2563 - ปี 2564 โดยในปี 2566 จังหวัดที่มีผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการงานศพผู้สูงอายุตามประเพณีสูงที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 4,726 คน รองลงมาคือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 1,232 คน จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดระนอง และจังหวัดชุมพร ตามลำดับ

ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการงานศพผู้สูงอายุตามประเพณี (หน่วย : คน)

ภาพที่ 53 ผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดการงานศพผู้สูงอายุตามประเพณี

ที่มา : กรมกิจการผู้สูงอายุ

(2) เครือข่าย/ สวัสดิการด้านผู้สูงอายุ

เครือข่าย/ สวัสดิการด้านผู้สูงอายุ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีคลังปัญญาผู้สูงอายุ จำนวน 1,863 คน ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพของผู้สูงอายุ (ศพอส.) จำนวน 173 แห่ง และ ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน 690,398 คน

ตารางที่ 14 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านผู้สูงอายุ

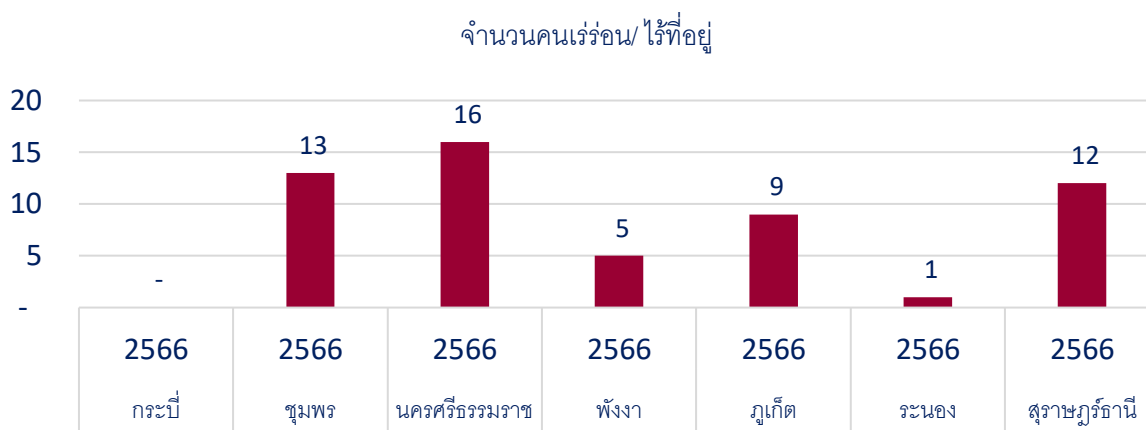
เครือข่าย/ สวัสดิการด้านผู้สูงอายุ (หน่วย : แห่ง/ คน)	ปี 2566
ข้อมูลคลังปัญญาผู้สูงอายุ	1,863
- จังหวัดนครศรีธรรมราช	534
- จังหวัดกระบี่	52
- จังหวัดพังงา	184
- จังหวัดภูเก็ต	216
- จังหวัดสุราษฎร์ธานี	298
- จังหวัดระนอง	226
- จังหวัดชุมพร	353
จำนวนศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพของผู้สูงอายุ (ศพอส.)	173
- จังหวัดนครศรีธรรมราช	52
- จังหวัดกระบี่	20
- จังหวัดพังงา	20
- จังหวัดภูเก็ต	6
- จังหวัดสุราษฎร์ธานี	26
- จังหวัดระนอง	12
- จังหวัดชุมพร	37

จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ	690,398
- จังหวัดนครศรีธรรมราช	266,141
- จังหวัดกระบี่	56,705
- จังหวัดพังงา	45,593
- จังหวัดภูเก็ต	47,720
- จังหวัดสุราษฎร์ธานี	160,262
- จังหวัดระนอง	26,749
- จังหวัดชุมพร	87,228

3.5 ด้านกลุ่มคนเปราะบาง

3.5.1 สถานการณ์ทั่วไปด้านกลุ่มคนเปราะบาง

จำนวนคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 จังหวัดที่มีจำนวนคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่ มากที่สุดคือจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 16 ราย รองลงมาคือจังหวัดชุมพร จำนวน 13 ราย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

ภาพที่ 54 จำนวนคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่

ที่มา : สถิติการสำรวจข้อมูลแรงงาน คนไร้บ้าน Homeless ONC 2023

ตารางที่ 15 จำนวนผู้แสดงความสามารถ

จำนวนผู้แสดงความสามารถ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 จังหวัดที่มีจำนวนผู้แสดงความสามารถมากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 207 คน รองลงมาคือจังหวัดภูเก็ต จำนวน 146 คน จังหวัดกระบี่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และจังหวัดพังงา ตามลำดับ

จำนวนผู้แสดงความสามารถ (หน่วย : คน)	จำนวน ปี 2566
จังหวัดนครศรีธรรมราช	207
จังหวัดกระบี่	145
จังหวัดพังงา	20
จังหวัดภูเก็ต	146
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	49
จังหวัดระนอง	35
จังหวัดชุมพร	39
รวม	641

3.5.2 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านกลุ่มคนเปราะบาง

เครือข่าย/ สวัสดิการด้านกลุ่มคนเปราะบาง ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีกองทุนสวัสดิการชุมชน จำนวน 539 แห่ง บ้านพอเพียงชนบท จำนวน 2,984 แห่ง และผู้ได้รับ เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน 1,772 ราย

ตารางที่ 16 เครือข่าย/ สวัสดิการด้านกลุ่มคนเปราะบาง

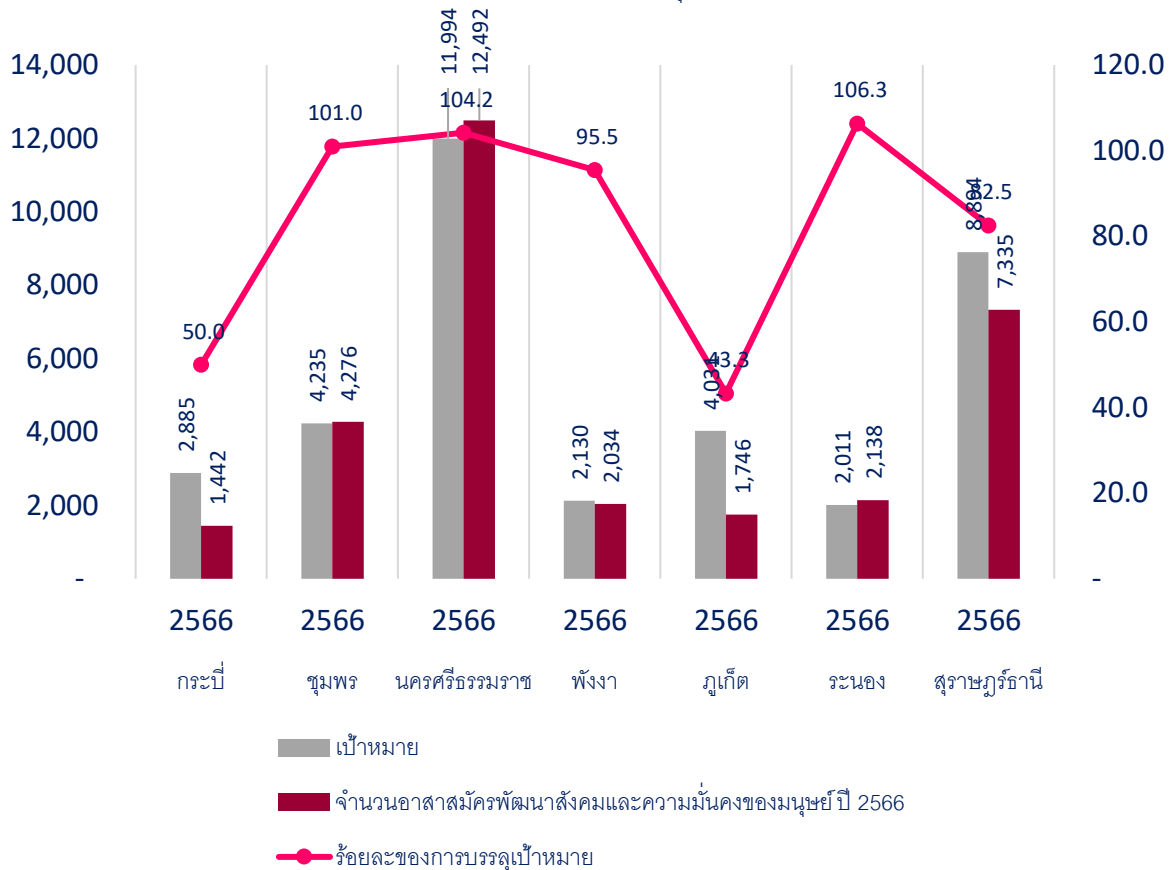
เครือข่าย/ สวัสดิการด้านกลุ่มคนเปราะบาง (หน่วย : แห่ง/ คน)	ปี 2566
จำนวนกองทุนสวัสดิการชุมชน	539
จำนวนบ้านพอเพียงชนบท	2,984
จำนวนผู้ได้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	1,772

3.6 ภาคีเครือข่าย/ สวัสดิการสังคม

(1) อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต่อครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ตอนบน พบว่า ในปี 2566 จังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มากที่สุด จำนวน 12,492 คน ซึ่งเกินเป้าหมายที่วางไว้ จำนวน 11,994 คน รองลงมาคือจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน 7,335 คน จากเป้าหมาย 8,894 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ปี 2566 (หน่วย : คน)

ภาพที่ 55 อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ต่อครัวเรือน

ที่มา : ระบบทะเบียนอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(2) ภาคีเครือข่าย/ สวัสดิการสังคม

ภาคีเครือข่าย/ สวัสดิการสังคม ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2566 มีองค์กรสวัสดิการชุมชน ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม จำนวน 524 แห่ง และองค์กรสาธารณประโยชน์ ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม จำนวน 363 แห่ง ตารางที่ 17 ภาคีเครือข่าย/ สวัสดิการสังคม

ภาคีเครือข่าย/ สวัสดิการสังคม (หน่วย : แห่ง/ คน)	ปี 2566
องค์กรสวัสดิการชุมชน ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	524
องค์กรสาธารณประโยชน์ ตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	363

4.1 สถานการณ์เชิงประเด็นในระดับพื้นที่

4.1.1 สถานการณ์กลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน

กลุ่มคนเป้าหมายตามฐานข้อมูลระบบ MSO-Logbook แยกรายมิติ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 108,754 ครัวเรือน ซึ่งแบ่งเป็น มิติด้านความเป็นอยู่ จำนวน 16,854 ครัวเรือน มิติด้านการศึกษา จำนวน 3,039 ครัวเรือน มิติด้านสุขภาพ จำนวน 4,521 ครัวเรือน มิติด้านรายได้ จำนวน 83,036 ครัวเรือน และมิติด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ จำนวน 1,304 ครัวเรือน

ตารางที่ 18 ครัวเรือนเป้าหมายตามฐานข้อมูลระบบการพัฒนาคนแบบชี้เป้า MSO-Logbook แยกรายมิติ

ครัวเรือนเป้าหมายตามฐานข้อมูลระบบการพัฒนาคนแบบชี้เป้า MSO-Logbook	ปี 2566
จำนวนครัวเรือนเปราะบาง	108,754
- ด้านความเป็นอยู่	16,854
- ด้านการศึกษา	3,039
- ด้านสุขภาพ	4,521
- ด้านรายได้	83,036
- ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ	1,304

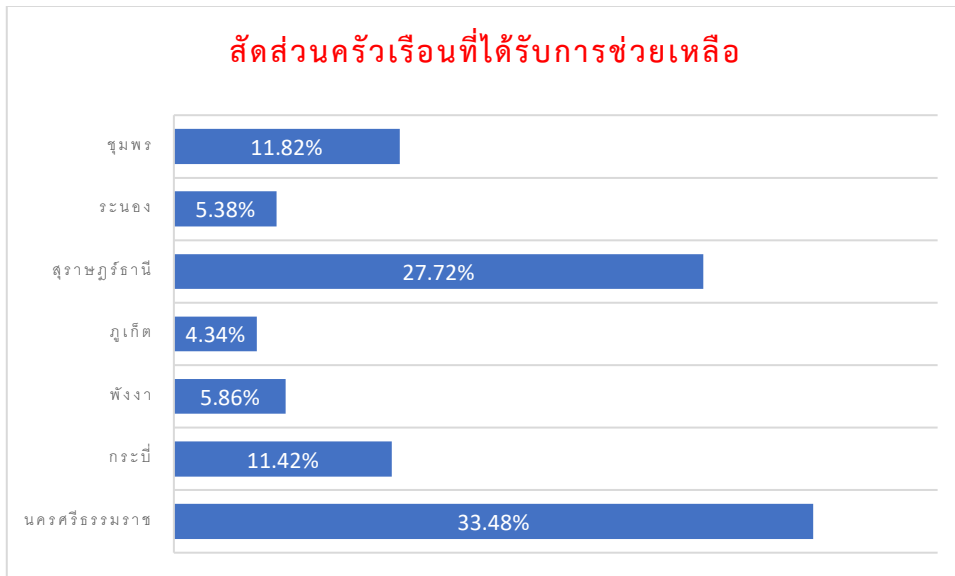
ระบบ MSO-Logbook กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 กันยายน 2566

ครัวเรือนเปราะบางในระบบ MSO-Logbook ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีครัวเรือนเปราะบาง จำนวน 89,931 ครัวเรือน โดยระดับความเปราะบางของครัวเรือน แบ่งเป็น ระดับ 0 จำนวน 1,446 ครัวเรือน ระดับ 1 จำนวน 29,346 ครัวเรือน ระดับ 2 จำนวน 53,343 ครัวเรือน และระดับ 3 จำนวน 5,796 ครัวเรือน ครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง จำนวน 14,224 ครัวเรือน

ตารางที่ 19 ข้อมูลครัวเรือนเปราะบาง

ข้อมูลครัวเรือนเปราะบาง	ปี 2566
จำนวนครัวเรือนเปราะบาง	89,931
ครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง	14,224
ระดับความเปราะบางของครัวเรือน	
- ระดับ 0	1,446
- ระดับ 1	29,346
- ระดับ 2	53,343

ผลการขับเคลื่อนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จำนวนครัวเรือนทั้งหมดที่ได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 89,028 ครัวเรือน โดยจังหวัดที่มีครัวเรือนเปราะบางมากที่สุดและดำเนินการให้ความช่วยเหลือแล้ว 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 29,805 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 33.48 ของครัวเรือนทั้งหมดที่ได้รับความช่วยเหลือ รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 24,678 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.72 จังหวัดชุมพร จำนวน 10,521 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.82 ตามลำดับ

ภาพที่ 56 การบันทึกข้อมูลในระบบ MSO-logbook ข้อมูล ณ วันที่ 18 กันยายน 2566
ที่มา : ระบบ MSO-Logbook กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หากแยกการช่วยเหลือรายมิติ พบว่า ครัวเรือนเปราะบางได้รับการช่วยเหลือมิติรายได้มากที่สุด จำนวน 79,898 ครัวเรือน รองลงมาคือมิติด้านความเป็นอยู่จำนวน 12,327 ครัวเรือน มิติด้านสุขภาพ มิติด้านการศึกษา มิติด้านการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ ตามลำดับ

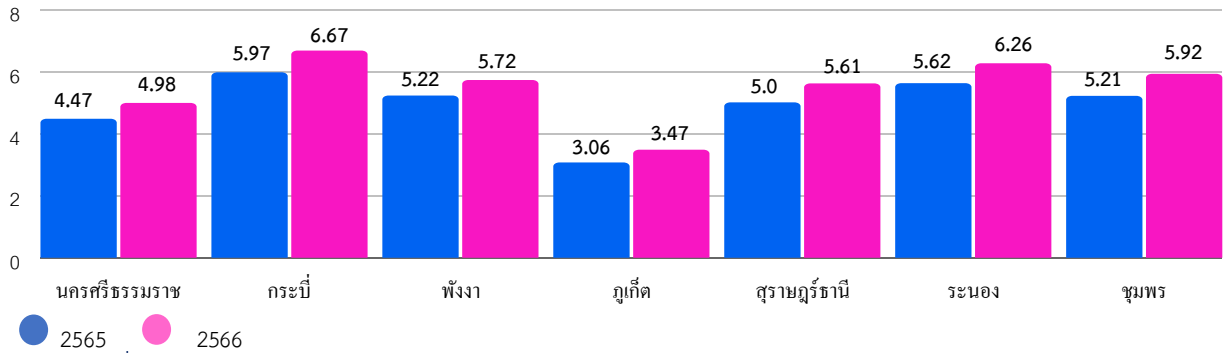
ตารางที่ 20 ข้อมูลจำนวนครัวเรือนเปราะบางเปราะบางที่ดำเนินการช่วยเหลือแล้วแยกรายมิติ

มิติปัญหา	จำนวนครัวเรือนดำเนินการให้การช่วยเหลือแล้วแยกรายมิติ						
	นครศรีธรรมราช	กระบี่	พังงา	ภูเก็ต	สุราษฎร์ธานี	ระนอง	ชุมพร
การเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ	39	390	242	64	183	191	7
สุขภาพ	214	374	354	262	1776	182	242
ความเป็นอยู่	1450	4112	820	970	1855	333	2787
การศึกษา	27	476	149	413	441	5	221
รายได้	29229	6846	4154	3079	22503	4099	9988

ระบบ MSO-Logbook กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 กันยายน 2566

4.1.2 สถานการณ์เด็กและเยาวชน : แม่วัยใสในครัวเรือนเปราะบาง

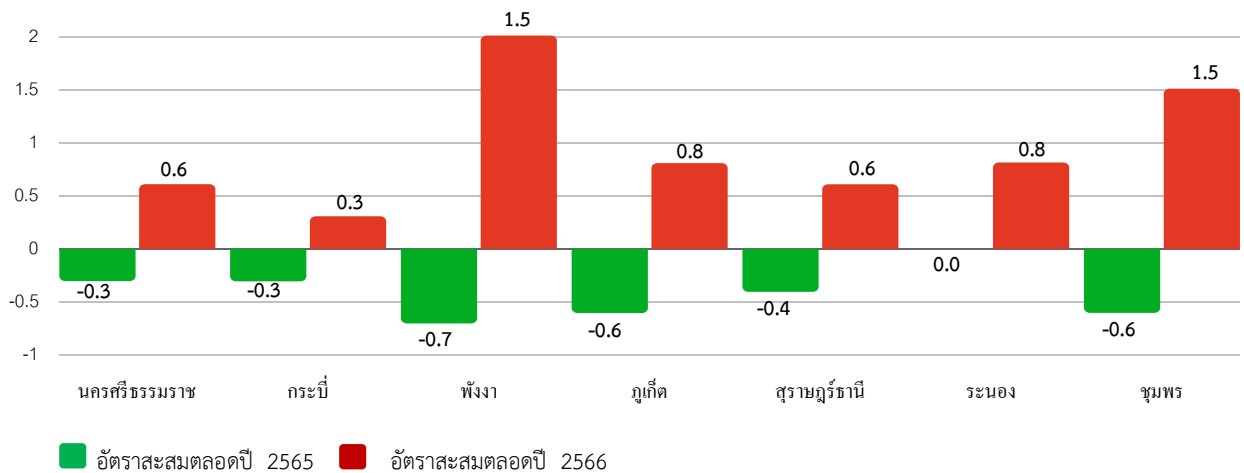
จากสถิติข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด กรมกิจการเด็กและเยาวชน ในระยะ 3 ปี (ปี 2564 – 2566) แสดงข้อมูลสนับสนุนให้เห็นถึงปัญหาดังกล่าว โดยพบว่า แม่วัยใส และแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยว มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีทุกจังหวัด ในปี 2566 จังหวัดกระบี่ มีอัตราแม่วัยใสมากที่สุด เท่ากับ 6.67 ต่อจำนวนประชากร 1,000 คน รองมาคือ จังหวัดระนอง 6.26 จังหวัดชุมพร 5.92 จังหวัดพังงา 5.72 จังหวัดสุราษฎร์ธานี 5.61 จังหวัดนครศรีธรรมราช 4.98 และจังหวัดภูเก็ต 3.47

ภาพที่ 57 อัตราแม่วัยใส 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ปี 2565-2566 (หน่วย : ประชากร 1,000 คน)

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลกรมกิจการเด็กและเยาวชน

ในขณะที่อายุของแม่วัยใสลดน้อยลง สอดคล้องกับระบบฐานข้อมูล HDC ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปีที่ตั้งครรภ์ ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี และสูงกว่าค่าเป้าหมายอัตราการตั้งครรภ์ของเด็กและเยาวชน ช่วงอายุระหว่าง 10 – 14 ปี ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน 0.5 ต่อประชากร 1,000 คน โดยจังหวัดที่แม่วัยใสอายุต่ำกว่า 15 ปี มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นและเกินค่าเป้าหมาย ได้แก่ จังหวัดพังงา จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

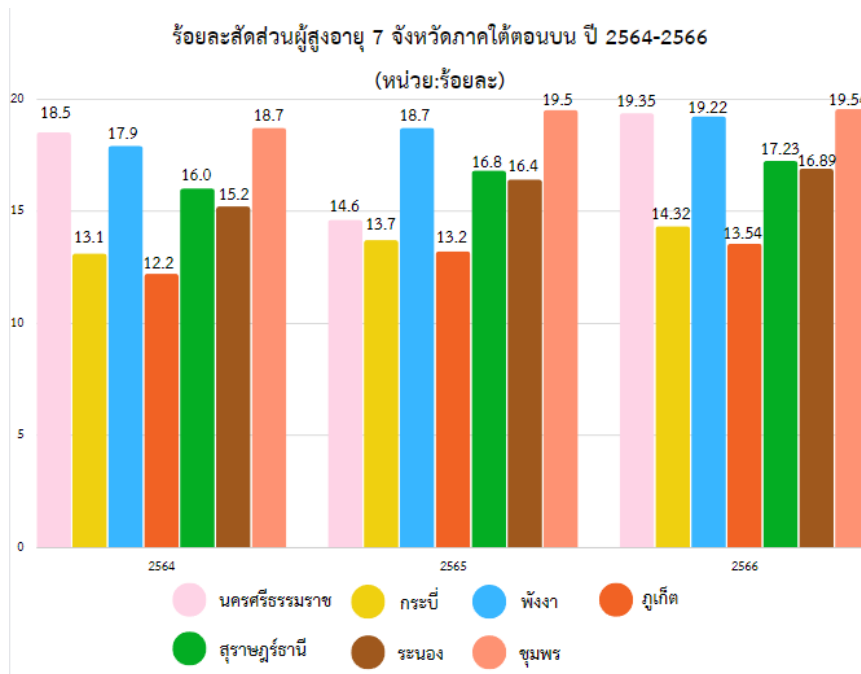

ภาพที่ 58 อัตราการตั้งครรภ์ของเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี 2565 – 2566 (หน่วย : ร้อยละ)

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

4.1.3 สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ

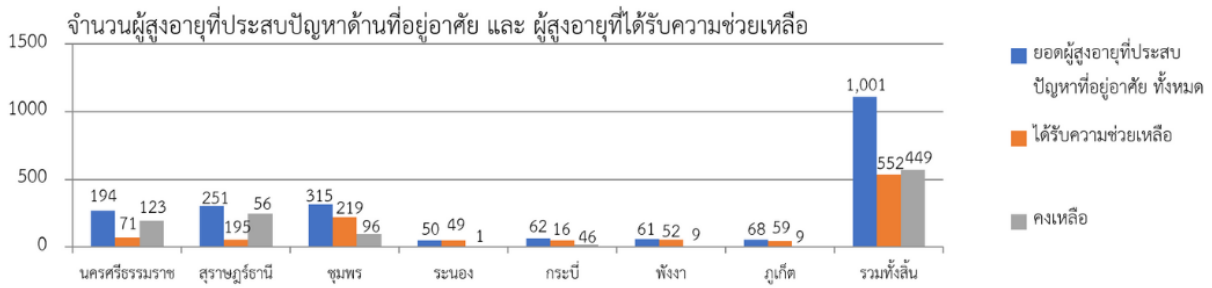
ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน จำนวนทั้งสิ้น 793,956 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2564 มีผู้สูงอายุร้อยละ 15.94 ในปี 2565 มีผู้สูงอายุร้อยละ 16.12 โดยมีจังหวัดที่กำลังจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (ผู้สูงอายุร้อยละ 20) จำนวน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร มีผู้สูงอายุร้อยละ 19.54 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผู้สูงอายุร้อยละ 19.35 จังหวัดพังงา มีผู้สูงอายุร้อยละ 19.22

ภาพที่ 59 สัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร 2564 – 2566 (หน่วย : ร้อยละ)

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

จากข้อมูลแสดงร้อยละผู้สูงอายุ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปี 2566 พบว่า จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นจะสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของฐานข้อมูลคนพิการที่เป็นผู้สูงอายุ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 66,260 คน คิดเป็นร้อยละ 52.91 ของคนพิการที่จดทะเบียน และสิ่งที่น่าห่วงใยสำหรับผู้สูงอายุที่พิการ คือ การมีโรคประจำตัวทำให้เป็นผู้ป่วยติดเตียง หรือมีโรคเรื้อรังเป็นภาระแก่ลูกหลานในการดูแล โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผู้สูงอายุพิการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.14 รองลงมา คือจังหวัดพังงา คิดเป็นร้อยละ 55 และ จังหวัดชุมพร คิดเป็นร้อยละ 51 นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม มีจำนวน 1,331 ครอบครัว ได้รับการช่วยเหลือในการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยไปแล้ว จำนวน 536 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 40.27 และยังไม่ได้รับสิทธิการช่วยเหลืออีก 795 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 59.72 โดยจังหวัดที่มีผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมจำนวนมาก ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาพที่ 60 แสดงจำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและผู้สูงอายุที่ได้รับการช่วยเหลือ
ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

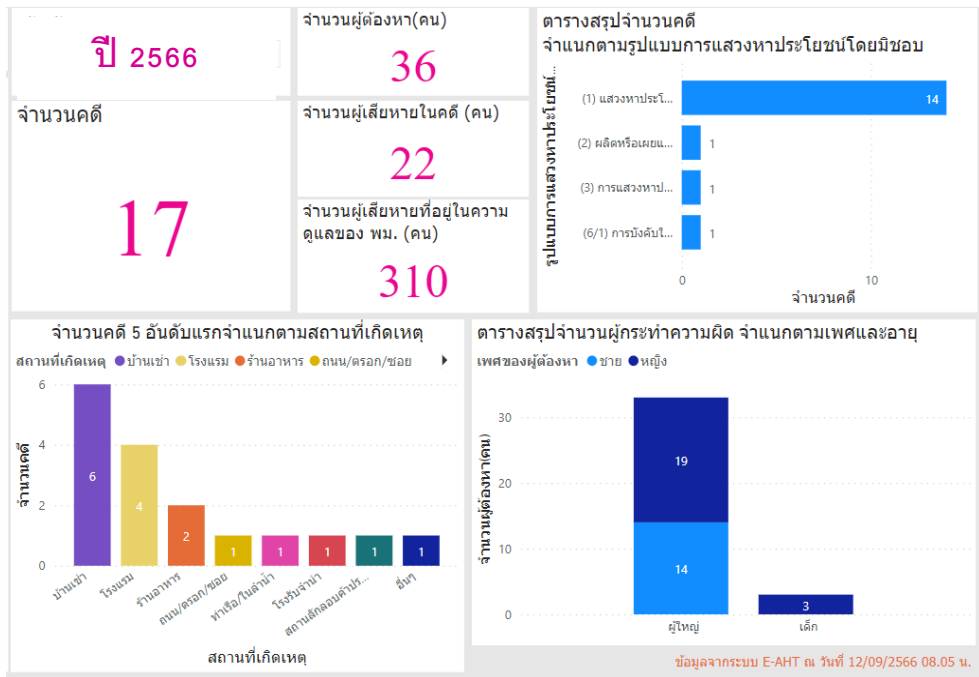
จากข้อมูลแสดงจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับสิทธิภายใต้โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดกรณีการเด็กและเยาวชนปี 2566 พบว่า มีผู้สูงอายุยากจนต้องรับภาระเลี้ยงดูเด็กอายุไม่เกิน 6 ปี (ครอบครัวแอ่งกลาง) จำนวน 2,455 คน โดยพบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชมีผู้สูงอายุที่ต้องรับภาระเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมากที่สุด รองลงมา คือ จังหวัดพังงา และ จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 21 จำนวนผู้มีสิทธิรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

จังหวัด	การลงทะเบียนรับเงินอุดหนุน (คน)	จำนวนเด็กอายุเกิน 6 ปี (คน)	จำนวนแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับเงิน (คน)	จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเงิน (คน)	จำนวนผู้ปกครองพิการ (คน)	จำนวนผู้ปกครองสูงอายุพิการ (คน)	จำนวนเด็กพิการ (คน)
1 สุราษฎร์ธานี	64,026	14,308	1,839	362	53	6	55
2 นครศรีธรรมราช	96,868	22,580	3,906	1,269	107	15	80
3 ชุมพร	27,045	5,815	890	205	20	3	25
4 ระนอง	11,208	2,562	333	93	19	3	11
5 พังงา	16,021	3,677	574	171	20	1	16
6 ภูเก็ต	18,098	3,276	743	132	15	2	13
7 กระบี่	36,172	8,485	761	223	39	4	36
รวม	269,438	60,703	9,046	2,455	273	34	236

4.1.4 สถานการณ์การค้ามนุษย์

จากข้อมูลด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2566 มีคดีทั้งหมด จำนวน 17 คดี ผู้ต้องหา จำนวน 36 คน ผู้เสียหาย จำนวน 22 คน รูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ มากที่สุดคือ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี 14 คดี รองลงมาคือ ผลิตรหรือเผยแพร่วัตถุ สื่อลามก จำนวน 1 คดี การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น 1 คดี และการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ 1 คดี

ภาพที่ 61 ข้อมูลด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ปี 2566

ที่มา : กองต่อต้านการค้ามนุษย์ พ.ม.

หากเปรียบเทียบข้อมูลตั้งแต่ปี 2563-2566 พบว่า สถานการณ์การค้ามนุษย์เชิงประเด็นพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน มีจำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2566 จังหวัดที่มีคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 11 คดี ผู้เสียหาย 16 คน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 9 คดี ผู้เสียหาย 20 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ สำหรับจังหวัด นครศรีธรรมราชและจังหวัดพังงายังไม่พบคดี รูปแบบที่พบบากที่สุด คือ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ รองลงมา คือ การแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน

ตารางที่ 22 สถานการณ์การค้ามนุษย์เชิงประเด็นพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน

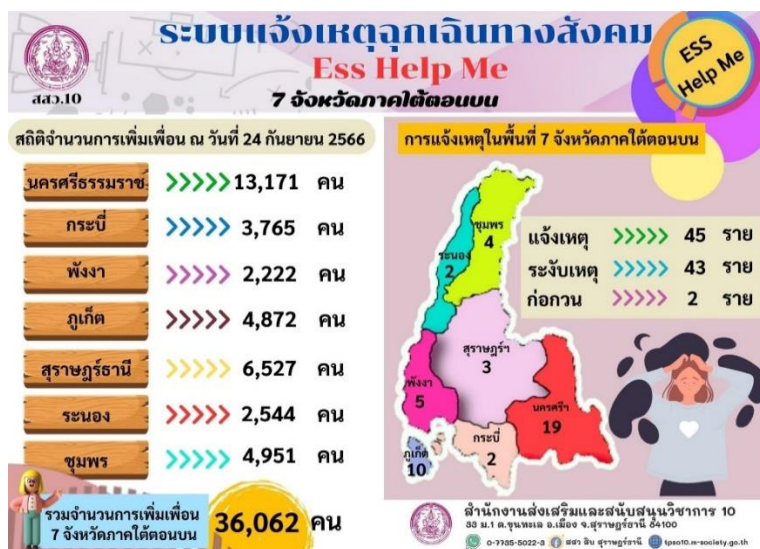
ปี	สุราษฎร์ธานี	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	กระบี่	ระนอง	พังงา	ภูเก็ต
2563	-	-	-	-	1 คดี : ค้าประเวณี (1) ผู้เสียหาย 2 คน	-	2 คดี : บังคับใช้แรงงาน (2) ผู้เสียหาย 2 คน
2564	3 คดี : ค้าประเวณี (1) ขูดจืด (1) บังคับใช้แรงงาน (1) ผู้เสียหาย 8 คน	5 คดี : ค้าประเวณี (1) ขูดจืด (4) ผู้เสียหาย 27 คน	-	-	-	-	-
2565	3 คดี : ค้าประเวณี (3) ผู้เสียหาย 9 คน	-	-	1 คดี : เสือลาก (1) ผู้เสียหาย 2 คน	1 คดี : ค้าประเวณี (1) ผู้เสียหาย 1 คน	-	-
2566	3 คดี : ค้าประเวณี (3) ผู้เสียหาย 3 คน	2 คดี : บังคับใช้แรงงาน(1) : ค้าประเวณี (1) ผู้เสียหาย 2 คน	-	-	3 คดี : ค้าประเวณี (3) ผู้เสียหาย 3 คน	-	9 คดี : ค้าประเวณี (7) เสือลาก (1) ทางเพศรูปแบบอื่น (1) ผู้เสียหาย 14 คน
รวม	9 คดี : ค้าประเวณี (7) ขูดจืด (1) บังคับใช้แรงงาน (1) ผู้เสียหาย 20 คน	7 คดี : ค้าประเวณี (2) ขูดจืด (4) บังคับใช้แรงงาน (1) ผู้เสียหาย 29 คน	-	1 คดี : เสือลาก(1) ผู้เสียหาย 2 คน	5 คดี : ค้าประเวณี (5) ผู้เสียหาย 6 คน	-	11 คดี : บังคับใช้แรงงาน (2) ค้ายาเสพติด (7) เสือลาก (1) ทางเพศรูปแบบอื่น (1) ผู้เสียหาย (16)

ข้อมูลด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ปี 2566

ที่มา : กองต่อต้านการค้ามนุษย์ พ.ม.

4.1.5 ระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินทางสังคม Ess help me

จากสถิติการเพิ่มเพื่อนและแจ้งเหตุ Ess help me ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ณ วันที่ 24 กันยายน 2566 มีจำนวนการเพิ่มเพื่อนทั้งหมด 36,062 คน โดยจังหวัดที่มีจำนวนการเพิ่มเพื่อนมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 13,171 คน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 6,527 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดระนอง และจังหวัดพังงา ตามลำดับ สำหรับการแจ้งเหตุในพื้นที่ 45 ราย ระบุเหตุ 43 ราย ก่อวิน 2 ราย

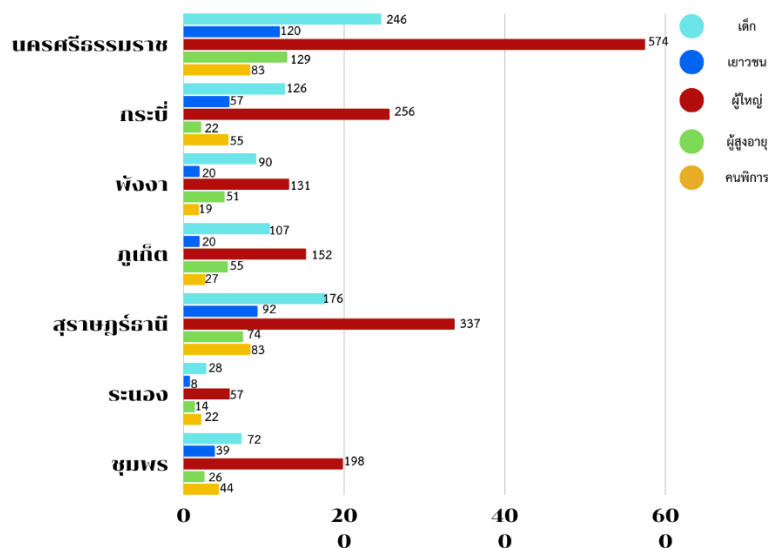

ภาพที่ 63 ข้อมูลการเพิ่มเพื่อนและแจ้งเหตุ Ess help me ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน

ที่มา : กองตรวจราชการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

4.1.6 การให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300

จากสถิติการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 มากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1,152 ราย โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้บริการมากที่สุดคือ กลุ่มผู้ใหญ่ จำนวน 574 ราย รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 762 ราย โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้บริการมากที่สุดคือ กลุ่มผู้ใหญ่ จำนวน 337 ราย จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดระนอง ตามลำดับ ส่วนใหญ่กลุ่มผู้ใช้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 คือกลุ่มผู้ใหญ่

ภาพที่ 64 ข้อมูลสถิติการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน
เดือน มกราคม-กันยายน 2566

ที่มา : กองตรวจราชการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จากสถิติการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่ใช้บริการมากที่สุดคือกลุ่มผู้ใหญ่ เรื่อง รายได้ความเป็นอยู่ รองลงมาคือ กลุ่ม กลุ่มเด็ก เรื่อง สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย และหากมองภาพรวมทุกกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ประเด็นปัญหาที่ต้องการขอรับความช่วยเหลือมากที่สุดคือเรื่อง รายได้ความเป็นอยู่ รองลงมาคือเรื่อง สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย

จากตารางที่ 23 กลุ่มเป้าหมายและปัญหาที่พบมากที่สุดจากการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300

จังหวัด	เด็ก		เยาวชน		ผู้ใหญ่		ผู้สูงอายุ		คนพิการ	
	ปัญหา	จำนวน	ปัญหา	จำนวน	ปัญหา	จำนวน	ปัญหา	จำนวน	ปัญหา	จำนวน
นครศรีธรรมราช	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	163	รายได้ความเป็นอยู่	111	รายได้ความเป็นอยู่	498	รายได้ความเป็นอยู่	72	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	38
กระบี่	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	78	รายได้ความเป็นอยู่	53	รายได้ความเป็นอยู่	212	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	10	รายได้ความเป็นอยู่	29
พังงา	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	60	รายได้ความเป็นอยู่	18	รายได้ความเป็นอยู่	112	รายได้ความเป็นอยู่	18	รายได้ความเป็นอยู่	9
ภูเก็ต	รายได้ความเป็นอยู่	49	รายได้ความเป็นอยู่	17	รายได้ความเป็นอยู่	80	รายได้ความเป็นอยู่	22	รายได้ความเป็นอยู่	12
สุราษฎร์ธานี	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	118	รายได้ความเป็นอยู่	82	รายได้ความเป็นอยู่	258	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	35	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	47
ระนอง	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	16	รายได้ความเป็นอยู่	7	รายได้ความเป็นอยู่	44	รายได้ความเป็นอยู่	10	รายได้ความเป็นอยู่	12
ชุมพร	สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย	36	รายได้ความเป็นอยู่	37	รายได้ความเป็นอยู่	94	รายได้ความเป็นอยู่	13	รายได้ความเป็นอยู่	22

ข้อมูลสถิติการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน
เดือน มกราคม-กันยายน 2566

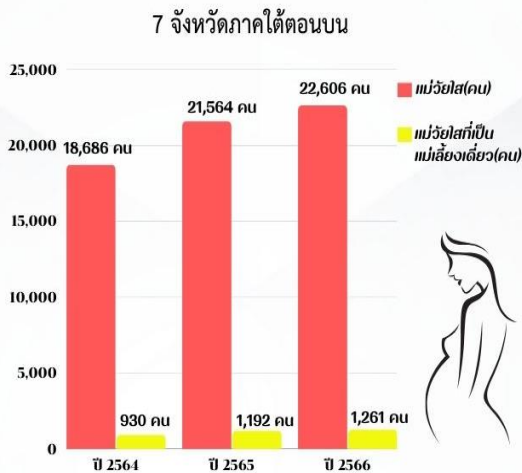
ที่มา : กองตรวจราชการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

4.2 สถานการณ์ประเด็นเร่งด่วน Hot Issues

แม่วัยใสในครัวเรือนเปราะบาง

จากรายงานสถานการณ์ทางสังคมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปี 2565 และการประชุมระดมความเห็น วิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคม 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน และเครือข่าย ในช่วงเดือนมีนาคม 2566 พบว่า ประเด็นปัญหาที่น่าห่วงใยในขณะนี้ ได้แก่ ปัญหาของเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม อาทิ ปัญหาเด็กตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร มีพฤติกรรมก้าวร้าว ออกจากระบบการศึกษากลางคัน เสพยาเสพติด ฯลฯ และจากสถิติโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา พบว่า เด็กและเยาวชนในครัวเรือนเปราะบางมีแนวโน้มกลายเป็นแม่วัยใสสูงขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อแม่วัยใสและเด็กที่เกิดมา ทำให้เกิดปัญหาซ้ำซ้อนเนื่องจากความไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว เกิดแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวสูงขึ้นตามมาด้วย ประกอบกับแม่วัยใสมีอายุน้อยลงส่งผลต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่อย่างมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

แผนภูมิแสดงจำนวนแม่วัยใสและแม่วัยใสที่เป็นแม่เลี้ยงเดี่ยว 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ระหว่าง ปี 2564-ปัจจุบัน

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด กรมกิจการเด็กและเยาวชน ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดแม่วัยใส

ด้านตัวเด็กและเยาวชน

- ขาดทักษะชีวิต อยากรู้ยากลอง ความแปรปรวนของฮอร์โมน
- ขาดความอบอุ่น โหยหาความรัก ทำให้ถูกชักจูงได้ง่าย

ด้านครอบครัว

- ปัญหาเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ปกครอง มุ่งเน้นแต่การทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ส่งผลให้ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูลูก
- ขาดทักษะในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
- ปล่อยปละละเลยเด็ก การเกิดช่องว่างระหว่าง Gen

ด้านชุมชน สังคม/สิ่งแวดล้อม

- แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง แอบแฝงมาก
- พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กมีน้อยลง
- ต้นแบบที่ดี สำหรับเด็กในสังคมมีน้อย

ด้านสื่อเทคโนโลยี

- สื่อลามกอนาจาร มีมากและเข้าถึงง่าย
- เด็กถูกหลอกเข้าสู่โลกโซเชียล โดยขาดทักษะ

แนวทางการเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหา

ด้านตัวเด็กและเยาวชน

- จัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้เรื่องเพศวิถีและทักษะชีวิตที่จำเป็นให้แก่เด็กอย่างต่อเนื่อง
- มีช่องทางให้การปรึกษาและบริการที่หลากหลาย ปลอดภัย และเป็นมิตรกับเด็ก
- ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกิจกรรมที่ค้นหาศักยภาพเชิงบวกและสร้างความภูมิใจในคุณค่าของตนเองให้แก่เด็ก

ด้านครอบครัว

- จัดกิจกรรมเสริมสร้างพลัง ทักษะการสื่อสารเชิงบวก และการสื่อสารเรื่องเพศ ให้แก่พ่อ แม่ ผู้ปกครอง
- รณรงค์ส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้แก่พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ได้เห็นถึงความสำคัญของการใช้เวลาอย่างมีคุณภาพ เพื่อสร้างความอบอุ่นในครอบครัว
- จัดกิจกรรมเพื่อลดช่องว่างความคิดต่าง ระหว่างรุ่นอย่างสร้างสรรค์
- ส่งเสริมความมั่นคงทางอาชีพ/รายได้และความเป็นอยู่ ให้แก่ ครอบครัวเปราะบาง

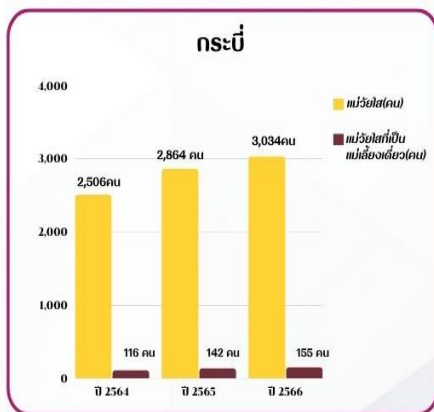
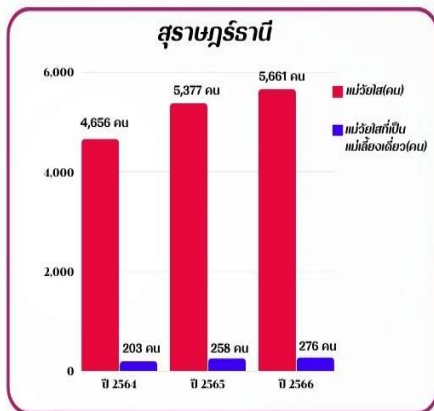
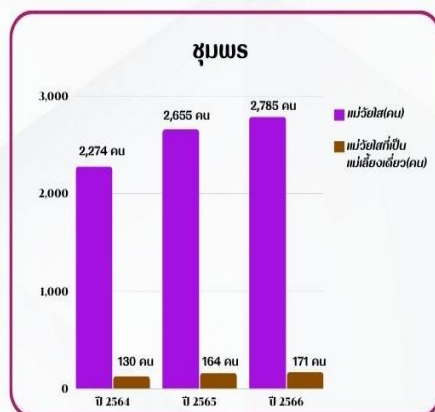
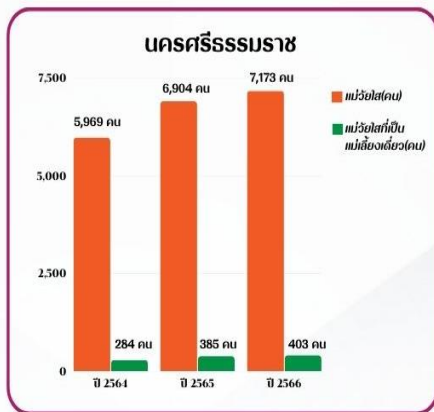
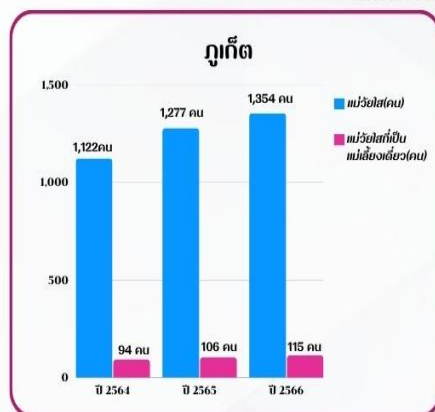
ด้านชุมชน สังคม/สิ่งแวดล้อม

- เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์และปลอดภัยสำหรับเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในทุกมิติ (ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบ)
- ตรวจตราเฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยง และแหล่งอบายมุขในชุมชน
- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ที่ทันต่อสถานการณ์ปัญหาในยุคปัจจุบัน เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการเผชิญเหตุ
- ส่งเสริมให้ศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบลและกลไกเครือข่ายด้านเด็กและครอบครัว ในระดับชุมชน และระดับจังหวัด ให้มีความเข้มแข็ง สามารถเฝ้าระวังป้องกันแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม
- พัฒนากระบวนการข้อมูลด้านเด็กให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และมีระบบติดตามผล

ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

- ส่งเสริมการใช้สื่อ อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยในทุกกลุ่มวัย

ข้อมูลสถานการณ์แม่วัยใสในครัวเรือนเปราะบาง ปี 2564-ปัจจุบัน

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
กรมกิจการเด็กและเยาวชน

ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2566

การวิเคราะห์และจัดลำดับสถานการณ์ทางสังคมกลุ่มจังหวัด สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 ได้รวบรวมข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ 7 จังหวัด ซึ่งเป็นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ได้แก่ จังหวัดชุมพร ระนอง กระบี่ พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยได้มาวิเคราะห์แนวโน้มของสถานการณ์ทางสังคมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวางแผนงาน การเฝ้าระวัง เตือนภัยทางสังคมและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ตามประเด็นสถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

5.1 สถานการณ์เชิงกลุ่มเป้าหมาย

1) กลุ่มเด็กและเยาวชน

สถานการณ์ทั่วไปกลุ่มเด็กและเยาวชนพบว่า ในปี 2565 เด็กช่วงอายุ 0 – 5 ปี มีจำนวนลดลงจากปี 2564 สอดคล้องกับข้อมูลจำนวนราษฎรของประเทศไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 ปี 2565 มีเด็กเกิดใหม่ จำนวน 502,107 คน ในขณะที่ปี 2564 มีเด็กเกิดใหม่ จำนวน 544,570 คน ซึ่งสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ชี้ว่าประชากรไทยเริ่มลดลง และช่องระหว่างจำนวนการเกิดและตายของประเทศไทยในปี 2565 ยิ่งกว้างขึ้น อัตราการเกิดเท่ากับ 7.6 ต่อประชากร 1,000 คน ในขณะที่อัตราการตายเท่ากับ 8.9 ต่อประชากร 1,000 คน

แนวโน้มสถานการณ์เชิงประเด็นกลุ่มเด็ก พบว่า จำนวนเด็ก อายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครมภ์ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ในช่วงปี 2565 – 2566 ทุกจังหวัดมีอัตราเพิ่มขึ้น โดยจังหวัดพังงา มีจำนวนเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครมภ์มากที่สุด อยู่ที่อัตราการเพิ่ม 2.0 รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่อัตราการเพิ่ม 1.5 จังหวัดระนอง อยู่ที่อัตราการเพิ่ม 0.8 จังหวัดภูเก็ต อยู่ที่อัตราการเพิ่ม 0.8 จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ที่อัตราการเพิ่ม 0.6 จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ที่อัตราการเพิ่ม 0.6 และจังหวัดกระบี่ อยู่ที่อัตราการเพิ่ม 0.3 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลแม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงที่ได้รับสิทธิ์เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดของกลุ่มเด็กแรกเกิดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน

ด้านพฤติกรรมเด็กและเยาวชน และความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน ในช่วงปี 2563 – 2566 มีแนวโน้มลดลง โดยในปี 2563 เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน 1,184 คน และถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 175 คน ปี 2564 เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน 896 คน เด็กถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 141 คน ปี 2565 เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน 700 คน เด็กถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 144 คน และปี 2566 เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม จำนวน 459 คน เด็กถูกกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 92 คน สอดคล้องกับรายงานสถิติ ประจำปี 2565 ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ซึ่งจำนวนเด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีในช่วง ปี 2563 – 2565 มีจำนวนลดลง แต่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี 2565 เมื่อเทียบกับปี

2564 สถิติความรุนแรงที่ลดลงนั้น เป็นเพราะมาตรการเคอร์ฟิวในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ทำให้การก่อเหตุรุนแรงในลักษณะปะทะกันลดลงแต่อาจจะไปเพิ่มขึ้นในสื่อสังคมออนไลน์

2) กลุ่มสตรีและครอบครัว

จากข้อมูลรายงานสถานการณ์ทางสังคมของ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ด้านสตรีและครอบครัว พบว่า ในปี 2563 - 2565 สัดส่วนประชากรเพศหญิงมีอัตราเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลด้านแรงงาน ในช่วงปี 2564 - 2565 แรงงานหญิงมีอัตราเพิ่มขึ้น และมีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นและมากกว่าแรงงานชาย เช่นกัน

ด้านความสัมพันธ์ทางครอบครัว พบว่า ในช่วงปี 2563 - 2565 มีอัตราการหย่าร้างสูงขึ้นทุกปี ซึ่งจากสถิติจากกรมการปกครองพบว่าภายในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา คนไทยมีการจดทะเบียนหย่ามากกว่า 1.3 ล้านคู่ นับเฉพาะปี 2565 ที่ผ่านมากกว่า 1.4 แสนคู่ ส่วนในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2566 มีสถิติหย่าร้างแล้ว 24,901 คู่ โดยในปี 2565 พื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน มีจังหวัดพังงาที่มีอัตราการหย่าร้างสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมา จังหวัดชุมพร คิดเป็นร้อยละ 49.8 จังหวัดกระบี่ คิดเป็นร้อยละ 49 จังหวัดนครศรีธรรมราช คิดเป็นร้อยละ 45.9 จังหวัดภูเก็ต คิดเป็นร้อยละ 45.7 และจังหวัดสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 43.3 ยกเว้นจังหวัดระนองซึ่งมีอัตราการหย่าร้างลดลง ในปี 2565 คิดเป็นร้อยละ 44.7 ซึ่งสัมพันธ์กับจำนวนแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับข้อมูลด้านความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2564 - 2565 ของพบว่า สตรีถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มขึ้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและทางเพศ ทั้งนี้ จากข้อมูลศูนย์ปฏิบัติการกรมกิจการและสถาบันครอบครัว ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว สาเหตุส่วนมากมาจาก ยาเสพติด สุรา หិងหวง สุรา+บันดัลโทสะ บันดัลโทสะ จากสาเหตุเหล่านี้อาจส่งผลให้เกิดปัญหาด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งจากระบบฐานข้อมูล MSO-Logbook พบว่า ครว้เรือน เปราะบาง ประสบปัญหา ด้านรายได้มากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านความเป็นอยู่ และวัยแรงงานมากที่สุด

3) กลุ่มคนพิการ

ผลการจัดเวทีวิชาการและการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 และ 11 จัดการประชุมเวทีวิชาการและการจัดสมัชชาสวัสดิการสังคมจังหวัดภาคใต้ ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 17 มีนาคม 2566 ณ โรงแรม แก้วสมุย รีสอร์ท อำเภอมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผู้พิการได้รับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม มีบทบาท มีอาชีพ ในสังคมมากขึ้น และได้รับการดูแลมากกว่าในอดีตสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีการเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการ แต่จากข้อมูลคนพิการแยกตามช่วงอายุ พบว่า จำนวนคนพิการเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น ทำให้คนพิการที่เป็นผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้นอย่างเป็นนัยสำคัญและสิ่งที่น่าห่วงใย อีกประการหนึ่ง สำหรับคนพิการที่สูงอายุ คือ การมีโรคประจำตัวทำให้เป็นผู้ป่วย ติดเตียง หรือมีโรคเรื้อรัง เป็นภาระแก่ลูกหลานในการดูแล รวมทั้งไม่สามารถเลือกอาชีพในการทำงานที่ถนัดหรือสนใจได้เนื่องจากปัญหาความพิการ สอดคล้องกับข้อมูลของการเข้าถึงบริการของรัฐที่แสดงให้เห็นว่ายังคงมีจำนวนคนพิการที่เข้ารับบริการของรัฐด้านมิติความเป็นอยู่

ในปริมาณที่น้อย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ของจำนวนคนพิการทั้งหมดที่จดทะเบียนใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากสถิติจำนวนคนพิการที่จำแนกตามประเภทความพิการ จะพบว่า มีการจำแนกประเภทความพิการตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ.2550 ทั้ง 7 ประเภทความพิการและประเภทความพิการที่มีจำนวนสูงที่สุดได้แก่ความพิการทางการเคลื่อนไหว การได้ยิน การมองเห็น จิตใจหรือพฤติกรรม สติปัญญา ออทิสติก และการเรียนรู้ ตามลำดับ ซึ่งมีองค์กรคนพิการแต่ละประเภทจำนวนมากที่อยู่ใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ถึง 67 แห่ง ซึ่งพร้อมที่จะทำงานบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

4) กลุ่มผู้สูงอายุ

จากสถานการณ์ทั่วไปของกลุ่มผู้สูงอายุของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 ผู้สูงอายุมิแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2564 โดยผู้สูงอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 60 – 69 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุ 70 – 79 ปี และ 80 ปีขึ้นไปตามลำดับ โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากร ในจังหวัดมากที่สุดคือ จังหวัดชุมพร ร้อยละ 19.5 รองลงมาคือ จังหวัดพังงา ร้อยละ 18.7 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 16.8 จังหวัดระนอง ร้อยละ 16.4 จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 14.6 จังหวัดกระบี่ ร้อยละ 13.7 และจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 13.2 โดยจังหวัดที่จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (ร้อยละ 20) คือ จังหวัดชุมพร

สถานการณ์เชิงประเด็นกลุ่มผู้สูงอายุ จากสถิติสำนักสนับสนุนสุขภาวะประชากรกลุ่มเฉพาะ สสส. พบว่า สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย จากการสำรวจปี 2565 มีผู้สูงอายุจำนวน 12.69 ล้านคน ช่วงอายุ 60 – 69 ปี อยู่คนเดียว ร้อยละ 12 และ ร้อยละ 21.1 อยู่ลำพังกับคู่สมรส ทั้ง 2 กลุ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จัดเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีความเปราะบางต่อปัญหาต่างๆ ทั้งพบปัญหาสุขภาพโรคไม่ติดต่อ (NCDs) อย่างต่อเนื่อง มีรายได้น้อย ต้องอาศัยเบี้ยยังชีพ ขาดพื้นที่หรือโอกาสทำกิจกรรม มีอุปสรรคการเดินทาง รวมถึงที่อยู่อาศัยไม่เอื้อต่อการใช้ชีวิตอย่างสะดวก ปลอดภัย และสำหรับผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน อยู่ลำพังคนเดียวมากที่สุดคือ จังหวัดชุมพร อยู่ที่ร้อยละ 9 รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ร้อยละ 8.5 จังหวัดพังงา ร้อยละ 6.4 จังหวัดระนอง ร้อยละ 6.2 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 6.1 จังหวัดกระบี่ ร้อยละ 5.4 และจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 2.5 ตามลำดับ หากพิจารณาแนวโน้มในช่วงปี 2563 – 2564 พบว่า จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มผู้สูงอายุอยู่ลำพังคนเดียวเพิ่มขึ้น

5.2 สถานการณ์ทางสังคมเชิงประเด็น

1) สถานการณ์กลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน

จากฐานข้อมูลระบบ MSO-Logbook แยกรายมิติ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีครัวเรือนเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 108,754 ครัวเรือน แยกตามรายมิติ พบว่า ครัวเรือนเปราะบางประสบปัญหาในมิติด้านรายได้มากที่สุด จำนวน 83,036 ครัวเรือน รองลงมา คือ มิติด้านความเป็นอยู่ จำนวน 16,854 ครัวเรือน มิติด้านสุขภาพ จำนวน 4,521 ครัวเรือน มิติด้านการศึกษา จำนวน 3,039 ครัวเรือน และมิติด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ จำนวน 1,304 ครัวเรือน มีครัวเรือนเปราะบาง จำนวน 89,931

ครัวเรือน มีครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง จำนวน 14,224 ครัวเรือน เมื่อจัดระดับความเปราะบางของครัวเรือน เป็น 4 ระดับ พบว่า ระดับ 0 จำนวน 1,446 ครัวเรือน ระดับ 1 จำนวน 29,346 ครัวเรือน ระดับ 2 จำนวน 53,343 ครัวเรือน และระดับ 3 จำนวน 5,796 ครัวเรือน

ผลการขับเคลื่อนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือนของกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ตอนบน พบว่า ครัวเรือนทั้งหมดที่ได้รับการช่วยเหลือ มีจำนวน 89,028 ครัวเรือน จังหวัดที่มีครัวเรือนเปราะบางมากที่สุดและดำเนินการให้ความช่วยเหลือแล้ว 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 29,805 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 34.48 ของครัวเรือนทั้งหมดที่ได้รับการช่วยเหลือ รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 24,678 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 27.72 จังหวัดชุมพร จำนวน 10,521 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.82 จังหวัดกระบี่ จำนวน 10,165 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.42 จังหวัดพังงา จำนวน 5,213 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.86 จังหวัดระนอง จำนวน 4,786 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 5.38 และจังหวัดภูเก็ต จำนวน 3,860 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 4.34 เมื่อแยกการช่วยเหลือตามรายมิติ พบว่า มิติด้านรายได้ ได้รับการช่วยเหลือมากที่สุด จำนวน 79,898 ครัวเรือน รองลงมา คือ มิติด้านความเป็นอยู่ จำนวน 12,327 ครัวเรือน มิติด้านสุขภาพ จำนวน 3,404 ครัวเรือน มิติด้านการศึกษา จำนวน 1,732 ครัวเรือนและมิติด้านการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ 1,116 ครัวเรือน ตามลำดับ

2) สถานการณ์แม่วัยใสในครัวเรือนเปราะบาง

จากสถิติข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด กรมกิจการเด็กและเยาวชน ในระยะ 3 ปี (ปี 2564 – 2566) แสดงข้อมูลสนับสนุนให้เห็นถึงปัญหาดังกล่าว โดยพบว่า แม่วัยใส และแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยว มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีทุกจังหวัด ในปี 2566 จังหวัดกระบี่ มีอัตราแม่วัยใสมากที่สุด เท่ากับ 6.67 ต่อจำนวนประชากร 1,000 คน รองลงมาคือ จังหวัดระนอง 6.26 จังหวัดชุมพร 5.92 จังหวัดพังงา 5.72 จังหวัดสุราษฎร์ธานี 5.61 จังหวัดนครศรีธรรมราช 4.98 และจังหวัดภูเก็ต 3.47

ในขณะที่อายุของแม่วัยใสลดน้อยลง สอดคล้องกับระบบฐานข้อมูล HDC ของสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปีที่ตั้งครรภ์ ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี และสูงกว่าค่าเป้าหมายอัตราการตั้งครรภ์ของเด็กและเยาวชน ช่วงอายุระหว่าง 10 – 14 ปี ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน 0.5 ต่อประชากร 1,000 คน โดยจังหวัดที่แม่วัยใสอายุต่ำกว่า 15 ปี มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นและเกินค่าเป้าหมาย ได้แก่ จังหวัดพังงา จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ

3) สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน จำนวนทั้งสิ้น 793,956 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยใน ปี 2564 มีผู้สูงอายุร้อยละ 15.94 ในปี 2565 มีผู้สูงอายุร้อยละ 16.12 โดยมีจังหวัดที่กำลังจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (ผู้สูงอายุร้อยละ 20)

จำนวน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร มีผู้สูงอายุร้อยละ 19.54 จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผู้สูงอายุ ร้อยละ 19.35 จังหวัดพังงา มีผู้สูงอายุร้อยละ 19.22

จากข้อมูลแสดงร้อยละผู้สูงอายุ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปี 2566 พบว่า จำนวน ผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นจะสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของฐานข้อมูลคนพิการที่เป็นผู้สูงอายุ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 66,260 คน คิดเป็นร้อยละ 52.91 ของคนพิการที่จดทะเบียน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม มีจำนวน 1,331 ครอบครัว ได้รับการช่วยเหลือในการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยไปแล้ว จำนวน 536 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 40.27 และยังไม่ได้รับสิทธิการช่วยเหลืออีก 795 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 59.72 โดยจังหวัดที่มีผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสมจำนวนมาก ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจากข้อมูลผู้สูงอายุที่ได้รับสิทธิภายใต้โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดกรมกิจการเด็กและเยาวชนปี 2566 พบว่า มีผู้สูงอายุยากจนต้องรับภาระเลี้ยงดูเด็กอายุไม่เกิน 6 ปี (ครอบครัวหัววงกลาง) จำนวน 2,455 คน โดยพบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชมีผู้สูงอายุที่ต้องรับภาระเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมากที่สุด รองลงมา คือ จังหวัดพังงา และ จังหวัดชุมพร

4) สถานการณ์การค้ามนุษย์

จากข้อมูลด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2566 มีคดีทั้งหมด จำนวน 17 คดี ผู้ต้องหา จำนวน 36 คน ผู้เสียหาย จำนวน 22 คน รูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ มากที่สุดคือ การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี 14 คดี รองลงมาคือ ผลิตหรือเผยแพร่วัตถุ สื่อลามก จำนวน 1 คดี การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น 1 คดี และการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ 1 คดี หากเปรียบเทียบข้อมูลตั้งแต่ปี 2563-2566 พบว่า สถานการณ์การค้ามนุษย์เชิงประเด็นพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน มีจำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2566 จังหวัดที่มีคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์มากที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 11 คดี ผู้เสียหาย 16 คน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 9 คดี ผู้เสียหาย 20 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง และจังหวัดกระบี่ ตามลำดับ สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพังงายังไม่พบคดี รูปแบบที่พบมากที่สุด คือ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ รองลงมาคือ การแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน

4) ระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินทางสังคม Ess help me

จากสถิติการเพิ่มเพื่อนและแจ้งเหตุ Ess help me ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ณ วันที่ 24 กันยายน 2566 มีจำนวนการเพิ่มเพื่อนทั้งหมด 36,062 คน โดยจังหวัดที่มีจำนวนการเพิ่มเพื่อนมากที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 13,171 คน รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 6,527 คน จังหวัดชุมพร จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดระนอง และจังหวัดพังงา ตามลำดับ สำหรับการแจ้งเหตุในพื้นที่ 45 ราย ระบุเหตุ 43 ราย ก่อทวน 2 ราย

5) การให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300

จากสถิติการใช้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300 ในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่ใช้บริการมากที่สุดคือกลุ่มผู้ใหญ่ เรื่อง รายได้ความเป็นอยู่ รองลงมาคือ กลุ่มเด็ก เรื่องสิทธิสวัสดิการและกฎหมาย และหากมองภาพรวมทุกกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ประเด็นปัญหาที่ต้องการขอรับความช่วยเหลือมากที่สุดคือเรื่อง รายได้ความเป็นอยู่ รองลงมาคือเรื่อง สิทธิสวัสดิการและกฎหมาย

6.1 บทสรุป

ที่ตั้งและอาณาเขต

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 รับผิดชอบพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่โดยรวม 7 จังหวัด ขนาด 41,564 ตารางกิโลเมตร มี 74 อำเภอ 533 ตำบล 4,349 หมู่บ้าน 571 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

จำนวนประชากร

ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน มีจำนวนทั้งหมด 4,487,811 คน มีจำนวนเด็กอายุ 0 – 14 ปี จำนวน 815,653 คน วัยแรงงาน อายุ 15 – 59 ปี จำนวน 2,892,188 คน วัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 779,967 คน และจำแนกอายุไม่ได้ จำนวน 3 คน โดยสัดส่วนประชากรทุกช่วงวัยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ด้านสาธารณสุข

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน มีจำนวนหน่วยบริการสาธารณสุข จำนวน 2,280 แห่ง แบ่งเป็น หน่วยบริการภาครัฐ จำนวน 915 แห่ง หน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 1,365 แห่ง และสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ปี 2563-2564 มีจำนวนเพิ่มขึ้น

สาเหตุการตายจากโรคต่างๆ 5 อันดับแรก พบว่า สาเหตุการตายอันดับ 1 คือ วัชรา รongลงมา คือ หัวใจล้มเหลวไม่ระบุรายละเอียด การติดเชื้อในกระแสเลือดไม่ระบุชนิด หัวใจล้มเหลว และสาเหตุการตายอื่น ตามลำดับ

การป่วยเป็นโรคซึมเศร้าของประชากร พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเกือบทุกจังหวัด โดยจังหวัด สุราษฎร์ธานี มีอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าเพิ่มขึ้นมากที่สุด และมีเพียงจังหวัดเดียวที่อัตราการ เพิ่มขึ้นของผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้ามลดลงคือ จังหวัดภูเก็ต

อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ พบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราช มีอัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จมากที่สุด

เด็กที่มีพัฒนาการสมวัยและสูงดีสมส่วน ปี 2566 จังหวัดระนอง มีเด็ก 0-5 ปี ที่มีพัฒนาการ สมวัยสูงที่สุด และจังหวัดที่เด็กอายุ 6-14 ปี สูงดีสมส่วนมากที่สุด คือจังหวัดกระบี่

ด้านเศรษฐกิจ รายได้ และการทำงาน

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) ปี 2560 , 2562 และปี 2564 พบว่า ปี 2564 จังหวัดชุมพร มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per Capita) สูงสุด จำนวน 259,853 บาทต่อปี

รายได้และหนี้สินต่อครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ปี 2564 มีจำนวนรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน 29,401 บาท และมีจำนวนหนี้สินต่อครัวเรือน 223,368 บาท สัดส่วนหนี้สินประเภทหนี้สินเพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน หนี้สินเพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน หนี้สินเพื่อการเกษตรมีสัดส่วนที่ลดลง และหนี้สินที่ใช้ทำธุรกิจไม่ใช่เกษตร หนี้สินเพื่อใช้ในการศึกษา และหนี้สินอื่นๆ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น

ครัวเรือนที่มีการออมเงิน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีแนวโน้มการออมเงินเพิ่มขึ้นทุกจังหวัด โดยในปี 2565 มีครัวเรือนที่มีการออมเงินเพิ่มขึ้นทุกจังหวัด โดยจังหวัดที่มีครัวเรือนออมเงินสูงที่สุดคือ จังหวัดพังงา

จำนวนกำลังแรงงาน พบว่า ปี2565 จำนวนกำลังแรงงานรวม มีจำนวน 2,623,883 คน ซึ่งกำลังแรงงานเพศชายมีแนวโน้มลดลง ขณะเดียวกันกำลังแรงงานเพศหญิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 1,173,568 คน และอัตราการว่างงาน ในปี 2565 จังหวัดที่มีอัตราการว่างงานสูงที่สุดคือ จังหวัดพังงา และข้อมูลสัดส่วนแรงงานนอกระบบ พบว่า จังหวัดภาคใต้ตอนบนมีจำนวนแรงงานนอกระบบมากกว่าแรงงานในระบบ ยกเว้นจังหวัดภูเก็ตเพียงจังหวัดเดียวที่มีจำนวนแรงงานในระบบมากกว่าแรงงานนอกระบบ

ด้านการศึกษา

สถานศึกษา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีจำนวนสถานศึกษา ทั้งในและนอกระบบ ประจำปีการศึกษา 2566 ทั้งสิ้น จำนวน 3,803 แห่ง โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีจำนวนสถานศึกษา มากที่สุด มีเด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ รวมทั้งสิ้น 850,366 คน จังหวัดที่มีเด็กเข้าถึงระบบ การศึกษาภาคบังคับมากที่สุดคือจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่า มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกจังหวัดยกเว้น จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดระนอง โดยปี 2564 จังหวัดที่มีปี การศึกษาเฉลี่ย ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มากที่สุดคือจังหวัดภูเก็ต

เด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา ในปี 2565 จังหวัดที่มีเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา มากที่สุดคือจังหวัดภูเก็ต มีเด็กนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษ ในปี 2565 โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมีเด็ก นักเรียนยากจนและยากจนพิเศษมากที่สุด

ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกจังหวัดยกเว้นจังหวัด สุราษฎร์ธานีและจังหวัดระนอง ซึ่งมีจำนวนลดลง

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การรับแจ้งคดีอาญาตามฐานความผิด มีการรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีจำนวนการรับ แจ้งมากกว่าคดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยจังหวัดภูเก็ตมีการรับแจ้งคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มากที่สุด

อุบัติเหตุบนท้องถนน พบว่า ในปี 2565 จังหวัดภูเก็ตมีสัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้อง ถนนมากที่สุด และจังหวัดพังงามีสัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนนน้อยที่สุด

สำหรับจังหวัดที่มีสัดส่วนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนมากที่สุดคือ จังหวัดพังงา และจังหวัดที่มีสัดส่วนผู้ทุพพลภาพมากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านเด็กและเยาวชน

จำนวนเด็กและเยาวชนจำแนกกลุ่มอายุ ปี 2564-2565 พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเด็ก 0-5 ปี มีจำนวนลดลง เด็ก 6-14 ปี มีจำนวนเพิ่มขึ้น เยาวชน 15-18 ปี มีจำนวนเพิ่มขึ้น และเยาวชน 19-24 ปี มีจำนวนลดลง

จำนวนและอัตราเด็กแรกเกิด พบว่า ในปี 2565 ส่วนใหญ่มีแนวโน้มจำนวนและอัตราเด็กแรกเกิดที่เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ยกเว้นจังหวัดชุมพร และจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีแนวโน้มลดลง โดยจังหวัดที่มีจำนวนและอัตราเด็กแรกเกิดน้อยที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต ส่วนจังหวัดที่มีอัตราส่วนพึ่งพิงวัยเด็กสูงสุด คือจังหวัดระนอง และมีจังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช และมีจังหวัดสุราษฎร์ธานีเท่านั้นที่มีแนวโน้มอัตราส่วนพึ่งพิงวัยเด็กลดลง ในส่วนของจำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครุฑ มีอัตราเพิ่มขึ้นทุกจังหวัด โดยจังหวัดพังงามีจำนวนเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี ที่ตั้งครุฑสูงสุด รวมไปถึงอัตราการคลอดมีชีพในเด็กและเยาวชน จังหวัดที่มีอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี สูงสุดคือ จังหวัดชุมพร

จำนวนเด็กและเยาวชนในบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด พบว่า ในปี 2566 มีจำนวนเด็กอายุ 0-17 ปี มาใช้บริการเพิ่มขึ้น และเด็กอายุ 18-25 ปี มาใช้บริการลดลง

ปี 2565 มีจำนวนครอบครัวอุปถัมภ์ทั้งหมด จำนวน 384 ครอบครัว และมีเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์ จำนวน 391 คน จังหวัดที่มีเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์และมีเด็กในครอบครัวอุปถัมภ์มากที่สุดคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การตั้งครุฑซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี พบว่า ในปี 2566 จังหวัด ที่มีร้อยละการตั้งครุฑซ้ำในสตรีที่อายุต่ำกว่า 20 ปี สูงที่สุด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีเพียงจังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ต ที่มีแนวโน้มลดลง ในส่วนของแม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวที่ได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2565 มีแม่วัยใสและแม่วัยใสเลี้ยงเดี่ยวได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จำนวน 20,387 คน

พฤติกรรมเด็กและเยาวชน และความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน พบว่า ในปี 2566 เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม มีแนวโน้มลดลงจากปี 2565 โดยเด็กถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวและเด็กถูกระทำความรุนแรงนอกครอบครัวมีจำนวนลดลงซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ที่มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด

ข้อมูลจำนวนครอบครัวที่ได้รับการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน พบว่า ในปี 2565 จังหวัดที่ให้การช่วยเหลือเงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวมากที่สุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 1,193 ครอบครัว จำนวนเด็ก 1,893 คน

ด้านสตรีและครอบครัว

ข้อมูลสัดส่วนประชากรเพศหญิงจำแนกกลุ่มอายุ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2563-2565 สัดส่วนประชากรเพศหญิงทุกวัย ตั้งแต่วัยเด็กหญิง วัยแรงงานหญิง และวัยสูงอายุหญิง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

ครอบครัวที่จะทะเบียนสมรส หย่าร้าง และอัตราการหย่าร้าง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2565 จังหวัดพังงา มีอัตราการหย่าร้างมากที่สุด

อัตราการว่างงานในสตรี เปรียบเทียบกับกำลังแรงงานจำแนกตามเพศ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 อัตราการว่างงานในเพศชายและเพศหญิงลดลง จากปี 2563-2564 และอัตราการว่างงานในเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย ในส่วนของอัตราแรงงานในระบบ ปี 2565 เพศหญิงมีเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่อัตราแรงงานในระบบเพศชายมีจำนวนลดลง

ความรุนแรงในสตรีและครอบครัว ในปี 2566 ครอบครัวที่มีคนในครอบครัวกระทำ ความรุนแรงต่อกัน สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกาย จิตใจ และถูกล่วงละเมิดทางเพศ มีแนวโน้มลดลง แต่ก็ยังเป็นสถานการณ์ที่ต้องเฝ้าระวัง

ด้านคนพิการ

จำนวนและสัดส่วนคนพิการที่ได้รับการจดทะเบียน ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า มีคนพิการได้รับการจดทะเบียนเพิ่มขึ้น โดยในปี 2565 มีผู้พิการที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งสิ้น 121,658 คน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยส่วนใหญ่เป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายและทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

จำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม ในปี 2565 มีจำนวนนักเรียนพิการที่เข้าเรียนในโรงเรียนแบบเรียนรวม ทั้งหมด 43,266 คน และจากข้อมูลคนพิการที่ได้รับการศึกษา ในช่วงปี 2563-2566 พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2566 มีจำนวน 3,731 ราย

การรับคนพิการเข้าทำงาน ในปี 2566 มีสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน จำนวน 415 แห่ง เมื่อกำหนดอัตราส่วนที่ต้องรับคนพิการเข้าทำงาน พบว่า ต้องรับจำนวนทั้งหมด 1,043 ราย โดย จังหวัดภูเก็ตมีสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปมากที่สุด และสัดส่วนการรับคนพิการเข้าทำงาน ส่วนใหญ่จะรับคนพิการเข้าทำงานตาม ม.33 รองลงมาคือเงินกองทุนตาม ม.34

สวัสดิการด้านคนพิการ ในปี 2566 มีจำนวนการให้บริการกายอุปกรณ์สำหรับช่วยคนพิการ 112 ครั้ง จำนวนคนพิการที่ได้รับเบี้ยยังชีพ 116,483 คน และการบริการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ 767 ครั้ง

ด้านผู้สูงอายุ

จำนวนผู้สูงอายุ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ในปี 2565 ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีและต่อเนื่อง โดย ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ 60 – 69 ปี รองลงมาคือผู้สูงอายุ 70 – 79 ปี และผู้สูงอายุ 80 ปี

ขึ้นไป โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรมากที่สุดคือ จังหวัดชุมพร รองลงมาคือ จังหวัดพังงา และในปี 2566 มีผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ จำนวน 690,398 คน โดยจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุด

การคัดกรองผู้สูงอายุติดสังคม ติดบ้าน ติดเตียง ในปี 2566 มีผู้สูงอายุติดสังคมมากที่สุด รองลงมาคือติดบ้าน และติดเตียง ทั้งนี้ แนวโน้มผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และในปี 2564 ผู้สูงอายุที่อยู่เพียงลำพัง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น พบมากในจังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัด สุราษฎร์ธานี

ความรุนแรงในผู้สูงอายุ ในปี 2566 ผู้สูงอายุที่ถูกกระทำความรุนแรงมีจำนวนลดลงเล็กน้อย โดยจำนวนการแจ้งเหตุร้องเรียนความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุ มีจำนวน 13 ครั้ง ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 15 คน และถูกทำร้ายด้านจิตใจ จำนวน 13 คน

ผู้สูงอายุที่กู้ยืมเงินประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุ ปี 2565-2566 พบว่า มีจำนวน ผู้สูงอายุที่กู้ยืมเงินประกอบอาชีพจากกองทุนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น โดย จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการกู้ยืม เงินกองทุนผู้สูงอายุมากที่สุด และสำหรับผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ในการจัดงานศพผู้สูงอายุตามประเพณี เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดทุกจังหวัด

ด้านกลุ่มคนเปราะบาง

กลุ่มคนเป้าหมายตามฐานข้อมูลระบบ MSO-Logbook แยกรายมิติ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ตอนบน พบว่า ในปี 2566 มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 108,754 ครัวเรือน ซึ่งแบ่งเป็น มิติด้าน ความเป็นอยู่ จำนวน 16,854 ครัวเรือน มิติด้านการศึกษา จำนวน 3,039 ครัวเรือน มิติด้านสุขภาพ จำนวน 4,521 ครัวเรือน มิติด้านรายได้ จำนวน 83,036 ครัวเรือน และมิติด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ จำนวน 1,304 ครัวเรือน

ครัวเรือนเปราะบาง จำนวน 89,931 ครัวเรือน ครัวเรือนที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง จำนวน 14,224 ครัวเรือน โดยระดับความเปราะบางของครัวเรือน แบ่งเป็น ระดับ 0 จำนวน 1,446 ครัวเรือน ระดับ 1 จำนวน 29,346 ครัวเรือน ระดับ 2 จำนวน 53,343 ครัวเรือน และระดับ 3 จำนวน 5,796 ครัวเรือน และจำนวน ครัวเรือนทั้งหมดที่ได้รับความช่วยเหลือ จำนวน 89,028 ครัวเรือน โดยจังหวัดที่มีครัวเรือนเปราะบางมากที่สุด และดำเนินการให้ความช่วยเหลือแล้ว 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัด ชุมพร

ชุมชนผู้มีรายได้น้อย ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน มีจำนวนทั้งหมด 85 ชุมชน โดย ในปี 2566 จังหวัดที่มีจำนวนคนเร่ร่อน/ไร้ที่อยู่ มากที่สุดคือจังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาคือจังหวัดชุมพร สำหรับจังหวัดที่มีจำนวนผู้แสดงความสามารถมากที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช รองลงมาคือจังหวัดภูเก็ต

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ด้านเด็กและเยาวชน

1.เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สภาเด็กและเยาวชนให้เป็นกลไกหลักในการประสานบูรณาการทุกภาค ส่วนเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไขและพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่

2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลเด็กให้ครอบคลุมเด็กทุกประเภท ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน
3. เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง สามารถดูแลสมาชิกในครอบครัวได้อย่างมีคุณภาพ
4. ส่งเสริมให้มีระบบสวัสดิการที่สามารถหนุนเสริมให้ครอบครัวเลี้ยงดูเด็กแต่ละช่วงวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. พัฒนาศักยภาพเครือข่ายผู้ปฏิบัติต้นด้านเด็ก และสร้างกลไกความร่วมมือเชิงบูรณาการที่มีความสอดคล้องต่อเนื่อง
6. พัฒนากลไกคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดให้มีศักยภาพ สามารถกำหนดกรอบทิศทางการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิและพัฒนาเด็กครอบคลุมทุกประเภททุกพื้นที่

ด้านสตรีและครอบครัว

1. ควรมีแผนบูรณาการพัฒนาสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็งทุกมิติที่มีประสิทธิภาพ ทั้งระดับประเทศ และระดับจังหวัดและนำสู่การปฏิบัติที่จริงจัง
2. ขยายโอกาสในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างทักษะความรู้
3. ส่งเสริมให้ครอบครัวเป็นครอบครัวคุณภาพ ใช้สื่อสารเชิงบวก มีเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีคุณภาพ และไม่ใช้ความรุนแรงในการจัดการปัญหา
4. ส่งเสริมกิจกรรมครอบครัว ให้ความรู้ ในการลดและป้องกันความรุนแรงในครอบครัว การรณรงค์ส่งเสริมด้านอื่นๆเพื่อลดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว
5. ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญและร่วมขับเคลื่อนนโยบายด้านการพัฒนาของท้องถิ่นผ่านแผนงาน/โครงการ โดยเฉพาะด้านการศึกษาและการส่งเสริมอาชีพรวมถึงการเป็นศูนย์รวมหรือศูนย์ประสานงานให้กับอาสาสมัคร คนและครอบครัวในระดับชุมชน
6. พัฒนาศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถเป็นกลไกพัฒนาครอบครัว เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาในครอบครัวได้ด้วยชุมชนเอง รวมทั้งยกระดับศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนระดับดีเด่นและดีมาก ให้มีกิจกรรมโรงเรียนครอบครัวและเป็นศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์ช่วยเหลือสังคมตำบล

ด้านคนพิการ

1. สร้างคุณค่าให้กับคนพิการเพื่อความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการศึกษาและการเรียนรู้ให้แก่คนพิการ โดยเฉพาะหลังจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และสร้างการรับรู้เรื่องแนวทางการอยู่ร่วมกันระหว่างคนในสังคมกับคนพิการ
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไปเต็มพื้นที่เพื่อเป็นกลไกในการสนับสนุนให้ผู้พิการสามารถเข้าถึงบริการและสวัสดิการได้ครอบคลุมทุกพื้นที่
3. ฝึกอาชีพให้แก่คนพิการและผู้ดูแลคนพิการให้สอดคล้องกับกายภาพ ความต้องการ และความสามารถ โดยเน้นการฝึกอาชีพในระยะสั้น รวมถึงการเข้าสู่ตลาดแรงงานในโอกาสต่อไป

4. ศูนย์บริการคนพิการจังหวัดเป็นกลไกในการเชื่อมโยง ความช่วยเหลือทั้งในระดับจังหวัดสู่ระดับพื้นที่และขณะเดียวกันรวบรวมปัญหาและอุปสรรครวมทั้งข้อเสนอในพื้นที่ขับเคลื่อนเป็นวาระจังหวัด และนำข้อเสนอสู่ส่วนกลางเพื่อขับเคลื่อนนโยบายต่อไป

5. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา

6. ยกระดับและพัฒนาอาสาสมัคร องค์กรด้านคนพิการ ให้เป็นกลไกในการให้ความช่วยเหลือคนพิการและพัฒนาศักยภาพในลักษณะผู้จัดการรายกรณี (CM)

7. ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานประกอบการที่อยู่ในข่ายต้องจ้างงานคนพิการเข้าทำงาน ให้เน้นการจ้างงานคนพิการตาม ม.33 ลดการจ่ายเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตาม ม.34 เพื่อส่งเสริมให้คนพิการมีอาชีพ/รายได้

ด้านผู้สูงอายุ

1. จัดทำแผนบูรณาการเตรียมความพร้อมรองรับสังคมสูงวัยและพัฒนาระบบและกลไกที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งระดับประเทศ ระดับจังหวัด และระดับพื้นที่

2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้สูงอายุ และภาคีเครือข่ายที่มีการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุที่เป็นระบบ Digital Platform ที่เป็นปัจจุบันและมีคุณภาพ ที่ประชาชนและหน่วยงานสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างปลอดภัย (Digital Aging Data Center Development)

3. ผลักดันให้มีกฎหมายจ้างงานผู้สูงอายุในสถานประกอบการ เช่นเดียว กับการจ้างงานคนพิการ หรือหาแนวทางส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีการจ้างงานผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปธรรม

4. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปรับปรุงระเบียบกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) เพื่อดูแลผู้สูงอายุในชุมชนพร้อมทั้งสนับสนุนและจัดบริการเพื่อการดูแลผู้สูงอายุแบบครอบคลุมทุกมิติ

5. ปรับปรุงระเบียบการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุในภาวะยากลำบากให้เหมาะสมและควรถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทน

6. กำหนดมาตรการในการวางแผนทางการเงินให้แก่คนทุกช่วงวัย

7. กำหนดสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เหมาะสมให้กับอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) และอาสาสมัครที่ดูแลผู้สูงอายุ (อผส.)

6.3 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติระดับกลุ่มจังหวัด

ด้านเด็กและเยาวชน

1. จัดทำฐานข้อมูลเด็กให้ครอบคลุมเด็กทุกประเภทให้ถูกต้องและทันสมัย และจัดทำแผนการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนแบบบูรณาการให้ครอบคลุมทุกมิติ

2. ส่งเสริมความรู้เรื่องเพศวิถีและทักษะที่จำเป็นแก่เด็กอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาช่องทางการให้คำปรึกษาและบริการที่หลากหลาย ปลอดภัยและเป็นมิตรกับเด็ก

3. จัดทำทำเนียบครอบครัวที่มีความพร้อมในการอุปการะเลี้ยงดูเด็กแบบครอบครัวอุปถัมภ์ และครอบครัวบุญธรรม

4. พัฒนาศักยภาพครอบครัวอุปถัมภ์และครอบครัวบุญธรรมให้สามารถเลี้ยงดูเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการเตรียมความพร้อมก่อนครองคู่ มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ชีวิตครอบครัว การวางแผนครอบครัว การตั้งครรภ์ การเลี้ยงดู และการสร้างครอบครัวคุณภาพ

6. สร้างความเข้มแข็งให้สภาเด็กและเยาวชนในการเฝ้าระวัง ป้องกัน แก้ไข พัฒนา และเครือข่ายเฝ้าระวัง มีบทบาทในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่และเข้ามามีส่วนร่วมทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

7. จัดทำทำเนียบเครือข่ายด้านการพัฒนาเด็กในระดับพื้นที่ และพัฒนาศักยภาพให้ม้องค์ความรู้ และทักษะการทำงานด้านเด็กและเชื่อมโยงบูรณาการเครือข่ายให้มีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

8. ควรส่งเสริมและสนับสนุนการสอนทักษะชีวิตและทักษะทางวิชาชีพให้เยาวชนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

ด้านสตรีและครอบครัว

1. จัดทำแผนบูรณาการพัฒนาศาสนสถานครอบครัวในระดับจังหวัด/พื้นที่

2. ส่งเสริมอาชีพให้แก่สตรีในพื้นที่ พร้อมฝึกทักษะฝีมือแรงงานให้แก่สตรี รวมไปถึงจัดกิจกรรมที่เป็น การเพิ่มรายได้เสริมให้แก่สตรี

3. พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านครอบครัวให้สามารถเป็นกลไกในการเฝ้าระวัง ป้องกันปัญหา ในระดับชุมชนและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเร่งด่วน

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำปรึกษาเรื่องการบริหารการเงิน ให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และรวม ไปถึงด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ด้านคนพิการ

1. จัดทำฐานข้อมูลผู้พิการให้ครอบคลุม ถูกต้อง ทันสมัย ทุกมิติ สามารถนำมาใช้เป็นฐานในการจัด สวัสดิการได้อย่างทั่วถึง

2. จัดทำแผนบูรณาการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทุกมิติและผลักดันให้นำแผนสู่การ ปฏิบัติอย่างจริงจัง

3. ส่งเสริมสนับสนุนการจ้างงานคนพิการของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และมี มาตรการในการยกย่องเชิดชูเกียรติ

4. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและบุคคลทั่วไปในพื้นที่ สาธารณะ

5. ส่งเสริมอาชีพ ฝึกอาชีพให้กับผู้ดูแลคนพิการเพื่อจะได้มีรายได้เสริมให้กับครอบครัว

6. สร้างคุณค่าให้กับคนพิการที่มีความสามารถให้เป็นบุคลากรที่ดีของสังคม

7.สร้างความเข้าใจให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน เพื่อลดความขัดแย้ง การทำร้ายบูลลี่ (Bully) คนพิการ

ด้านผู้สูงอายุ

1. มีคณะอนุกรรมการ/คณะทำงานขับเคลื่อนงานด้านผู้สูงอายุในระดับจังหวัด
2. จัดทำฐานข้อมูลด้านผู้สูงอายุและเครือข่ายด้านผู้สูงอายุให้ครอบคลุมทุกมิติ ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

3. จัดทำแผนบูรณาการด้านผู้สูงอายุในระดับจังหวัดและระดับพื้นที่
4. จัดกิจกรรมเชิดชูเกียรติ และมอบประกาศเกียรติคุณ ให้แก่ บุคลากร ผู้นำหรือแกนนำชุมชน องค์กร และเครือข่ายที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้สูงอายุ

ด้านกลุ่มคนเปราะบาง

1. จัดทำฐานข้อมูลครัวเรือนเปราะบางให้ชัดเจนและจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเป็นระบบครบถ้วนสมบูรณ์

2. ส่งเสริมอาชีพให้กลุ่มคนเปราะบาง โดยการสร้างความร่วมมือในชุมชน สร้างงาน สร้างอาชีพ

สถานการณ์ทางสังคมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปี 2566
กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง สุราษฎร์ธานี
ข้อมูล ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2566

จำนวนประชากร รวมทั้งหมด **4,497,144** คน

จังหวัด	ชาย	หญิง	รวม
นครศรีธรรมราช	762,635	782,498	1,545,133
กระบี่	241,638	244,453	486,091
พังงา	133,370	133,756	267,126
ภูเก็ต	198,575	222,768	421,343
สุราษฎร์ธานี	527,726	546,625	1,074,351
ระนอง	97,579	96,136	193,715
ชุมพร	251,226	258,159	509,385

ขนาดพื้นที่และเขตการปกครอง
41,753.447 ตร.กม.
 74 อำเภอ 533 ตำบล 4,349 หมู่บ้าน
 7 อบจ. 179 เทศบาล 385 อบต.

เครือข่ายด้านสังคม
 องค์กรสาธารณประโยชน์ 363 แห่ง
 องค์กรสวัสดิการชุมชน 524 แห่ง
 กองทุนสวัสดิการชุมชน 539 แห่ง
 ศพอส 176 แห่ง
 ศพค 554 แห่ง
 CSR 234 แห่ง
 สถานเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด 136 คน
 สถานเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ 1,499 คน
 สถานเด็กและเยาวชนระดับตำบล 7,841 คน

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม **541** แห่ง
 ระดับ A → 208
 ระดับ B → 269
 ระดับ C → 59
 ระดับ D → 5
 ระดับ F → ...
อพม. 33,597 คน

ข้อมูลประชากร รวม 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน
ประชากรรวมทั้งสิ้น 4,497,144 คน

ชาย 2,212,749 คน 49.20%
 หญิง 2,284,395 คน 50.80%

เด็ก 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน
เด็กทั้งหมด 1,024,473 คน 22.78%

0-6 ปี 316,735 คน 31.10%
 7-15 ปี 557,525 คน 54.75%
 16-18 ปี 173,930 คน 17.08%

การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
 ปี 2566 จำนวน 112 ครอบครัว ยื่นขอ 108 ครอบครัว
 ปี 2566 จำนวน 110 ครอบครัว ยื่นขอ 122 ครอบครัว
เด็กในครอบครัวอุปถัมภ์ 354 ครอบครัว
 เด็กที่ได้รับการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจน 5,301 ครอบครัว จำนวน 8,045 คน เป็นเงิน 10,570,000 บาท

สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (ศพด.) 2,226 แห่ง
 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 880 แห่ง
 จำนวนโรงเรียนในสังกัด สทง. คณะกรรมการศึกษาเอกชน 335 แห่ง
 โรงเรียนนานาชาติ 23 แห่ง
 ศูนย์ศึกษาพิเศษประจำจังหวัด 9 แห่ง
 สถานรับเลี้ยงเด็กและพัฒนาเด็กอ่อน 195 แห่ง
โครงการเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด
 ลงทะเบียนทั้งหมด 279,468 ราย
 ได้รับสิทธิ์ 226,899 ราย
 สิ้นสุดสิทธิ์ 71,365 ราย
 ไม่ได้รับสิทธิ์ 9,198 ราย

แม่มีส 11,951 คน
แม่มีสเลี้ยงเดี่ยว 4,561 คน

เยาวชน (18-25ปี)
จำนวน 439,780 คน
เยาวชน 9.78%

วัยทำงาน (26-59ปี)
วัย 2,337,158 คน
แรงงาน 51.97%

ผู้สูงอายุ (60 ขึ้นไป) 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน
ผู้สูงอายุ 793,956 คน 17.65%

ผู้สูงอายุชาย 421,108 คน 91.08%
 ผู้สูงอายุหญิง 372,848 คน 8.03%
 ผู้สูงอายุติดบ้าน 4,589 คน 0.89%

ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ 674,562 คน 84.9%

ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง 1,001 ราย
ผู้สูงอายุที่ได้รับการปรับปรุงที่อยู่อาศัย 536 หลัง 17,090,785.64 บาท

ผู้สูงอายุที่ได้รับการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ 730 ราย 4,227,000 บาท
ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ (ศพอส.) 175 แห่ง
โรงเรียนผู้สูงอายุ 214 แห่ง
คลังปัญญาผู้สูงอายุ 1,864 คน
ชมรมผู้สูงอายุ 953 แห่ง

เงินอุดหนุนกองทุนประกอบอาชีพผู้สูงอายุ
 กุหลาบปัจจุบัน 5,131 ราย
 กุหลาบปกติ 1,171 ราย
 ค้างชำระ 2-10 งวด 1,216 ราย
 ค้างชำระ 10 งวด ขึ้นไป 638 ราย

เงินจัดการศพผู้สูงอายุ
 ผู้ได้รับเงินจัดการศพผู้สูงอายุ 7,056 ราย
 เบิกจ่ายแล้ว 21,321,000 บาท
 คงเหลือ 5582 ราย
 ยื่นคำขอ 8,887 ราย

สตรี (15-59ปี)
สตรี 1,554,971 คน
ทั้งหมด 34.57%
แม่เลี้ยงเดี่ยว 8,632 คน 0.55%

ผู้แสดงความสามารถ
ผู้แสดงความสามารถทั้งหมด 641 คน
ผู้แสดงความสามารถปกติ 556 คน
ผู้แสดงความสามารถพิการ 85 คน
คนชอกาน/คนไร้ที่พึ่ง 29 คน
สถิติผู้พิการชอกาน 29 คน
สถิติคนไร้ที่พึ่ง 481 คน

คนพิการ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน
คนพิการทั้งหมด 125,234 คน 2.78%

คนพิการแต่ละประเภท
 พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางการ 64,672 คน 51.64%
 พิการทางการได้ยิน 24,000 คน 19.16%
 พิการทางการมองเห็น 9,237 คน 7.37%
 พิการทางสติปัญญา 8,477 คน 6.76%
 พิการทางจิตใจและพฤติกรรม 8,908 คน 7.11%
 พิการมากกว่า 1 ประเภท 9,445 คน 7.54%
 ออทิสติก 1,320 คน 1.05%
 พิการทางการเรียนรู้ 1,068 คน 0.85%

คนพิการที่ได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงที่อยู่อาศัย 352 ราย 12,432,587.70 บาท
คนพิการที่ได้รับการช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ 502 คน 1,467,000 บาท
ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพคนพิการ
 กุหลาบปัจจุบัน 8,425 ราย
 กุหลาบปกติ 2,103 ราย
 ค้างชำระ 2 ถึง 24 งวดขึ้นไป 4,487 ราย
 ไม่เคยชำระหนี้ 320 ราย

คนพิการที่ประสบปัญหาที่อยู่อาศัยไม่เหมาะสม 223 ราย

ครัวเรือน 7 จังหวัด ภาคใต้ตอนบน
ครัวเรือน 1,616,487 ครัวเรือน

ครัวเรือนที่ได้รับความช่วยเหลือ ปีงบประมาณ 2566 29,410 ครัวเรือน
เงินสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน 2015 ครัวเรือน 5,664,000 บาท
เงินสงเคราะห์ครอบครัวผู้ประสบปัญหาที่อาศัยและผู้ที่พึ่งพิง 7,619 ครัวเรือน 15,508,000 บาท

ครัวเรือนที่ประสบปัญหาอย่างเฉียดฉิว 1 ล้าน 96,280 ครัวเรือน
 ด้านรายได้ 46,738 คน ด้านการศึกษา 2,808 คน
 ด้านการสุขภาพ 3,990 คน ด้านความเป็นอยู่ 10,897 คน
 ด้านการเข้าถึงบริการภาครัฐ 1,155 คน

สถิติความรุนแรงในครอบครัว
 2565 ความรุนแรงในครอบครัว 174 ราย ชาย 41 คน หญิง 155 คน
 2566 ความรุนแรงในครอบครัว 149 ราย ชาย 31 คน หญิง 115 คน

ผู้ใช้บริการสายด่วน 1300
กลุ่มเป้าหมาย 4,414 คน
 จำนวนเด็ก 837 คน
 จำนวนเยาวชน 400 คน
 จำนวนวัยทำงาน 1891 คน
 จำนวนวัยผู้สูงอายุ 433 คน
 จำนวนผู้พิการ 364 คน
 ไม่ระบุ 489 คน

ประเด็นปัญหา 7 จังหวัด
1.ปัญหาครัวเรือน
ประสบปัญหา ด้านรายได้
ได้ ความเป็นอยู่
ความยากจน
2.ปัญหาเด็ก
มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม
เด็กตั้งครุฑที่ถนน
วัยอันควร
3.ปัญหาที่อยู่อาศัย
4.ปัญหาการค้ำทุย

สถานการณ์ทางสังคมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปี 2566

กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง สุราษฎร์ธานี

สสว.10

ประเด็นด้านสุขภาพ

หน่วยบริการสาธารณสุข 2,280 แห่ง

ภาครัฐ 915
ภาคเอกชน 1,365

เตียงในสถานพยาบาล ปี 2564
ต่อ จำนวนประชากร 100,000 คน

1,666 คน

อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยโรคซึมเศร้า

ปี 2565 ร้อยละ 3.3
ปี 2566 ร้อยละ 5.4

บุคลากรทางการแพทย์ ปี 2564 ต่อ จำนวนประชากร 100,000 คน 357 คน

แพทย์ 47 คน เกษีษกร 24 คน
ทันตแพทย์ 13 คน พยาบาล 273 คน

สาเหตุการตายจากโรคต่างๆ 5 อันดับแรก

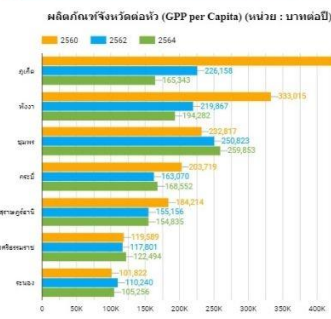
1. วัชชรา 3,265 คน
2. หัวใจล้มเหลวไม่ระบุชนิด 1,103 คน
3. การติดเชื้อในกระแสเลือดไม่ระบุชนิด 904 คน
4. หัวใจล้มเหลว 710 คน
5. สาเหตุการตายอื่น 461 คน

อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จ

ปี 2565 ร้อยละ 8.27 ต่อประชากร 100,000 คน
โดยเกณฑ์ของ สنج.ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ระบุว่า อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จจะต้องไม่เกิน
8.00 ต่อประชากร 100,000 คน

ประเด็นด้านเศรษฐกิจ รายได้ และการจ้างงาน

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว GDP หน่วยงานต่อปี

รายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน

ปี 2562 30,734
ปี 2563 29,353
ปี 2564 29,401

หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน

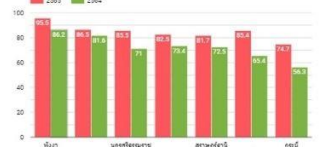
ปี 2562 195,366
ปี 2563 154,207
ปี 2564 223,368

ดัชนีความไม่เสมอภาคของรายได้

ปี 2560 0.430
ปี 2562 0.439
ปี 2564 0.422

ครัวเรือนที่มีการออมเงิน

ครัวเรือนที่มีการออมเงิน (หน่วย : ร้อยละ)

จำนวนกำลังแรงงาน

ปี 2563 ชาย 1,487,540 หญิง 1,150,918
ปี 2564 ชาย 1,491,952 หญิง 1,159,825
ปี 2565 ชาย 1,460,104 หญิง 1,163,779

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

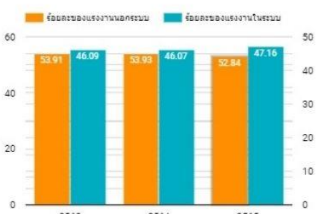
ปี 2563 ชาย 348,607 คน หญิง 751,862 คน
ปี 2564 ชาย 355,285 คน หญิง 756,876 คน
ปี 2565 ชาย 367,478 คน หญิง 806,090 คน

อัตราการว่างงาน ปี 2565 (หน่วย:ร้อยละ)

นครศรีธรรมราช ร้อยละ 1.8
กระบี่ ร้อยละ 1.8
พังงา ร้อยละ 4.1
ภูเก็ต ร้อยละ 4.0
สุราษฎร์ธานี ร้อยละ 1.1
ระนอง ร้อยละ 1.1
ชุมพร ร้อยละ 0.8

สัดส่วนของแรงงานนอกระบบ

แรงงานนอกระบบ ปี 2563-2565

จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ ปี 2565 (หน่วย : คน)

นครศรีธรรมราช 21,007 คน
กระบี่ 10,300 คน
พังงา 20,147 คน
ภูเก็ต 58,832 คน
สุราษฎร์ธานี 92,423 คน
ระนอง 36,081 คน
ชุมพร 45,664 คน

สัดส่วนผู้ประกันตนต่อกำลังแรงงาน (หน่วย : ร้อยละ)

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

33 ม.1 ต.ขุนทะเล อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84100
0 7735 5022 - 3 0 7735 5705
tps0-10@m-society.go.th

http://tps010.m-society.go.th
สภา อบจ.จังหวัดสุราษฎร์ธานี
@tps010surat

QR โค้ช สถานการณ์ทางสังคม

สถานการณ์ทางสังคมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปี 2566

กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง สุราษฎร์ธานี

สสว.10

ประเด็นด้านการศึกษา

สถานศึกษาในระบบ นอกระบบ 2566

สพฐ.	2,018 แห่ง
เอกชน	353 แห่ง
อาชีวศึกษา	63 แห่ง
อุดมศึกษา	13 แห่ง
ท้องถิ่น	1,268 แห่ง
สำนักพุทธ	12 แห่ง
กศน.	76 แห่ง

3,803 แห่ง

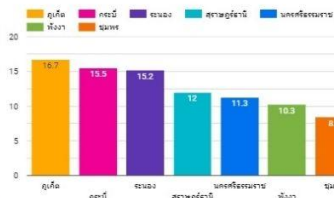
เด็กที่เข้าถึงระบบการศึกษาภาคบังคับ 2566

นครศรีธรรมราช	287,770 คน
กระบี่	100,243 คน
พังงา	51,889 คน
ภูเก็ต	75,941 คน
สุราษฎร์ธานี	204,529 คน
ระนอง	36,573 คน
ชุมพร	93,421 คน

850,366 คน

เด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา ปี 2565

ร้อยละเด็กที่ตกหล่นจากระบบการศึกษา ปี 2565

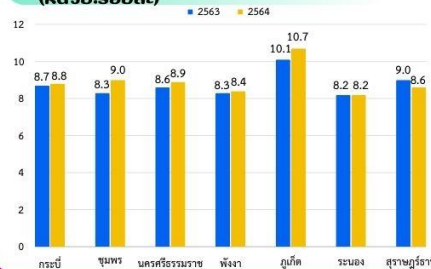

จำนวนเด็กยากจนและยากจนพิเศษ

เด็กนักเรียนยากจน 37,302 คน

เด็กนักเรียนยากจนพิเศษ 56,312 คน

ปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (หน่วย:ร้อยละ)

ประเด็นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การรับแจ้งคดีอาญาตามฐานความผิด ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ปี 2565

สัดส่วนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

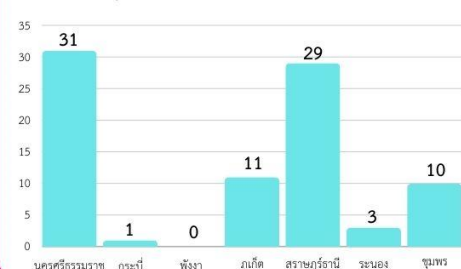

ประเด็นด้านที่อยู่อาศัย

ชุมชนผู้มีรายได้ด้อย ปี 2565

	ชุมชนแออัด		บ้าน	ประชากร
	ชุมชนแออัด	ครัวเรือน		
นครศรีธรรมราช	31 ชุมชน	1,701 ครัวเรือน	1,489 หลัง	6,502 คน
กระบี่	1 ชุมชน	15 ครัวเรือน	15 หลัง	39 คน
พังงา	0 ชุมชน	0 ครัวเรือน	0 หลัง	0 คน
ภูเก็ต	11 ชุมชน	766 ครัวเรือน	688 หลัง	3,174 คน
สุราษฎร์ธานี	29 ชุมชน	2,332 ครัวเรือน	2,241 หลัง	8,335 คน
ระนอง	3 ชุมชน	102 ครัวเรือน	80 หลัง	381 คน
ชุมพร	10 ชุมชน	539 ครัวเรือน	510 หลัง	1,893 คน

ชุมชนแออัด 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

33 ม.1 ต.ขุนทะเล อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84100
0 7735 5022 - 3 0 7735 5705
tps0-10@m-society.go.th

<http://tps010.m-society.go.th>
ทศว.10 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
@tps010surat

QR โค้ช สถานการณ์ทางสังคม

เอกสารอ้างอิง

- ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง
- ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข
- ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ที่มา : การสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) กรมการพัฒนาชุมชน
- ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (iSEE)
- ที่มา : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- ที่มา : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอุบัติเหตุ เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน (Thai RSC)
- ที่มา : กองยุทธศาสตร์และสารสนเทศที่อยู่อาศัย ฝ่ายวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ
- ที่มา : กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- ที่มา : กองส่งเสริมการพัฒนาและสวัสดิการเด็ก เยาวชน และครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- ที่มา : สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.)
- ที่มา : กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- ที่มา : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ที่มา : กรมกิจการผู้สูงอายุ
- ที่มา : สถิติการสำรวจข้อมูลแรงงานนับ คนไร้บ้าน Homeless ONC 2023
- ที่มา : ระบบทะเบียนอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ที่มา : ระบบ Mso-logbook กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ที่มา : ระบบฐานข้อมูลโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- ที่มา : ระบบฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (E-AHT)
- ที่มา : สถิติสายด่วน 1300. ศูนย์ช่วยเหลือสังคม 1300. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ที่มา : กองตรวจราชการสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

<https://linktr.ee/esshelpme>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางอุบล ทองสลับล้วน

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 10

กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์

นางประภาพรพรณ เกตุแก้ว

หัวหน้ากลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์

นางสาวศศิพร แม้นนทร์ตัน

นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ

นางสาวอารยา จันทร์เพชร

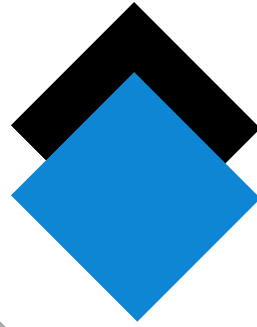
นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ

นายอภิรัตน์ กระจวินทร์

นักพัฒนาสังคมปฏิบัติการ

นางสาวสุธีรา ตามภานนท์

พนักงานบริการ

สำนักงานส่งเสริม และสนับสนุนวิชาการ 10

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

33 หมู่1 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100

Tel : 077 355 022 3

E-mail: tpso-10@m-society.go.th

Facebook : <https://www.facebook.com/Tpso10.Surat/>

Website : <http://tpso-10.m-society.go.th>

Website
สสว.10

Facebook
สสว.10

Line OA
สสว.10